

சங்கத்தமிழ்

கிடு : 11 செப்டைம்பர் - 2015

சிறுவர் கலை விளக்கிய பெருவிழா - 2015

சிறப்பு மலர்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

திருவள்ளுவர் ஆண்டு : 2045

'சங்கத்துமிழ்' சித்திரை 2014 தூறி : 11

ஆலோசகர் குழு

பேராசிரியர் சார். ஜெயராசா
பேராசிரியர் சௌ. சந்திரசேகரன்
திரு.அ.இருபதி பாலசுப்ரிதரன்
ஜின்னாஹ் ஷிபுத்தீன்
திரு.சி.வெலோகநாதன்

ஆசிரியர் குழு

திருமதி. வசந்தி தயாரன்
திரு.தெ.மதுகுதனன்
திரு.த.கோவாலகிருஷ்ணன்
திரு.ப.க. மகாதேவா

நிர்வாக ஆசிரியர்

திரு.அழும்ஹாப்பிங்ஸ கந்தசாமி

தொலைபேசி : 0112363759

தொலை நகல் : 0112362381

இணையத்தளம்

www.colombotamilsangam.com

மின்னஞ்சல்

tamil sangam colombo@yahoo.com

tamil sangam colombo@outlook.com

தரமான ஆக்கங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன. ஆக்கங்கள், ஆசிரியர் குழுவின் செம்மைப் படுத்தவின் பின்பு பிரசுரமாகும். நாவின் உள்ளடக்கம் குறித்து ஆக்கப்புறவான கருத்துக்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

நிர்வாக ஆசிரியர்
கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம்,
இல 7, சங்கம் ஒழுங்கை
கொழும்பு - 06. இலங்கை.

உள்ளே...

❖ தமிழில் குழங்கத ஒகெக்கியற் 03
அம்பலத்தான்

❖ சமூக உஸ்வாதிக்கழும்
சிறுவர் ஒகெக்கியற் 07
பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா

❖ குழங்கத ஒகெக்கியற் 13
எஸ்.சிவலிங்கராசா

❖ தமிழில் குழங்கதக் கவிதைகள் 16
கலாநிதி.க. கைலாசபதி

❖ சிறுவர் ஒகெக்கியற் பெருவிழா 33
அரங்க நாயகர்
ப.க.மகாதேவா

தங்கத்தாத்தா சோஷன்தரப்புவர் அரங்கு

தகவும் வ. இராசையா மாண்டர் அரங்கு

இன்னைக்கவி வ. சிவராசசிங்கம் அரங்கு

கே.எஸ் அருணாந்தி அரங்கு

❖ குழங்கதக் கவிஞர் அழ.வள்ளியப்பா 43
தெ.மதுகுதனன்

❖ தமிழில் குழங்கத ஒகெக்கியற் 52
அழ.வள்ளியப்பா

சங்கத்தமிழில் வெளிவரும் ஆக்கங்களின் கருத்துக்கள் அவ்வாறு ஆசிரியர்களும் கருத்துக்களாகும் அவை சங்கத்தின் கருத்துக்களாகா

சங்கத்தமிழ் பதிப்புரை

மனிதவாழ்வின் அனைத்துப் பருவங்களிலும் தொடர்ந்து வருகின்ற விடயங்களுள் இலக்கியம் முக்கியமானதோர் இடத்தை வகிக்கின்றது. அதிலும் சிறுவர்து வளர்ச்சிப் போக்கில் செம்மை நலம் சேர்ப்பதற்கு அதன் பங்களிப்பு மிகவும் இன்றியமையாதது.

காட்சி உட்கங்களின் பெருக்கத்தால் வளர்ந்தோரும் சிறுவரும் மூழ்கிழக்கப்பட்டு வாசிப்பு அருகி வருகின்ற இன்றைய உலகில் சிறுவர் இலக்கியம் என்பது, உடனடிக் கவனம் செலுத்த வேண்டிய துறையாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சியிடனும் நிதானத்துடனும் படைக்கப்பட வேண்டிய இலக்கியங்களே, சிறுவர் இலக்கியங்கள் என்பது தெளிவு. எனவேதான், சங்கத்தமிழின் இந்த தீழ் சிறுவர் இலக்கியச் சிறப்பிதழாக வெளிவருகிறது.

வருங்கால உலகைக் கட்டியமுப்பவுள்ள இளைய தலைமுறை, நவீன உலகின் அழுத்தங்களின் மத்தியிலும் தமக்கென ஓர் இலக்கிய உலகைக் கண்டறியவும், அதனுடே தமது ஆளுமை விருத்திக்கான கூறுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவும், வளர்ந்தோரின் பங்களிப்பு மிகவும் வேண்டப்படுவது ஒன்றாகும். அவ்வகையில், கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் இச் சிறுவர் இலக்கியச் சிறப்பிதழின் வருகை அது குறித்த எமது சிந்தனைகளைத் தூண்டுவதாயும், அதன் பல்வேறு பழங்குடியினர்கள், நவீன செல்நந்திகள் பற்றிய புரிதலுக்கான வாயில்களைத் திறந்து விடுவதாயும் அமைகின்றது.

சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளிகள், பெற்றோர், ஆசிரியர் என சமூகத்தின் பல்வேறு பழநிலையிலான வாசகருக்கும் பயனளிக்கும் வகையிலான கட்டுரைகளைத் தாங்கி சங்கத்தமிழ் உங்கள் கைகளில் தவழ்கிறது. உங்களது புரிதலின்வழி, அவற்றின் உள்ளடக்கம் சிறுவர் இலக்கியத்துறைக்கு வளமும் வனப்பும் சேர்க்கும் என்பது எமது நம்பிக்கையாகும்.

வணக்கம்

தமிழில் குழந்தை இலக்கியம்

- அந்பலத்தான்

தமிழில் குழந்தைப் பாடல்கள் குறித்து எழுதியிருப்போரிற் பெரும் பாலானோர் 'இலக்கிய' நயம் வாய்ந்த 'செந்தமிழ்ப்பாக்கனை மனாங் கொண் டிருந்தனர் என்பது அவர் கட்டுரைகளைப் பழப்போர்க்குப் புலனாகும். குழந்தைப் பாடல்களுக்கும் நாட்டார் பாடல்களுக்கும் இருக்கக்கூடிய - இருக்க வேண் டிய தொடர்பு குறித்து அவர்கள் சிற்தித்திருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. காட்டாக 'குழந்தை இலக்கியம்' என்ற கட்டுரையில் கனக செந்திநாதன், 'இலக்கியப் பாடல்கள், அபிநூயப் பாடல்கள், கிராமியப் பாடல்கள்' என்று பொதுப் படையாகக் கூறியின் ஓரெரணினும், அக்கட்டுரையிலே நாட்டுப்பாடல்களின் முக்கியத்து வத்தைச் சிறிதேனும் விவரிக்கவில்லை. பத்தோடு பதினொன்றாகவே 'கிராமியப்பாடல்' குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனைத் தனிநபர் ஒருவருடைய குறைப்பாடாகவும் அறியாமையாகவும் நாம் கருத வேண் டியதில்லை. ஏனெனில் இன்றும் தமிழலக்கிய இரசிகர்களிற் பலர் நாட்டுப் பாடல்களை உதாசீனம் செய்வது வெறுமனே ஒர் இலக்கியப் பிரச்சினை மட்டுமல்ல அது ஒரு சமூகவியற் பிரச்சினையுமாகும்.

பொதுவாக எல்லாச் சமுதாயங்களிலும் வழக்கிலுள்ள நாட்டுப் பாடல்களிலே கணிசமான பகுதி குழந்தைகள் சம்பந்தமான வையாகும். இவற்றைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு, புதிய புதிய ஆக்கங்களைச்

செய்வதற்கு ஏற்ற மனப்பக்குவும் வேண்டும். அதற்கு ஆசிரியர்கள் சமூகவியல் அறிவுடைய ராய் இருத்தல் அவசியம். திரு.அழ.வள்ளியப்பா நாட்டுப் பாடல்களின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார்.

புதிய குழந்தை இலக்கியத்தை ஆர்வத் துடன் வளர்க்கும் நாம், பரம்பரை பரம்பரையாக நம்பிடையே வாய்மொழியாக வளர்ந்து வந்த பழைய குழந்தை இலக்கியத்தை மறந்து விடக்கூடாது. விளையாடும் போதும் சாப்பிடும் போதும் பிராண்சிகளைக் காணும் போதும் இயற்கையை வர்ணிக்கும்போதும் குழந்தை கள் பாடுவந்த நாடோடிப் பாடல்கள் எத்தனை எத்தனையோ! அவற்றையும் தொகுத்து அழகிய வர்ணப்படங்களுடன் வெளியிட வேண்டியதும் முக்கியமானதாகும்.

வளர்ந்தோர் கவிதைகளுக்கும் சிறுவர் பாடல்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளைத் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளாமையும் விளங்கிக் கொள்ளமுயலாமையுமே தமிழில் குழந்தை இலக்கியம் படைக்க முற்போவர் பலர் தோல்வி காண்பதற்குரிய அழிப்படை ஏதுக் களாம், ஜேம்ஸ்ரீவுஸ் இரத்தினச் சுருக்கமாக இதனை விளக்கியிருக்கிறார்.

முதியோர் கவிதைக்கும் சிறுவர் பாடல் களுக்கும் இலக்கிய வரையறைசெய்து காட்க கூடியபிரதான வேறுபாடு ஒன்றுண்டு, அது

என்னவெனில், முன்னையது முதிர்ந்த மனங்களின் அக உலகினைத் துருவி ஆய்ந்தறிகிறது. பின்னது புலன்களுக்குப் புலனாகும் புறவுலகை, வெளியுலகினை நாடி அறிகிறது.

இத்தொடர்பிலேயே கதைப்பாடல்கள் சிறுவர்களுக்குப் பெரிதும் உகந்தனவாய் அமைகின்றன. கருத்துக்களிலும் பார்க்க நிகழ்ச்சிகளும் காட்சி வருணனைகளுமே கதைப்பாடல்களில் இயல்பாய் இடம்பெறுவன். பிள்ளைப் பாட்டு, அம்பிப்பாடல், குழந்தைக் கவிதைகள்' ஆகிய நூல்களில் சிறந்த கதைப்பாடல்கள் சிலவற்றைக் காணலாம். கதைப் பாடல்களைப் பற்றி எழுதும்போது ர.அய்யாசாமி அவர்களைக் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும். சென்னையில் வானாலி அண்ணாவாகப் பல வருடங்கள் பணிபுரிந்த அவர் நாட்டுப் பாடல்களைச் சேகரிப்பதிலும் குழந்தைகளுக்குக் கதைப்பாடல்கள் எழுதுவதிலும் தனித்துவமான பங்களிப்புச் செய்துள்ளார். 'குழந்தைகளுக்கு நாடோடிப் பாடல்கள் என்ற நூலையும் வெளியிட்டிருக்கிறார். 'பாலராமாயணம் (1967), 'சிறுவர் சிலம்பு' (1974) 'மோகன காந்தி' என்பன தமிழில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகள். இசையணர்வும் லைக்கிய நயமும் வாய்க்கப்பெற்ற அய்யசாமியால் தமிழில் குழந்தை லைக்கியம் பல வழிகளில் வளப்பம் அடைந்தது என்பது கூறப்பட வேண்டிய உண்மையாகும்.

செய்யுட் பாக்களின் மீது குழந்தைகளுக்கு அவாவுண்டாகும்படி செய்தல்வேண்டும். இது அழகான கதைப் பாட்டுக்களினாலேதான் இயலும். சரித்திர நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிப் பாடல்கள் மிகப் பலவேண்டும். சரித்திரம்

பற்றிய 'நாவல்களையும்', 'பாடல்களையும்' தொடர்புடூத்திக் குழந்தைகளைக் கற்கும்படி செய்தல்வேண்டும். இங்ஙனம் செய்தால் சரித்திரப் பாடத்தைக் குழந்தைகள் மிகவும் விரும்பிக் கற்பார்கள். இப் பாடல்களேயன்றி கடல், மலை, நாட்டுவளம் முதலிய இயற்கை வளங்களைப் பற்றி வரும் பாடல்களையும் குழந்தைகள் விரும்புவர்.

அண்மையில் இலங்கையிலே குழந்தைப் பாடல்களில் பலருக்கு மீண்டும் ஊக்கம் பிறந்துள்ளது. இதுவரை ஏறத்தாழ முப்பது குழந்தைக் கவிதை நூல்கள் இலங்கையில் வெளிவந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ச.அமிர்தநாதருக்கு சாகித்தியப் பரிசும் கிடைத்துள்ளது. ஆயினும் பொதுவான குறைபாடுகள் பல உள்ளன. இத்துறையில் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளும் திறனாய்வு நூல்களும் அருந்தலாகவேயுள்ளன. ஆரவார இரசனைக் கட்டுரைகளே ஏராளம். பொதுவில் இலங்கையிலும் தமிழ்நாட்டிலும் குழந்தையிலக்கியத் திறனாய்வு வெகு சிலரையே ஈர்த்துள்ளது. பூவண்ணன் எழுதிய 'குழந்தை லைக்கிய வரலாறு' (1950), 'சிறுவர் இலக்கியச் செல்வர்கள்' (1976) என்பன தமிழில் எழுதியுள்ள குழந்தைக் கவிஞர்களின் சாதனைகளை ஓரளவில் மதிப்பீடு செய்திருக்கின்றன. பாடல்களின் சிறப்புகளை விளக்குவதே பூவண்ணனின் பிரதான நோக்கமாகும். அதாவது அவரே கூறியிருப்பதுபோல பாநலன் பாராட்டும் முயற்சியையே அவர் மேற் கொண்டுள்ளார். குழந்தை லைக்கியக் கோட்பாடுகளை அவர் அதிகம் அலசியிருப்பதாயக்கூறமுடியாது. 'குழந்தை லைக்கியம்' (1973) என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல் ஒன்றும்

வெளிவந்தது. அதில் கவிதை பற்றி எழுதிய கி.வா.ஜகந்நாதன் மேலோட்டமாகவே விசூலியங்களைக் கூறிச் செல்கிறார்.

இலங்கையிலே குழந்தைப் பாடல்கள் குறித்து எழுதப்பட்டிருக்கும் விவரண விமரிசனக் கட்டுரைகளை நோக்குபிடித்துச் சில குறிபிட்டுச் சொல்லக்கூடியனவாய்க் காணப்படுகின்றன. என் கண்ணில் பட்டவற்றுள் கனக. செந்திநாதன் எழுதிய ‘குழந்தை இலக்கியம்’ (கவிதைகள்) (1966) ‘பிரதம வகுப்புகளுக்கான ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள்’ (1971) நியாஸ்புர் கான் பீ எழுதியுள் ‘சிறுவர் இலக்கியம்’ (1971) என்பன படித்துப் பயன் பெற்றத்தக்கவை எனக் கூறுவேன். 1965ஆம் ஆண்டு இலங்கை சாகித்திய மண்டலம் நடாத்திய குழந்தை இலக்கியம் பற்றிய கருத்தரங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அக் கருத்தரங்கில் ‘இலங்கையிற் சிறுவர் (தமிழ்) இலக்கியம்’ என்னும் பொருள் குறித்து செ.வேலாயுத பிள்ளையும் ‘குழந்தைப்பாட்டு’ குறித்துச் செல்வி. அசாரியா ஜமீல் என்பாரும் சமர்ப்பித்த கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. திரு.வேலாயுதபிள்ளை பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

சிறுவர் பொருள் விளங்கிப் படிக்கும்போது இலக்கியத்தில் சுவை காண்பர். சிறுவர் இலக்கியங்களில் அளவுக்கு மிஞ்சி அறங்களையும் நீதிகளையும் புகட்டும் மரபான்று தொன்றுதொட்டே தமிழில் இருந்து வருகின்றது..... குழந்தைகளின் வேட்கை களை நிறைவேற்றாமலும், முதிர்ந்தவர்கள் தங்கள் மனம்போனவாறு குழந்தைகளுக்கு நூல் எழுதித் தங்கள் கருத்துக்களையும் நியதிகளையும் வலிந்து குழந்தைகளின் மனதில் திணித்து விடுகின்றனர்.

இக் குறிப்புரைக்கு எடுத்துக்காட்டாக ‘சிறுவர் செந்தமிழ்’ தொகுப்பைச் சூட்டலாம். இத் தொகுப்பிலுள்ள ‘கதிர்காமம்’, ‘நூறாண்டு வாழ்தல்’, ‘கலையரசி ஜம்பருவம்’, தாரமாய்த் தாயானாள் கை’, ‘பஞ்சக் கூழ்’ என்பன எவ்வாறு நோக்கினும் சிறுவர் பாடல்கள் அல்ல. செந்தமிழ்ப் பாடல்களாயிருத்தல் கூடும். ஆனால் ‘குழந்தைகளின் உள்ளத்தை உணர்ந்தவர்’ தொகுத்தவையல்ல இவை. முதிர்ந்தவர்களுக்கு ஏற்றன. பொருளாலும் பாடிய முறையாலும் கூட இவை சிறுவர்களுக்கெனல் இயலாது. உதாரணமாக ‘உயிரிளாங் குமரன் நாடகம்’ என்ற நூலிலிருந்து பெயர்த்து ‘சிறுவர் செந்தமிழ்’ அமைத்துள்ள ‘பூஞ்சோலை’ என்னும் செய்யுட் பகுதி ‘உலக முவப்ப வலனேருப் திரிதரும்....’ என்று தொடங்கும் ‘திருமுருகாற்றுப்படை’ அடியை நினைவுட்ட வல்லதாய் இருக்கிறதேயன்றி குழந்தையின் உள்ளத்துக்கு உகந்ததாகக் கூறவியலாது.

இவ்விடத்திலே பேராசிரியர் எஸ்.கைவாயா புரிப்பிள்ளை ‘சிறு குழந்தைகளுக்குச் செய்யுட் பாடங்கள்’ என்ற கட்டுரையில் கூறியுள்ளது பொருத்தமாயுள்ளது.

குழந்தைகளின் மனநிலைக்குத் தக்கபடி அவர்கள் பாடி மகிழ்தற்கு உரியனவாய் அவர்களின் பொருட்டு இயற்றிய பாடல்களே பாடப் புத்தகங்களில் இடம்பெறுதல் வேண்டும். இப்படி அவர்களுக்கு உரியனவையன்றி, அவர்கள் பற்றி எழுதிய பாடல்கள் இடம்பெற்றதாதலை. பிள்ளைத் தமிழ் பாடல்களாற் குழந்தைகளை மகிழ்விக்க முடியுமா?

இச் சந்தர்ப்பத்திலே முக்கியமான செய்தி ஒன்று சிந்திக்க வேண்டிய தாயுள்ளது. மேலை நாட்டு முன்னேற்றம் நம்மவரால் கூர்ந்து அவதானிக்கத்தக்கதாயும் பல விஷயங்களில் பின்பற்றத் தக்கதாயும் இருத்தல் உண்மையே,

ஆயினும் இது குறித்து நாம் விழிப்பாகவும் கிருத்தல் இன்றியமையாதது. கலை, லைக்கி யத்தின் பெரு வளர்ச்சியின் ஓர் அம்சமாகத் தவிர்க்க இயலாதவாறு வணிக நோக்கு குழந்தை லைக்கியத்தையும் ஆட்டிப்படைக் கிறது. பிரபல சோவியத் விமர்சகர் செர்கேய் மிகால்கோவ் நாம் மனாங்கொள்ள வேண்டியவற்றை விவரித்துள்ளார்.

குழந்தைகள் எதைப் படிக்கவேண்டும் என்ற பெற்றோர்கள் அறிவது மிகவும் அவசியமாகும். பல ஒன்றுகளாகக் குழந்தை லைக்கியத்தில் நான் ஈடுபட்டுள்ளேன். மேலை நாடுகளில் குழந்தை லைக்கியங்கள் வியாபாரப் பொருளாகவே கருதப்படுகின்றன. புத்தகத்தில் என்ன அடங்கி கிருக்கின்றது என்பது பற்றி வியாபாரி களுக்குக் கவலை இல்லை. அவர்களுக்குத் தேவையெல்லாம் புத்தகம் நிறைய விற்பனை யாகவேண்டும் என்பது தான். அதனால்தான் குற்றவாளிகள் நவநாகரிகத் திருட்டகள், பாங்கர்களைக் கவரும் இளம் அழகு மாங்கையர் சொகுசான வாழ்க்கை நடத்தும் பணக்காரர்களான் கள் போன்றவர்களைப் பற்றிய குழந்தைப் புத்தகங்கள் மேலை நாடுகளில் ஏராளமாக வெளிவருகின்றன. இம் மாதிரியான புத்தகங்களைப் படிக்கும் சிறுவர்கள் தவறான பாதையைத் தேர்ந்தெடுப்பர் என்பது தெளிவாகும்.

குழந்தைகளின் வயது, மூன்று வளர்ச்சி, மொழித்திறன், ஆற்றல், ஏற்படுடைமை இவற்றையெல்லாம் கவனத்திற்கொண்டு சீரிய பாடல்களை எழுதியோர் பொதுவில் குறைவு என்பதை மேலே எடுத்துரைத் தேன். ஆயினும், எண்ணிக்கையை நோக்கினால் ஏராளமானோர் எழுதியிருப்பது புலனாகும். பெரியவர்களுக்குப் பாடல்கள் இயற்றிய தமிழ்க்கவிஞர்கள் பலர் சிறுவர் பாடல்களையும்

அவ்வப்போது எழுதினர். பாரதி சிறுவர்களுக்குப் பாடல்கள் எழுதியதைப் பின்பற்றி அவருக்குப் பின் வந்த கவிஞர்களும் குழந்தைப் பாடல்கள் எழுத முற்பட்டிருக்கின்றனர். பாரதி பரம்பரையில் பாரதிதாசன், கம்பதாசன், தமிழ்ஒளி, தமிழுமகன் தமிழ்வேள், சுப்பு ஆறுமுகம், மின்னூர் சீனிவாசன், சக்திக்கனல், யாழ்ப் பாணன், தமிழன் ணல் முதலியோரும் மற்றும் பலரும் குறைந்தது ஒரு தொகுதியாகிலும் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். இவற்றில் பல குழந்தை லைக்கியத்தின் பாற்கொண்ட ‘இடைச் சுற்றி’ இயற்றப்பட்டவை என்று கூறி அமைதி காண்பதே பொருத்தமாகும்.

இறுதியாக ஒன்று கூறலாம். சிறுவர்களிதைகள் பற்றிச் சொல்லிய குறைபாடுகள் சிறப்பாகக் குழந்தை லைக்கியத்துக்குப் பொருத்தமாயினும், கூர்ந்து கவனிக்கும்பாடுது இவை பொதுவாகத் தமிழிலக்கியத்தில் நிலை கொண்டுள்ள குறைபாடுகளே என்பது புலனாகாமற்போகாது. அறவியல், பண்பாட்டுச் சுமைகளைத் தாங்கும் வாகனமாகவே லைக்கியம் இன்னும் பலரால் கருதப்படுகிறது என்பதற்கு இது மறைமுகமான சான்று ஆகும்.

ஸ்ட்ரூம் தட்டும்

வட்ட மான தட்டு.

தட்டு நிறைய லட்டு.

லட்டு மொத்தம் எட்டு.

எட்டு யாதி விட்டு,

எடுத்தான் மீதும் கிட்டு.

மீதும் உள்ள டெட்டு

முழுதும் தங்கை டட்டு

யோட்டாள் வாயில், ஸ்ட்டு.

கிட்டு நான்கு டெட்டு:

யெட்டு நான்கு டெட்டு:

மொத்தம் தீர்ந்த தெட்டு

மீதும் காலித் தட்டு!

சமூக மேலாதிக்கமும் சிறுவர் இலக்கியமும்

பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா

சிறுவர் இலக்கியம், உளவியலோடும் இலக்கியக் கருத்தியலோடும் தொடர்புட்டது. அத்தொடர்புகளை ஆழ்ந்து நோக்காவிடத்து ஆக்கங்களும் ஆய்வுகளும் சமநிலையற்ற சரிவுகளையே கொண்டிருக்கும். தமிழில் அத்தகைய ஆய்வு வலிமை தின்னமும் முழு வீச்சில் ஊறிச் சுவறவில்லை. வளர்ந்தோர் இலக்கியம் ஆழ்ந்து திறனாய்வு செய்யப்படு மளவுக்கு சிறுவர் இலக்கியத்திறனாய்வு ஆழ்ந்து ஊறி எழுகோலம் கொள்ளவில்லை. அனைத்துப் படைப்புக்களும் எதிர்பார்த்த உச்சங்களை எட்டியுள்ளனவா என்பது கேள்விக்குரியது.

சிறுவர் உளவியல்என்பது கோட்பாட்டு நிலையில் பன்மை நிலை கொண்டது. உளப்பகுப்பு உளவியல், நடத்தை உளவியல், அறிக்கை உளவியல், மாரிட. உளவியல், மார்க்சிய உளவியல் என்ற நிலைகளில் கருத்தியல் வேறுபாடுகள் காணப்படுத்தலைக் குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது.

உளப்பகுப்பாய்வு உளவியல் சிறாரின் ஆழ்மனம் அல்லது நனவிலிமன உசாவல்க் கோடு இணைந்தது. விடுகற்பனைகளுக்கு (Fantasies) உரிய முக்கியத்துவத்தை இலக்கிய ஆக்கங்களிலே அது வலியுறுத்துகின்றது.

நடத்தை உளவியல் சிறுவர் கற்றுக் கொள்வதிலே இடம்பெறும் தூண்டிகளின்

வலுவிலும், செறிவிலும், வண்ணாங்களிலும், வழவாங்களிலும் அவற்றின் வழியாக அருட்டி விடப்படும் தூண்டற் பேறுகளிலும் கவனம் செலுத்துகின்றது.

அறிக்கை உளவியல் பன்முகமாகிய அனுபவங்களை இலக்கிய ஆக்கங்கள் வாயிலாகக் கையளிப்பதிலும் அவற்றின் வழியாக உருவாக்கம் பெறும் எண்ணைக் கருத்திரட்டலிலும் அறிக்கை அமைப்பின் உருவாக்கத்திலும் குவிப்பை மேற்கொள்கின்றது.

மாரிட உளவியல் சிறுவர்க்கான கலை இலக்கிய ஆக்கங்களில் மனவெழுச்சிகளையும் தன் நிலை (Self) உருவாக்கத்தையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

மார்க்சிய உளவியல் மேற்குறித்த சிந்தனா கூடங்களில் இருந்து வேறுபடுகின்றது. சிறுவர் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள அனைத்துத் தளைகளையும், சுமைகளையும், அழுத்தங்களையும், சுரண்டல்களையும், காயங்களையும் விடுவித்து அறிவையும் மனவெழுச்சிகளையும், அழகியலையும் மேம்படவைத்தலை வளியறுத்துகின்றது.

அனைத்து உளவியற் கோட்பாடுகளும் சில பொதுத் தளங்களில் ஒன்றிணைகின்றன. அவை வருமாறு.

- 1) சிறுவர் மீது வளர்ந்தோர் செலுத்தும் மேலாதிக்கத்தைத் தவிர்த்தல்.
- 2) சிறுவரை வளர்ந்தோரின் சிறுவழவினாராகக் காணாது 'வளரும்' தளத்தில் அவர்களை நோக்குதல். அவர்களின் தனித்துவங் களுக்கும் கருத்துக்களுக்கும் மதிப்புத்தருதல்.
- 3) சிறுவரின் உடல், உள், மனவெழுச்சி மற்றும் சமூக வளர்ச்சி களைக் கருத்திற் கொண்டு கலை இலக்கியங்களை உருவாக்குதல்.
- 4) சிறாரிடத்தில் எதிர்மறைப் பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்ளலைத் தவிர்த்தல்.

தமிழிற் பெருவழக்கில் உள்ள சிறுவர் இலக்கியங்களில் காலங்கடந்த நிலப்பிரபுத்துவ அணுகுமுறைகளும், கைத்தொழிற்புரட்சி மற்றும் கல்வி விரிவாக்கத்துடன் தோற்றும் பெற்ற மத்திய தரவர்க்கத்தினரின் விழுமியங்களும், முதலாளியக் கருத்தியலின் சிறுவர் நிலைப்பட்ட விழுமிய ஊருநுவல்களுமே மேலோங்கியுள்ளன.

ஆங்கிலச் சிறார் இலக்கியங்களிலும் இத்தகைய பண்புகள் மேலோங்கியிருத்தலை ஜசாக்கிராம்னிக், கத்ரின்மக்குலே முதலான திறனாய்வாளர் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

நிலப்பிரபுத்துவ சமூக அமைப்பின் சிறுவர் தொடர்பான விழுமியம் அவர்கள் 'ஒன்றும் அறியாதவர்கள்' என்ற அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது. சிறுவர் தாமாகக் கற்றுக் கொள்ளும் பரிமாணம் அங்கு முதன்மை பெற வில்லை. அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கும் பரிமாணமே மேலோங்கியிருக்கிறது. அதிலும்

எதிர்மறை நிலையான கற்பித்தல் முதன்மை நிலையில் இருந்தமையைக் காணுமுடியும்.

உதாரணமாக 'ஒதாமல் ஒருநாளும் இருக்கவேண்டாம், ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்லவேண்டாம்.' என பதில் 'வேண்டாம்' என்ற எதிர்மறைநிலை வலியுறுத்தலே இடம்பெற்றுள்ளது. எதிர்மறை மீளவலியுறுத்தல் (Negative Reinforcement) உளவியலில் பொதுவாக நிராகரிக்கப்படுகின்றது. அவற்றால் சிறாரின் உள்ளங்களில் எதிர்மறை எண்ணாவ் களும், எதிர் நடத்தைகளுமே மேலோங்கும், நிலமானிய சமூகத்தில் அவ்வாறான எதிர்மறை வலியுறுத்தலே நிலைபெற்றிருந்தது.

ஜரோப்பாவின் வர்த்தக வளர்ச்சியோடும் தொழிற்புரட்சியோடு இணைந்த வகையிலும், சீதறிய வகையிலும் உருவாக்கம் பெற்ற தன்னுணர்ச்சியியல் அல்லது மனோரதியம் (Romanticism) சமூக நிலைவரங்களின் வழி எழும் அழகியற் கோலங்களைக் கைவிட்டு தனிமனித மனவெழுச்சிகளையும் அவற்றோடு இணைந்த இயற்கை நயப்பையும் முன்னேடுத் தது.

ஆங்கிலச் சூழலில் எழுந்த தேவதைக் கதைகள் பெரும்பாலும் எதிர்மறை உணர்வு களையே சிறாரிடத்து ஏற்படுத்தி வருவதாக ஆய்வாளர் கத்ரின் மக்கலே குறிப்பிட்டுள்ளமை கவனத்துக்குரியது.

தமிழிலும் உலகமொழிகளிலும் உள்ள சிறுவர் இலக்கியங்களில் தொன்மக்கதைகளின் செல்வாக்கும் செவ்வியல் இலக்கியங்களை மீளச் சொல்லி முடித்தலும் (Retold)

முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. பெருங் காவியங்கள் சமூக மேலாதிக்கத்தையும், அரசின் மேலாதிக்கத்தையும் மனங்களிலே ஆழ்ந்து பதியச் செய்யும் நூட்பங்களைக் கொண்டுள்ளன. இந்தியத் தொன்மங்களிலும் தொல்சீர் காவியங்களிலும் மனிதனை வேறு பிரித்தானும் வருணப்பாகுபாடு நிலைநிறுத்தப் பட்டுள்ளது. அவற்றைச் சிறுவருக்குக் கையளிக்கும் போதும், சிறுவர் இலக்கிய வடிவங்களாக்கும் பொழுதும் மிகுந்த எச்சரிக் கையாக இருந்தல் வேண்டும். அவற்றின் ஒடுக்குமுறைப் பண்பைக் கவனம் கொள்ளல் வேண்டும்.

சிறுவர் இலக்கிய ஆக்கத்தில் ஒவ்வொரு நூண் அலகுகள் மீதும், கதைப்பாத்திரங்கள் மீதும் சம்பவங்கள் மீதும் ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தப்பட்வேண்டியுள்ளது. அவ்வகையில் பரமார்த்த குரு கதையில் இடம்பெறும் குருவின் சித்திரிப்பு ஆசிரியர் பற்றிய எதிர்மறை உணர்வைத் தூண்டவெல்லது. விரிந்த நகைச்சுவை அந்தக் கதையிலே தூண்டப் பட்டாலும் ஆசிரியர் பற்றி என்னக்கருவை மாணவர் பொதுமைப் படுத்திவிடும். (Generalization) அவலமும் உண்டு.

வேந்தனாரின் பாடல் ஒன்றில் இடம்பெறும் ஓர் எண்ணைக்கருவும் கருத்து நிலையில் திறனாய்வுக்குரியது. ‘காலைத் தூக்கிக் கண்ணில் வைத்துக் கட்டிக் கொஞ்சம் அம்மா’ என்பதில் பள்ளிக் கூடச் சிறுவனின் காலைக் கண்ணில் வைத்து ஒற்றுதல் என்பது எண்ணைக்கருநிலையில் சரியானதுதானா என்பது கேள்விக்குரியது. சிறுவர் இலக்கியச் செயலமர்பு ஒன்றில் அது அரவணைப்பு

நிலையில் சரியானது என்று ஒரு சாராரும் தவறானது என்று இன்னொரு சாராரும் வாதாடியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அவ்வாறான ஒரு பிரச்சினை பாரதியின் பாப்பாப் பாட்டிலும் தோன்றியுள்ளது. ‘முகத்தில் உமிழ்ந்து விடு பாப்பா’ என்ற கருத்தேற்றம் சரியானதா என்ற விமர்சனம் எழுந்துள்ளது.

ஆங்கிலச் சிறார் இலக்கிய மரபில் உருவாக்கம் பெற்று உலகளாவிய முறையில் பரந்து நிலை பெற்ற (Baba Blacksheep) பாடல் வெள்ளை இனத்தவரின் மேலாதிக்கத்தைக் குறிப்பிடும் வடிவமாக உள்ளது. இப்போ அந்தப் பாடலைப் பாடுதல் பிரித்தானியாவில் நீக்கப் பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறுவர்கள் தொடர்பான ஆங்கில இலக்கிய ஆக்கங்களிலே காலனித்துவ மனோபாவம் பெருமளவில் ஊரூவி வந்துள்ளமையை கென்யா நாட்டு எழுத்தாளர் நூகுபி எழுதிய ‘இலக்கியமும் சமூகமும்’ என்ற நூலிலே தெளிவாகக் குறிப்பிடுள்ளார்.

தமிழ் மொழிச் சிறுவர் இலக்கியத்திலே ஊரூவிய ஒரு முக்கியமான விசையாக மத்திய தரவர்க்கக் கருத்தியல் (Middle Class Ideology) அமைந்துள்ளது. பிரித்தானியர் ஆட்சியில் நிகழ்ந்த கல்விச் செயல் முறையாலும் அதன் பின்னர் நிகழ்ந்த கல்வி விரிவாக்கத்தினாலும் மேல்நோக்கி சமூக அசைவியத்தைப் பெற்று உயர்ந்த பள்ளிக் கூட ஆசிரியர்களும் பத்திரிகை ஆசிரியர்களும் சிறுவர் இலக்கியத்தைப் படைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவர்களின் உள்பாங்கு பல நிலைகளிலே நீட்சி கொண்டது.

சிறுவர்களை நல்லவர்கள் என்றும் தீயவர்கள் என்றும் வேறு பிரித்துக்காட்டுதல் தனிமனித நோக்கையும் சுயநலத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட மத்திய தரவருப்பினரின் கருத்தியலும் விழுமியமுமாகும். அது அடிப்படை மனிதாபிமானத்துக்கு விரோதமானது. வளர்ந்துவரும் சிறாரின் மனதில் தவறான மானிட நோக்கைப் பதித்து விடுகின்றது. மானிட நேயத்தைத் தகர்த்து விடுகின்றது. ‘தீய சிறாரோடு சேராதே என்னும் பொழுது, சமூக நிலைவராங்களாலேதான் அவர்கள் அந்த நிலைக்குத்தள்ளப்பட்டனர் என்ற புலக்காட்சிக்கு முற்றுப்பள்ளி வைக்கப் படுகின்றது.

சிறுவருடன் தாழும் ‘இணைந்து கற்றுக் கொள்ளும்’ அணுகுமுறையை அடியொற்றியே சிறுவர் இலக்கியங்கள் ஆக்கப்படல் வேண்டும். ஆனால் மத்திய தரவர்க்க மனோபாவத்துடன் ஆக்கம் பெற்ற படைப்புகளில் ‘உயர் நிலையில் நின்று’ சிறுவர்க்குப் புத்திமதி சொல்லும் எடுத்துரைப்புக் காணப்படுகின்றது.

அறவொழுக்க எண் ணக்கருக்களின் உருவாக்கமும் சிறாரின் வளர்ச்சிப்படி நிலைகளோடு இணைந்த செயற்பாடு என்பது சிறார் உளவியலிலே விரிவாக விளக்கப் பட்டுள்ளது. குறித்த அறக்கருத்தை விளங்கிக் கொள்ளமுடியாத வளர்ச்சி மட்டத்தில் உயர்ந்தோர் நிலையில் நின்று அறன் வலியுறுத்தல் பொருத்தமற்றாகிவிடும்.

மேற்கூறிய கருத்துக்களுக்குரிய சில எடுத்துக்காட்டுக்களை அடுத்து நோக்கலாம். வளர்ந்தோர் நிலையில் நின்று சிறுவர்

இலக்கியம் படைக்கும் செயற்பாட்டைப் பின்வரும் கவிதை அடிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

“பணனமரத்துப் பாலை

பகல் முழுதும் பருகி

நினைவிழந்தே ஆடும்

நீச்சு எங்கள் அண்ணா!

துள்ளும்மீசைகள்ளில்

தோயும் அதை மெள்ளத் தள்ளிமேலே விட்டுத்

தலைகுனிந்தபடியே

முச்சமுட்டக் குழப்பார்.....

நூல் “தங்கக் கடையல்”, எம்.டி.குண்ணேஸனா அண்ட் கம்பனி விமிட்டட், கொழும்பு 1971) வளர்ந்தோர் நிலையில் நின்று எழுதப்பட்ட பிறிதொரு பாடல் வருமாறு:

“மந்திரம் என்று சொல்லி

மாங்கையறை மயக்கி

தந்திரமாக அவன்

முந்தானைக்குள்

முகம் புதைக்கும் சில

மந்திர வாசிகளைக் காட்டிலும்.....”

(எம்.ஜே.கிங், “கொலுசுக்கீழும்” மணிமேகலை பிரசரம், சென்னை 2000)

சிறுவர்களை நல்லவர், தீயவர் என்று பிரித்து அடிப்படை மானிட நேயத்தை சிறாரின் உள்ளங்களிலே சிதறநிக்கும் கவிதை ஒன்றின் சில அடிகள் வருமாறு:

“கெட்ட பையன் கோபி - என்று

கேட்ட பலரும் வெறுத்தால்

இட்டம் போல வளர்த்த - பெற்றோர்

இன்னவ்தானே கண்டார்?”

(பி.வி.கிரி, “ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே” பழனியப்பா பிரதேரஸ், 1975)

(மேற்கூறிய பாடல் குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கம் நடத்தியபோட்டியில் ஏவிளம் அறக் கட்டளையின் முதற்பரிசு தங்கப் பதக்கம் பெற்ற கவிதை நூல் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது)

இரு புறத்தில் சிறுவர் கலை இலக்கியங்கள் தமிழ்ச் சூழலிலே பின்னடைவுகளை எதிர் கொண்டிருந்தாலும் இன்னொரு புறத்தில் குழந்தை உளவியல் தழுவிய படைப்பாக் கங்களும் எழுந்துள்ளன.

குழு.கதிரேசனின் (“பாட்டுமேழை”, ஐந்தினண பதிப்பகம், சென்னை, 2002) ஆக்கத்தில் சிறாரின் வளர்ச்சி மட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடல்களை எழுதும் முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. அவர் கருத்திற்கொண்ட வளர்ச்சிப் பழநிலைகளும் அவற்றோடுமைந்த தலைப்பு வடிவமைப்பும் வருமாறு.

- 1) மழுலைப் பாடல்கள் - மூன்று வயது தொடக்கம் ஆறு வயது வரை
- 2) குழந்தைப் பாடல்கள் - ஆறு வயது தொடக்கம் ஒன்பது வயது வரை
- 3) சிறுவர் பாடல்கள் - ஒன்பது வயது தொடக்கம் பன்னிரண்டு வயது வரை

மேற்குறித்த வளர்ச்சிப் பழநிலைப் பாகுபாடு சிறார் உளவியலில் உலகநிலையில் அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ள பியாசேயின் பகுப்புமுறையோடு பொருந்தாததாயினும், வளர்ச்சிப் பழநிலைகளைக் கருத்திற் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆக்கம் என்ற வகையில் அது முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

அறிகை உளவியலில் பியாசே தமது ஆய்வுகளின் வழியாக மேற்கொண்ட வளர்ச்சிப் படி நிலைகளை அடியொற்றியே சிறாருக்குரிய கலை இலக்கிய ஆக்கங்களும் விளையாட்டுப் பொருட்களும் மேற்கூலைகில் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

பியாசே உருவாக்கிய வளர்ச்சிப் பழநிலைகள் வருமாறு,

- 1) புலன் இயக்கப்பருவம் - உளவயது வீச்சு பிறப்பிலிருந்து இரண்டு வயது வரை.
- 2) முன் உளத் தொழிற்பாட்டுப்பருவம் - இரண்டிலிருந்து ஏழுவயது வரை - இப்பருவம் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.
 - அ) முன் எண்ணக் கருப்பருவம் - இரண்டிலிருந்து நான்கு வயது வரை
 - ஆ) உள்ளுணர்வுப் பருவம்: நான்கி லிருந்து ஏழு வயது வரை
- 3) தூல் வடிவான் உளத் தொழிற்பாட்டுப் பருவம் - ஏழில் இருந்து 11/12 வயது வரை
- 4) வரன் முறையான உளத் தொழிற்பாட்டுப் பருவம் 11/12 வயதிலிருந்து 15/16 வயது வரை

புலன் இயக்கப் பருவத்தில் மிக எளிமையானதும் ஆரம்ப நிலைப்பட்டதுமான தொடர்பாடலே நிகழும். முன் எண்ணக்கருப் பருவத்தில் சரியான எண்ணக்கருவாக்கம் நிகழ்தல் கிடைக்கிறது. உள்ளுணர்வுப் பருவத்தில் ஒரு நிகழ்வின் ஒரு பரிமாணத்தை மட்டுமே சிறுவரால் கிரகித்துக் கொள்ளப்படத்தக்கதாக இருக்கும். தூல் வடிவான உளத் தொழிற்பாட்டுப் பருவத்தில் காட்சிப் பொருட்களின் உதவியுடன்

தான் சிறார் தமக்குரிய நியாயித்தல் சிந்தனையை வளர்த்துக் கொள்வர். வரன் முறையான உளத் தொழிற்பாட்டுப் பருவத்தில் தான் மிகுந்த சிக்கல் நிரம்பிய உளத் தொழிற் பாடுகளின் வளர்ச்சி முன்னெடுக்கப்படுகின்றது.

பியாசேயின் கருத்துக்கள் சிறுவர் கலை இலக்கிய ஆக்கங்களுக் குரிய உளவியல் வழிகாட்டியதாக இருப்பினும், அவர் உருவாக்கிய பழுமறை வளர்ச்சிக்கு அணுகு முறை மத்தியதர வர்த்தகச் சிறார்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே மேற்கொள்ளப்பட்டது. அந்த மட்டுப்பாட்டினைக் கருத்திலே கொள்ளல் முக்கியமானது.

சிறுவர் பாடல், கதைகள், நாடகங்கள் முதலியவற்றின் ஆக்கத்தில் நாட்டாரியல் வலிமையான கலைத்தளமாக இருத்தலைக் கருத்திலே கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

நாட்டார் மரபில் கதை நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கையில் கேட்போரை ஈடுபெட்டும் செயற்பாடு உண்டு. அதனால் அவர்களிடத்தே துலங்கலும், ஆக்கத் தெறிப்பும், செயலாக்கம் மிக்க வினைப்பாடும் தூண்டப் பெறுகின்றது.

கதை நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பொழுதே பேச்சாலும், கருத்தாலும் வினாவாலும், கேட்போர் தூண்டப்படுவேர், பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் செயற்பாடு “முழச்சவிழுத்தல்” என நாட்டார் மொழியில் வழங்கப்படும்.

கையளிக்கும் கதை நிறைவடைந்து விடாமல் நீட்டும் பழியும் கேட்போர் கேட்கப் படுவேர். அந்தச் செயற்பாடு “முழந்துதல்” என்று கிராமிய வழக்கில் சொல்லப்படும்.

மேற்கூறிய நூட்பங்கள் சிறுவர் அரங்கிலும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சிறாரின் அறிவு வளர்ச்சி, கற்பனை வளர்ச்சி முதலியவற்றுக்குக் களம் அமைத்து அவர்களையும் ஈடுபெடவைக் கும் “திறந்த களமாக” கலை இலக்கியங்கள் ஆக்கப்படுதலிற் கவனக்குவிப்பு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அதாவது பங்கு கொள் அரங்கு, “பங்குகொள் இலக்கியம்” என்ற செயற் பாடுகளின் நீட்சிவேண்டப்படுகின்றது.

மேலாதிக்கத்திலிருந்து சிறுவரை விடுவிக்கும் செயற்பாடுகளுக்கு வலுவுட்ட வேண்டியுள்ளது.

சிறுவர் பாடல்களில் அவர்களைப் “பங்கு பற்றுனராக்கும்” எழுத்து வழிவத்தைக் கொண்ட “பாலர் கல்விப் பாடல்” என்ற நூல் குமரன் புத்தக இல்லத்தின் இலக்கியன் வெளியீடாக வந்துள்ளது. பாடல்களின் சிலவரிகள் எழுதுப் படாது வெற்றிடங்களாக விடப்பட்டுள்ளன. பாடும் சிறார்கள் தமது அனுபவ வீசுக்கு ஏற்றவாறு வரிகளை நிரப்பிப்பாடுவேண்டும். ஆய்வுக் களாங்களில் அந்தப் பாடல்களைச் சிறுவரிடம் கொடுத்த வேளை தாம் விரும்பியபடியே அவர்கள் அதை நிறைவித்துப் பாடுனார்கள்.)

தமிழ்ச் சூழலில் சிறுவர் கலை இலக்கியம் தொடர்பான வலிமையான திறனாய்வு மரபை உருவாக்க வேண்டியுள்ளது. முகமன்பாராது கருத்துரைத்தல், சிறார் உளவியலை அடியாற்றி ஆக்கங்களை மதிப்பீடு செய்தல், சிறுவருக்குரிய தனித்துவமான அழகியல் நோக்கில் ஆக்கங்களை கொண்டுவருதல் முதலியன சமகாலத்தைய தேவைகளாக வுள்ளன.

குழந்தை லிளக்கியம்

எஸ். சிவலிங்கராசா

சூழுகத்தின் தவிர்க்க முடியாத தேவைகளை ஒட்டியே இலங்கியங்கள் தோன்றுகின்றன. மக்களின் தேவை விருப்பு, ஆற்வம் என்பன ஏதோ ஒரு வகையில் புதிய புதிய லிலக்கிய வடிவங்களைத் தோற்று விக்கின்றன. இந்த வகையில் பண்டுதொட்டே பயின்று வந்த லிலக்கிய வகைகளுள் குழந்தை லிலக்கியமும் ஒன்றாகும். குழந்தை லிலக்கியம் தமிழில் எப்போது தோன்றியது என்று அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது. தமிழில் குழந்தை லிலக்கியம் தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே வழங்கிவந்துள்ளது என்பது.

தொல்காப்பியப் பொருளாதிகாரத்தில் வரும், பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி னானும் பாவின் றமுந்த கிளவி யானும் பொருளன்மர பில்லாப் பொய்ம் மொழியானும் பொருளளாடு புணர்ந்த நகைமொழியானுமென்ற ரூரைவகை நடையே நான்கென மொழிய

என்ற சூத்திரத்திற்கு உரையெழுதிய பேராசியர் 'பொருண் மரபில்லாப் பொய்மொழி யானும்' என்னும் தொடருக்குப் பின்வருமாறு உரை கூறுவர்

"ஒரு பொருளின்றிப் பொய்ப்படத் தொடர்ந்து சொல்லுவன. அவை ஓர் யானெனும் குரீஜியும் தம்முள் நட்பாடி இன்னுழிச் சென்று இன்ன வாறு செய்தன வென்று அவற்றுக்கிணையாப் பொய்ப்படத் தொடர் நிலையான் ஒருவனுழை

ஒருவன் கற்று வரலாற்று முறையான் வருகின்றன".

இவ்வரைப் பகுதியை ஆதாரமாகக் கொண்டு தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே குழந்தைக் கதைகள் வழங்கிவந்தன என்று கூறுவர். தமிழில் குழந்தை லிலக்கியம், சிறுவர் லிலக்கியம், என்னுந் தொடர்கள் ஒரு பொருளையே குறித்து நிற்கின்றன. மேலைத் தேயங்கள் போலத் தமிழில் குழந்தை லிலக்கியம் நூண்மையாகப் பகுக்கப்பட்டு ஆக்கவோ, ஆராயவோ படவில்லை. "தமிழில் சிறுவர் லிலக்கியம் என்று சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது ஒப்பீட்டாவில் மிகக் குறைவு" என்ற பேராசிரியர் கைலாசபதி குறிப்பிட்டிருப்பது மனங் கொள்ளத்தக்கது. தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே குழந்தை லிலக்கியம் தமிழில் வழங்கி வந்தது என்பதைப் பலரும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

தமிழில், குழந்தை லிலக்கியம் என்று பெரும்பாலோர் குழந்தைக் கவிதைகளையே கருதுவர். லிலக்கியம் எனிற கவிதைதான் என்ற இறுக்கமான பாரம்பரியத்தின் விளை பொருளாக இது அமைந்திருக்கலாம். பொது வாக குழந்தை லிலக்கியம் என்னும் போது குழந்தை கவிதைகள், குழந்தைக்கதைகள், குழந்தைகளுக்கான நாவல்கள், நாடகங்கள் என்பன யாவும் அடங்கும்.

குழந்தை லிலக்கிய வகைகளுள் குழந்தை களுக்கான சினிமாக்கள், குழந்தைகளுக்கான வாணோலி நிகழ்ச்சிகள், குழந்தைகளுக்கான சித்திராஸ்கள் என்பவற்றையும் சிலர் அடக்கி ஆராய்வர்.

குழந்தை லிலக்கிய வளர்ச்சியில் சினிமா, வாணோலி, பத்திரிகைகள் என்பன குறிப் பிடத்தக்க பாங்கினை வகிக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை.

தாய் மொழியில் முதல் முதலில் தோன்றிய லிலக்கியம் கவிதையே. அதுவும் வாய்மொழி யாகத் தோன்றியது என்பது இன்று ஜயத்திற் கிடமின்றி நிறுவப்பட்டுள்ளது. குழந்தை மனம் கிசையால் மிக லிலகுவாக ஈர்க்கப்படும். அழுகின்ற குழந்தையைத் தாய் தாலாட்டித் தூங்க வைப்பதை நாம் இன்றும் காண்கிறோம். கிசைவுபட்ட குழந்தை காலப் போக்கில் லிலகுவான, ஒத்திசையுள்ள பாடல்களை வாய்விட்டுப் பாடுவதையும் நாம் அவதானிக் கலாம். குழந்தைகளுக்காகப் பெரியவர்களால் பாடப்பட்ட பாடல் களும், குழந்தைகளே கூடிக்குலாவிப் பாடுவதுமான இருவகையான குழந்தைப் பாடல்கள் நாட்டார் வழக்கில் வழங்கிவருகின்றன. லிலகுவான, மென்மையான இழுமென் ஓசையுள்ள பாடல்களைக் குழந்தைகள் மிக லிலகுவாகப் பாடத் தொடங்கி விடுவர்.

தமிழ் லிலக்கியப் பரப்பில் முதன் முதலிலே தோன்றிய குழந்தைப் பாடல்களும் நாடோடிப் பாடல்களே. நாட்டுப்புற அல்லது நாட்டார் லிலக்கிய அழியாக மேலே கிளம்பிய எழுத்திலக்கியாங்களையும், குழந்தைகளுக்குரியன்

முதியோருக்குரியன் என்று பகுப்பாய்வு செய்யக் கூடிய வகையிலேயே அமைந்துள்ளன.

நமது கல்விப் பாரம் பரியத்தில் இரு வகையான கல்வி மரபுகள் உண்டு. ஒன்று மரபூரித்தியான திண்ணை பள்ளிக்கூட மரபு. மற்றையது நிறவனரீதியான பாடசாலைகள். இந்த இரண்டு அமைப்புக்களுக்குள்ளும் சிறுவர்கள் தம் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்று வந்தனர். இவ்விரண்டு அமைப்புக்குள்ளும் சிறுவர்களுக்கு ஆரம்பத்தில் ஆத்திசூடு, கொன்றைவேந்தன், நல்வழி, வெற்றிவேட்கை போன்ற நீதிநூல்களே போதிக்கப்பட்டன. சிறுவர்களுக்குப் பொருள் விளங்காதபோதும், இவற்றின் “புறத்தோற்றம்” பற்றி இவை சிறுவர் லிலக்கியம் என்றே அழைக்கப்பட்டன. தமிழில் கவிதை, பாடல், செய்யுள் என்னும் பதப் பிரயோகங்களும் ஒரு பொருளையே கருதி வந்துள்ளமையையும் அவதானிக்கலாம். சிறுவர்களுக்கு மனனப்பயிற்சியை ஏற்படுத்தும் வகையில் ஒள்ளவையாரால் “அருளிச்” செய்யப்பட்ட ஆத்திசூடுயை ஆற்றல் வாய்ந்த மகாகவியான பாரதியார் கூடப்பின் பற்றியமை கவனிக்கத்தக்கது. தமிழ் லிலக்கிய வரலாற்றில் முதன் முதலிலே தோன்றிய குழந்தை லிலக்கியங்கள் மேற்காட்டியவையேயன்று பூவன்னான், டாக்டர் முத்துச்சன்முகன் முதலியோர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர்.

குழந்தை கவிதைகளை வசதிக்கருதி நாம் இரண்டு பெரும் பிரிவாகப் பிரித்துப் பார்க்கலாம். ஒன்று தனிப் பாடல்கள், மற்றையது கதைப் பாடல்கள். இந்த இரண்டு வகையுள்ளும் தனிப் பாடல்களே பெருமளவு வெளிவந்துள்ளன. இவற்றில் குழந்தைகள் காணும் காட்சிகள்,

நிகழ்ச்சிகள், விருப்பு, வெறுப்பு என்பன அடங்குகின்றன.

தமிழ் கூறும் நல்லுலகிலேயே முதன் முயற்சியாகச் சிறுவர் பாடல் என்ற உணர்வோடு 1953ஆம் ஆண்டு க.ச.அருணந்தி அவர்களாற் தொகுக்கப்பட்ட பிள்ளைப்பாட்டினையே குறிப்பிட வேண்டும். பாடசாலைகளின் தேவைகளைக் கருத்திற்கு கொண்டு, அருணந்தியவர்களாற் தொகுக்கப்பட்ட பிள்ளைப்பாட்டு மூலம் பல நல்ல குழந்தைகளினர் உருவாகினார். நாவலியூர் சேமசுந்தரப் புலவர், பீதாம்பரன், பஞ்சாட்சர ஜயர், ஜே.எஸ்.ஆழ்வாப்பிள்ளை, க.சின்னத் தம்பி முதலியோர் குறிப்பிடக் கூடியவர்கள். இக்குழந்தைக் கவிஞர்கள் அனைவரும் ஆசிரியர்களாக இருந்தமையும் குறிப்பிடத் தக்கது.

குழந்தை இலக்கிய வரலாற்றில் க.ச.அருணந்தியவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட பிள்ளை பாட்டிற்குத் தனியான ஒரு முக்கியத் துவம் உண்டு.

“சுமார் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இலங்கை எண்ணற்ற குழந்தைக் கவிஞர்களை ஈன்றெற்றுத்து. அந்தக் கவிஞர்களின் குழந்தைப் பாடல்களை அப்போதே ஒன்று திரட்டி கே.எஸ். அருணந்தி என்பவர் பிள்ளைப்பாட்டு என்ற பெயரில் வெளியிட்டார். குழந்தை இலக்கியம் கொடி கட்டிப் பறக்கும் நம்நாட்டில் 1970இல் தான் அப்படிப்பட்ட குழந்தைக் கவிதைத் தொகுதி வெளி வந்துள்ளது.

என்ற புவண்ணன் குறிப்பிடுவது மனாங்கொள்ளத்தக்கது.

ஈழத்துக் குழந்தைக் கவிஞர்களுள் சோமசுந்தரப்புலவர், மு.நல்லதம்பி, அல்லவேயூர் சௌல்லையா, பண்டிதர் க.வீரகத்தி, இ.நாகராஜன், வேந்தனார், அம்பிகைபாகன், சத்தியசீலன், அமிர்தநாதர், ஸீபைர், சரணாகையும், கோசுதா முதலியோர் குறிப்பிடக் கூடியவர்கள்.

தமிழ்நாட்டுக் குழந்தைக் கவிஞர்களாகத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றின் மையப் புள்ளிகளாகவும் திருப்பு முனையாகவும் அமைந்த பாரதியார் தொடங்கி, அவர் பரம்பரையினரான, பாரதிதாசன், கவிமணி, கம்பதாசன், அழு-வள்ளியப்பா போன்ற நாற்றுக்கணக்கான குழந்தைக் கவிஞர்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம் அழு-வள்ளியப்பாவுக்கு குழந்தைக் கவிஞர் என்ற நிலையான பெயர் அவரின் பாங்களிப்பினைக் காட்டுகின்றது எனலாம்.

குழந்தைகளுக்கப் பரிச்சயமான இனிய, அழுகிய சொற்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் மனாங்கொண்டுமுந்த குழந்தைக் கவிதைகள் தமிழில் பெருமளவு இல்லையென்பதை நாம் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும், ஈழத்துக் குழந்தைக் கவிதைகளுள், ஆழப்பிறப்பு, கத்தரி வெருளி போன்றனவும், வேந்தனாரின் ‘அம்மாவும்’, கவிஞர் சௌல்லையாவின் இளம் பிறையும், இ.நாகராஜனின் ‘பட்டுச் சட்டையும்’ க.வீரகத்தியின் ‘பலானும்’, ‘அவை பிறந்த நாட்டைக்கம்’ குழந்தைகளாற் படிக்கப்படுவதையும், இலக்கிய விமர்சகர்களாற் பாராட்டுப் படுவதையும் அவதானிக்கலாம்.

வகை மாதிரிக்கக் கவிஞர் செல்லையாவின்
“அம்மா வெளியே வா அம்மா
அழகாய் மேலே பாரம்மா
சும்மா இருந்த சந்திரனைத்
துண்டாய் வெட்டன தாரம்மா?” - என்ற
இளம்பிழைப் பாடலைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

குழந்தைக் கவிதைகளுள் இன்னொரு வகையானதை கதைப்பாடல்களாகும். பெரும் பாலான கதைப் பாடல்கள் குழந்தைகளின் மனத்தில் நீதியை நிலை நிறுத்துவனவாகவே அமைந்துள்ளன. தனிப்பாடல்களை விடக் கதைப்பாடல்களைக் குழந்தைகள் ஆர்வத் துடன் பழப்பதையும், கேட்பதையும் காணலாம். “கதைப்பாடல்களின் கருத்துக்களிலும் பார்க்க நிகழ்ச்சிகளும், காட்சி வருணானைகளுமே இயல்பாய் இடம் பெறவேண்டும்” என்று பேராசிரியர் கைலாசபதி குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த வகையில் தாழ் அறுத்த வேடன், பவளக்கொடி, கொழுக் கட்டைப் பொன்னன் போன்ற கதைப்பாடல்களைச் சிறப்பானதையெனக் குறிப்பிடலாம். பிள்ளைப்பாட்டு, அம்பிப்பாட்டு, குழந்தை கவிதைகள் போன்ற தொகுதிகளிலும் சிறப்பான கதைப்பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன பிள்ளைப்பாட்டில் இடம்பெறும் கரவெட்டி க.சின்னத்தும்பி இயற்றிய

“தேசஞ் சுற்றிப் பார்ப்பதற்குச்
சென்ற தொரு சீமான்
சென்ற தொரு சீமான்
செத்தது போற் கிடந்த தொரு
சிறுகுராங்கைக் கண்டான்
சிறுகுராங்கைக் கண்டான்”

என்று தொடங்கும் கதைப்பாடல் ‘கண்டு கூக்கி, குடுகூக்கி’ - என்ற குறவுக்கிப்பாட்டின் இசை தழுவிச் சிறப்பாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடக்கூடியது.

குழந்தைப்பாடல்கள் அழகான பொருத்த மான பாங்களுடன் பெரிய எழுத்துக்களில் அச்சிட வேண்டிய அவசியமுடையவை. பாட்டுக்கு ஏற்ற படமும். இசையும் குழந்தைகளை இலகுவில் கவர்ந்து குதுகலிக்கச் செய்யும்.

குழந்தைகளுக்கான கதைகள் தமிழில் மிக அருந்தலாகவே காணப்படுகின்றன. ஈழத்தில் குழந்தைக் கதைகள் எழுதியவர் களாக ஒருமுகநாவலர், குமாரசாமிப் புலவர், அழகசுந்தரதேசிகர், சோ.நடராஜன் முதலி யோரைச் சுட்டிக்காட்டலாம். இவர்கள் எழுதிய கதைகள் பாடநால் களின் தேவையை யொட்டியே அமைந்தமையால் குழந்தைகளின் உள், உணர் வுகளை எந்த அளவுக்குப் பாதித்தன என்பது ஒராய்வுதற்குரியது. தமிழ் நாட்டில் பாரதியாரில் இருந்து பூவண்ணன் வரை குழந்தைக் கதைகள் எழுதியள்ளார். குழந்தைக் கதை எழுத்தாளர் களுள் பூவண்ணனுக்குக் குறிப்பிடக்கூடிய முக்கியத் துவம் உண்டு. தமிழில் பெரும் பாலான குழந்தைக் கதைகள், குழந்தை, சிறுவர், மிளைகுரு என்ற பாகுபாழனியே எழுதப்பட்டுள்ளதையை அவதானிக்கலாம்.

சித்திரக் கதைகள் ஈழத்தில் பெருமளவு வெளிவரவில்லை. குறிப்பாகத் தப்பியோடிய தோழர்கள், பாடசாலைக்குச் சென்ற யானை, குரங்கின் தீர்ப்பு போன்ற விரல் விட்டு எண்ணக்கூடியவையே வெளி வந்துள்ளன. தமிழ்நாட்டில் ஓரளவு சித்திரக் கதைகள் வெளிவர்ந்துள்ளன. இவற்றுள் பெரும்பாலான வீரசாகசங்கள் நிரம் பியலையாகவும், விடுப்பார்வத்தைத் தூண்டுபைவையாகவும், அதிஅற்புத மாயாயாலங்கள் பொருந்திய கதைகளாகவுமே காணப்படுகின்றன. ஒப்பட்டு

அடிப்படையில் தமிழில் சித்திரக் கதைகள் மிக மிக குறைவாகவே காணப்படுகின்றன.

குழந்தைகளுக்கான நாவல்களும் தமிழில் குறிப்பிடக் கூடியளவுக்கு இல்லையென்றே கருதலாம். ஈழத்தில் க.நவசோதி எழுதிய ஓடிப் போனவன் என்ற நாவலைச் சுட்டிக்காட்டலாம். குழந்தை இலக்கியப்பரப்பில் சிறுவர் நாவல்கள் சுயசரிதைகளாக அமைந்தமையையும் அவதானிக்கலாம். பத்திரிகைகளில் தொடர்ந்து வெளிவரும் பாங்கிலேயே சில நாவல்கள் 'இழுபட்டுப்' போவதையும் அவதானிக்கலாம்.

குழந்தைகளுக்கான நாடகங்களும் அவ்வாறே அமைந்துள்ளன. குழந்தைகள் பழிப்பதற்கும், குழந்தைகள் நடிப்பதற்கும் என்ற இருவகையான நாடகங்கள் அமைந்துள்ளன. பாடநூல்களில் இடம் பெற்ற நாடகங்கள் இரண்டு நிலையிலும் பயன்படுத்தப்படுவதும் கண்கூடு. சர்வதேசக் குழந்தைகள் ஆண்டி ணையாட்டிக் குழந்தை சண்முகலிங்கம் தயாரித்தனித்த கூடிவினையாட்டுபாப்பா என்னும் நாடகம் குழந்தைகளுக்கான நாடக வரலாற்றில் குறிப்பிடக்கூடிய முக்கியத்துவம்

வாய்ந்தது. வெகுசா, வீரசிவாஜி போன்ற புராண, வரலாற்று நாடகங்கள் குழந்தைகளுக்காக அமைக்கப்பட்டபோதும் அவை எதிர்பார்த்த வெற்றியைப் பெற்றனவா என்பது ஆய்வுக்குரியதே.

குழந்தை இலக்கியத்தைச் செழுமைப்படுத்த இன்று ஏற்ற கருவியாகப் பயன்படுவது - பத்திரிகைகளும், வானோலியும், தொலைக்காட்சியமேயனலாம். குழந்தைகளுக்கென்றே வெளிவரும் பத்திரிகைகள் மேல்நாடுகளில் மிக மிக அதிகமாகும். தமிழில் அம்புலிமாமா, பாலமித்திரா போன்றவை விதந் தோதக் கூடியவை. ஈழத்தில் பொதுவான இலக்கியப் பத்திரிகைகள் போலவே பல சிறுவர் சஞ்சிகைகளும் தோன்றி மறைந்துள்ளன. கல்ளன்ன், கரும்பு, கலாமணி, முதலியவை இவ்வகையுள்ள அடக்கக் கூடியவை.

தமிழில் குழந்தை இலக்கியம் சிறப்புற அமைய அவர்களின் உள்ளம், வயது, சூழல் என்பவற்றை விஞ்ஞான ரீதியாக அறிந்து, அளந்து, கவிதை, கதை, நாடகம் என்பன படைக்கப்படவேண்டும்.

**சீரிய அறநூல் சிறந்த வாழ்வும்
ஆரும் அடையும் அறிக்கைப் பொறுப்புதாய்
வீரம் தந்தாய் மீன்கை வகுத்தாய்
சு நெஞ்செ தின்பம் என்றாய்.**

**குமரி நாட்டில் தூக்கிய கொடியை
கீமயத் தலைமீல் ஏற்க செய்தாய்
தமிழழக் தனித்த புகழில் நட்டாய்
தமிழின் பகவர் நெஞ்சைச் சுட்டாய்.**

**முத்துமிழ் அம்மா முத்துமிழ் அம்மா
தத்துவ உனர்வை முதலில் தந்தாய்
எத்தனை இலக்கியம் இலக்கணம் வைத்தாய்
முத்துக் கடலை பவழக் கொடிய.**

துர்த் ஜாத்து

**தமிழ் வாழக் தாயை வாழக!
அமிழ்தை வாழக் அன்டை வாழக!
கமலைக் கமலைக் கனிந்த கனியை
அமைந்த வாழ்வின் அழகை வாழக!**

**சேர சொழ பான்டை வரல்லாம்
ஆரு வளர்த்த ஆலை வாழக!
ஊரும் பெரும் தெரியா தவரும்
பாரிரார் அறியச் செய்தாய் வாழக!**

தமிழில் குழந்தைக் கவிதைகள்

- கலாநிதி க.கைகாசபதி

பாடவிதான அபிவிருத்தி நிலையத்தைச் சேர்ந்த ஆரம்பக் கல்விப் பிரிவு அதிகாரிகள் சிலர், சில மாதங்களுக்கு முன் முதலாந்தரத்திற் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கான சேவைக்காலப் பயிற்சி ஒன்றினை ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். அப்பயிற்சித் திட்டத்தை அமைத்த குழுவுக்கு ஆலோசனைகள் வழங்குமாறு அமைக்கப் பட்டிருந்தேன். ஒரு கூட்டத்திலே குழந்தை களுக்குரிய பாடல்களைப் பற்றிய ஆய்வு நடந்தது. ஆரம்ப வகுப்பகளில் பலகாலம் படிப்பித்து அனுபவம் வாய்ந்த ஆசிரியர் சிலரது குழந்தைக் கவிதைகள் பர்சிலைன செய்யப் பட்டன. முதல் கூட்டத்திலே பெரும்பாலான கவிதைகள் பொருத்தமற்றனவாய்க் கணிக்கப் பட்டன. அதைக் கண்டபொழுது தமிழிலே உள்ள குழந்தைக் கவிதைகள் பற்றிப் பொது வாக்குக்கலாயினேன்.

தமிழில் சிறுவர் இலக்கியம் என்று சிறப்பாகக்கூறக்கூடியது ஒப்பீட்டளவில் மிகக் குறைவு. அதிலும் பாலர்களுக்கேற்ற பாட்டுக்கள் படைப்போர் வெகு சிலர் என்றே கூறவேண்டும். குழந்தைகளுக்காகக் கவிதை எழுதுவதைத் தனது பிரதான “தொழிலாக”க் கொண்டவர். குழந்தைக் கவிஞர் அழ.வள்ளியப்பா ஒருவரே நூல்களும் சிலவே. இவற்றுடன் பொதுவான கவிதைத் தொகுதிகளில் குழந்தைகட்கென ஒதுக்கிய பகுதிகள் சில உண்டு. இவற்றை வைத்துக் கொண்டு பார்க்கும் பொழுது தேசிகவிநாயகம் நல்லதம்பி, ர.அய்யாசாமி

வாணிதாசன், நாக.முத்தையா, க.வீரகத்தி, இ.நாகாராஜன், அம்.பி, சத்தியசீலன், தமிழோவியன், மலேசியா முரசு நெடுமாறன் என்பவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியோராய் இருக்கின்றனர்.

இக்கட்டுரையை வரலாற்று நோக்கில் நான் எழுதவில்லையாயினும், கால ஒழுங்கு பற்றிய செய்தியான்றைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். ஈராயிரம் வருட இலக்கிய வரலாற்றை நோக்குகையில் சான்றோர் செய்யுள்கள் செய்த காலத்திலிருந்த ச.து.சு. யோகியார் வரையில் குழந்தைகளைப் பற்றிய பாடல்கள் ஓராளமாக இருப்பது கண்கூடு. ஆனால் கண்.முத்தையா கூறுவது போல, “குழந்தைகளுக்காகவென்றே எழுதப்பட்ட பாடல்களோ, கதைகளோ இருப்தாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரை இல்லை யென்றே கூறலாம். (குழந்தைக் கவிதைகள் நாக.முத்தையா, 1960 பதிப்பறை) பொது வாகவே தமிழ்க் கவிதையைப் புதுநெறியில் இட்டுச் சென்ற மகாகவி பாரதியார்தான் இத்துறையிலும் முன்னோடியாக விளங்குகிறார். அவர் கீழற்றிய “புதிய ஆத்திசூடி”, “பாப்பாப்பாட்டு” முதலியன தமிழுக்குப் புதியனவே. எனினும் பாரதியின் போக்கும் நோக்கும் குழந்தைக் கவிதைகளை முழுமையாகத் தழுவவில்லை. விடுதலைப் போருக்கு வீரர்களைத் தயாரிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த கவிஞர், போரக்குண்மயிக்க பாடல்களையே எழுதினார். பாரதி மரபில் வந்தவர்களே

குழந்தைப் பாடல்களைப் பிரக்ஞனு பூர்வமாகச் செழுமைப்படுத்தினர். பாலர் களுக்கேற்ற சிறுபாட்டுக்களைக் கொண்ட தொகுப்பு நூல் திருத்தமான முறையில் இலங்கையிலேயே முதன்முதல் (1935) வெளிவந்தது. அக்காலத் திலே வடபெரும்பாக வித்தியாதரிசியாயிருந்த க.ச.அருள்நந்தி அவர்களது கேள்விப்படி வடலைங்கைத் தமிழ் ஆசிரியர் சங்கத்தாரால் வெளியிடப்பெற்ற பிள்ளைப்பாட்டு, குழந்தை இலக்கியத்துறையில் வித்தந்து கூறவேண்டிய ஒரு சாதனையாக அமைந்தது என்பதில் ஜயமில்லை. உளவியல் அறிஞராயும் இலக்கிய ரசிகராயும் இருந்த அருள்நந்தி அவர்கள், அந்நாலுக்கு எழுதிய முகவரையில் முக்கிய மான சில கருத்துக்களைக் கூறியிருந்தார்.

பாகைஷயையும் நற்போதனைகளையும் சிறபராயத்திற் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் தாளம், இராகம், அபிநுயம் முதலியவற்றில் பாலர் களுக்குப் பெரியவிருப்பம் உண்டென்றும், தங்கள் சீவியத்தோடு சம்பந்தப்படாத விஷயங்களை அவர் மனம் நாடாதென்றும் உணர்ந்தில்லேல் அவ்வாசிரியரது முயற்சியாற் பெறப்படும் பயன், எதிர்நோக்குடைய இருவர் ஒருவழிச் செல்ல முயல்வதனாற் பெறப்படும் பயனை ஒக்குமென்க. பாலர் களின் இவ் வியற்கை விருப்புக்களையறிந்து அவைகளுக்கிணாங்கக் கற்பிப்பரேல் பாகைஷ விருத்தியடை வதும் போதனைகள் நன்கு மனதிற்பதிவதும் மாத்திரமல்லாமல், இன்பச்சுவை நுகர்ச்சியும் உளவளர்ச்சியும் சிறப்பெய்தும்.

இத்தகைய முறைகளுக்கேற்ப செய்யுட்கள் போதியன தமிழ்ப் பாகைஷயில் இதுகாறும் இயற்றப்பட்டது. இப்பெருங்குறையையநீக்கும்படி

யான் பலரோடு ஆலோசனை செய்து எடுத்த முயற்சியின் பேரே இச்சிறு நூலாகும்.

சுமார் நாற்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன் எழுதப்பட்ட இவ்வரை இன்னும் பலருக்குப் பயன் தரவல்ல செய்திகளைக் கொண்டுள்ளை மனாங்களாத் தக்கதே. ஈழத்தில் இலக்கிய நிரசனை வளர்ச்சியில் குறிப்பிட்தத்க்க பாத்திரம் வகித்துள்ள அருள்நந்தி அவர்களின் முன்னோடி முயற்சி தமிழ்க்கூறு நல்லுலகத்தின் பாராட்டுதலுக்கு உரியது என்பதை இதற்கு மேலும் எடுத்துக்கூற வேண்டியதில்லை என்று எண்ணுகிறேன். கம்பள் காவியத்தில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த அவர், கம்பணை உளவியல் நோக்கிலிருந்து நோக்கிச் சுவைத்து வந்தார். பிறர்க்கும் அதை உணர்த்தி வந்தார். இத்தகைய தகைமைகளுடனேயே குழந்தைப் பாடல்களை ஊக்குவித்து நல்வழி காட்டினார்.

மலரும் மனம் (எம்.ஸி.எம்.ஸீ.யைர்) என்னும் குழந்தைப் பாடல் நாலுக்குத் தமிழகக்கவிஞர் அழ.வள்ளியப்பா எழுதியுள்ள முன்னுரையிலே, இவ்வரலாற்றுச் செய்தியை மறவாமல் குறிப்பிட்டுள்ளை பாராட்டுக்குரிய தொன்றாகும்.

தமிழ்நாட்டில் கூட இதுவரை செய்திராத ஒரு சாதனையை 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே (1935 - ஆம் ஆண்டிலே) யாழ்ப்பாணத்தில் செய்து காட்டினார். பல கவிஞர்கள் இயற்றிய குழந்தைப் பாடல்களைத் தொகுத்துக் கல்வி அதிகாரியாய்த் திகழ்ந்த திரு.கே.எஸ்.அருள் நந்தி எம்.எஸ்.ஸி. அவர்கள் வடலைங்கைத் தமிழ் ஆசிரியர் சங்கச் சார்பில் பிள்ளைப்பாட்டு என்ற பெயரில் ஒரு நூலாக வெளியிட்ட

தைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். எனிய நடையில், இனிய பல சுந்தரங்களில், பிள்ளைகள் உள்ளாம் கவரும் பாடல்களை அத்தொகுப்பில் கண்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தவர்களுள் நானும் ஒருவன்..... அவர் காலத்திலும் அவருக்குப் பின்னரும் ஈழத்தில் குழந்தைப் பாடல்கள் இயற்றிக் குழந்தைகளுக்கு இன்பம் ஊட்டிய கவிஞர் பலர்.

பிள்ளைப்பாட்டு என்ற தொகுப்பு நூல் மூலமாக க.சோமசுந்தரப்புவர், மா.பீதாம்பரம், ச.பஞ்சாட்சர ஜயர், ஜே.எஸ்.ஆழ்வாப்பிள்ளை முதலியோருடைய கவித்துவ சக்தி தமிழ்லக்கில் பிரசித்தி பெற்றது என்பதும் இவ்விடத்தில் மனாங்கொளத்தக்கதே.

இவ்வரலாற்றுச் செய்தியைப் பூவண்ண என் அவர்களும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

சுமார் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இலங்கை எண்ணற்ற குழந்தைக் கவிஞர்களை ஈண்டிருத்தது. அந்தக் கவிஞர்களின் குழந்தைப் பாடல்களை அப்போதே ஒன்று திரட்டி கே.எஸ்.அருள் நந்தி என்பவர் பிள்ளைப்பாட்டு என்ற பெயரில் வெளியிட்டார். குழந்தை இலக்கியம் கொடிக்டிடப் பறக்கும் நம் நாட்டில் 1970இல் தான் அப்படிப்பட்ட குழந்தைக் கவிதைத்தொகுதி வெளிவந்துள்ளது:

சோமசுந்தரப் புலவர், ஸௌபைர், கோசுதா, சுரணாகையும் முதலிய இலங்கைக் கவிஞரைப் பற்றிக் கூறுமிடத்தில் பூவண்ணன் மேற் கண்டவாறு எழுதியிருக்கிறார்.

ஏறத்தாழ நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக, குழந்தைப் பாடல்கள் பிரக்ஞை பூர்வமாக

எழுதப்பட்டு வந்திருப்பினும், “குழந்தை களுக்குப் புரியும் வண்ணம் தமிழில் நல்ல பாடல்களை எழுதுவார்கள் மிகமிகக் குறை வாகவே காணப்படுகின்றனர்” (குழந்தைக் கவிதைகள், நாக.முத்தையா, பதிப்புரை) பொதுவாகப் பார்க்குமிடத்து, தமிழில் உள்ள குழந்தைப் பாடல்களிற் பெரும்பாலானவை எனிமைப்படுத்தப்பட்ட முதியோர் பாடல்கள் தாம், அறவியல் நோக்கு, அதீத போத கைப் பண்பு இவையே சிறுவர் இலக்கியத் தின் பிரதான இயல்புகளாகக் காணப்படு கின்றன. அதாவது, முதியோர் இலக்கியத்திற் காணப்படும் பண்புகள் பல இங்கும் பிரதிபலிக்கின்றன எனலாம். ஆங்காங்கே, குதுகலம் நிரம் பிய, வியப்புணர்ச்சியும் ஆர்வமும் நிறைந்த, மகிழ்ச்சியுட்டும் பாடல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. எனினும் குழந்தை உள்ளத்திற்குத் திருப்தியளிக்கும் பாடல்கள் குறைந்த வீதத்தினாலே.

இழுத்து நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவரின் “கத்தரித்தோட்டத்து வெருளி”, “ஆழப்பிறப்பு” என்பவை இவ்வகையில் பிரசித்தி பெற்றவை. “செந்தமிழ் நாட்டுச் சிறுவர் சிறுமியர்க்கு” தனது மலரும் மாலையும் என்ற கவிதைத் தொகுதியை உரிமையாக்கியுள்ளன கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளையின் குழந்தைப் பாடல்களில், “அப்பம் திருஞன எலி,” “பொம்மைக் கலியாணம்”, “எலிக்கலியாணம்”, “பசுவும் கண்றும்” முதலியன குதுகலமும் வேஷ்கையும் குழந்தை உள்ளக் கற்பனையும் கொண்டவை. “கவிமணி அவர்கள் பள்ளி ஆசிரியாராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் ஏற்பட்ட தேவையின் நிரப்பந்தத்தினாலேயே இத்துறையில் கவனம்

செலுத்தியிருக்கிறார்கள்.” (நாக. முத்தையா, மு. கு. நூல்) பொதுவாகவே குழந்தைப் பாடல்களும் ஏனைய இலக்கிய வடிவங்களும் பள்ளி ஆசிரியர் களால் பெருமளவிற்கு வளர்க்கப்பட்டு வந்துள்ளதை கவனிக்கத்தக்க தாகும்.

இவ்விடத்திலே மலேசியா முரசு நெடுமாறன் வெளியிட்டுள்ள இளந்தளிர் (1969) என்னும் சிறுவர் பாடல் தொகுதி குறிப்பிடத்தக்க தாயுள்ளது. திரு. ர. ந. வீரப்பன் அந்நூலின் முன்னுரையில் கூறியுள்ளதுபோல, மலேசியத் தமிழ்ப்பள்ளிகளில் பயன்படுத்துவதற்காக எழுதப்பட்ட அப்பாடல்கள் “பிள்ளைகளின் வயதுக்கும் அறிவுக்கும் ஏற்ப தொகுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. பாடல்களை அபிநியத்தோடு இசைப்பயிற்சியாகக் கற்பிப்பதற்கும், பாடிப்பாடி இயலையும், இசையையும் பயிலும் வகையில் இவை மிகவும் எளிமையாக அமைந்துள்ளன”. கவிஞர் நெடுமாறன் பள்ளித் தமிழாசிரியர் என்பதும் நினைந்து கொள்ளக் கூடியதே. “ஆட்டுக்குட்டி”, “பட்டம்”, “பசு”, “அணில்”, “ரப்பர்மரமே”, “சிட்டுக்குருவி”, “வானவில்”, “கொக்கு” முதலிய பாடல்கள் சுந்தமும் எளிமையும் பொருட்பொருத்தமும் உடையன வாய் உள்ளன.

உண்மையில் நவீன கல்வி வளர்ச்சியின் ஒரு பகுதியாகவே குழந்தை இலக்கியமும் உருப்பெற்று வந்துள்ளது. இது எதிர்பார்க்கக் கூடியதே. ஏனைனில் பழங்காலத்திலும் ஆத்திரை, கொன்றைவேந்தன், நல்வழி முதலிய நீதிநூல்கள் குழந்தைகளின் பாடநூல்களாகவே இடம் பெற்று நிலை பேற்றைந்தன. கிரேக்கம், இலத்தின் முதலிய

மேற்கு நாட்டு மொழிகளிலும் இதே வளர்ச்சிப் போக்கைக் காணலாம். இந்நூற்றாண்டில் தமிழில் புகழ்பெற்ற குழந்தைக் கவிஞரிற் பெரும்பாலானோர் பள்ளிக்கூட ஆசிரியராய் இருந்தவர்களே. எடுத்துக்காட்டாக, க. வீரகத்தியின் தங்கக்கடையல் என்னும் நூலைக் குறிப்பிடலாம். தமிழ்ப்பண்஠ிதரும் அருங்கலை வினோதருமான வீரகத்தி, தனது குழந்தைகளுக்குப் பாட்டெழுதும் முயற்சியாக ஆரம்பித்துப் பல சுவையிக்க பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். குழந்தைகளின் மனோபாவத் தையும் அக்கறைகளையும் ஆர்வத்தையும் நன்கறிந்து எழுதப்பட்ட பாடல்கள் அலை. “வண்ணாத்திப்புச்சி”, “பந்து”, “வண்டு”, “அம்புலி”, “பலுான்”, “பாவை”, “பச்சைக்கிளி”, “மாம் பழும்” என்பன சில பாடல்களின் தலைப்புகள், “பலுான்” பாடலில் சில பகுதிகள் இங்கு நோக்கத்தக்கவை:

வண்ண வண்ணப் பலுான்கள்
வழவு கொண்ட பலுான்கள்
கண்ணை அள்ளும் பலுான்கள்
கடைகள் எங்கும் பாரீர்!

பலுான்காரன் வருவான்
பாட்டி வாங்கித் தருவாள்
பள்ளித் தோழரோடு நான்
பறக்க விட்டுப் பாடுவேன்
வண்ண.....

வாயில் வைத்து ஊதி
வான வெளியில் விட்டால்
பாடும் அங்கு மிங்கும்
பந்து போலவே அழிப்பன்
வண்ண.....

அளவு பிஞ்சி ஊதினேன்
அது வெழுத்துப் போச்சுதே
அழகில் மிக்க ஆசை
அட்டா அதுவே தீமை
வண்ண....

இவற்றைப் போலவே அழ.வள்ளியப்பாவின் “கோயில்யானை”, “லட்டும் தட்டும்”, “என்ன நடக்குமோ?” என்பன குறிப்பிடத்தக்கன வாய்ஸ்ன. இவற்றிலெல்லாம் மென்மையான நகைச்சுவை இழையோடுகிறது. ஈழத்துக்கவிஞர் அம்பியின் “தவமும் தம்பி”, “காகமும் நரியும்”, “அன்புள்ள அன்னன்”, “கொக்கரக்கோ”, “நரியின் தந்திரம்”, முதலியன அம்பிப்பாடல் (பக் 11, 33, 36, 37, 39) குழந்தையுள்ளத்தை அறிந்த நிலையில் எழுதப்பட்டனவாயுள்ளன. தமிழோவியன் எழுதியுள்ள குழந்தைப் பாடல்களும் (பாட்டுப்பு 1967) விதந்துரைக்கவேண்டியன. முன்னுரையில் ஆசிரியர் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இந்தப் புத்தகத்தின் பாட்டுக்களை பண்ணோடு பாடும்போது பாட்டுக்களை எழுதிய நான் அடையும் மகிழ்ச்சி அளவிடமுடியாது அல்லவா?..... உங்கள் நினைவுச் சக்திக்கு ஏற்றவாறு சில பாட்டுக்கள் தான் மனப்பாடம் ஆகலாம். அதுவே எனக்குப் போதும். உங்கட்கு இந்தப் பாடல்கள் பழக்கச் சுவையாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்து விரும்பிப் படிப்பீர்களானால், உங்கள் அன்புக்கு நான் பாத்திரமாகின்றேன்.

குழந்தைகளின் உளவியல் நிலையை மனங்கொண்டு கவிஞர் எழுத முயன்றிருத்தல்

அவர் வார்த்தைகளிலிருந்து ஓரளவு புலப்படுகிறதல்லவா? “பொம்மை”, “பட்டாசு”, “பாட்டுப்பு”, “மாட்டு வண்டி” முதலியன உள்ளடக்கத்திலும் உருவகத்திலும் குழந்தைகளுக்கு ஏற்றனவாய் அமைந்துள்ளன. மேலே காட்டிய பாடல்கள் எடுத்துக் காட்டுக்களே அன்றி முழுமையான பட்டியலில் அடங்குவன அல்ல.

இத்தகைய விதிவிலக்குகளைத் தவிர்த்தால் (இவற்றிலும் சிற்சில குறைபாடுகள் இல்லாமலில்லை) பெரும்பான்மையான பாடல்கள் ஆத்திகுடி. கொன்றைவேந்தன் அச்சில் வார்க் கப்பட்டவையாகவே உள்ளன. நீதிபோதனைகளை ஓரளவு எளிமைப்படுத்திய வடிவத்தில் தருவனவாய் இருக்கின்றன.

அதிகாலையிலே எழுவோமே
அன்புடன் கடவுளைத் தொழுவோமே
அவதா னத்துடன் பழப்போமே
அவசிய கரும் முழப்போமே
அருமைப் பெற்றோர்களைப் போற்றிடுவோம்
ஆசிரியரையும் ஏத்திடுவோம்
(பின்னைப்பாட்டு)

காலை எழுவோம் எழுவோமே
காலைக் கடனை முழப்போமே
நூலை எடுத்துப் பழப்போமே
தலைமை வாரி முழப்போமே.....

கல்வி கற்க வேண்டும் - கைத் தொழிலும் கற்க வேண்டும்
கல்விச் செல்வம் போலே - கைத் தொழிலும் செல்வ மாமே
(இனிக்கும் பாட்டு, வாணிதாசன்)

அறவியல் அக்கறையும் அதீத போதனைப் பண் பும் இவ் வடிகளில் புலனாகின் றன அல்லவா?

இ.நாகராஜனின் சிறுவர் பாடல் நூலுக்கு அமைந்த முன்னுரை, தமிழில் சிறுவர் பாடல் பற்றிப் பெருவழக் காட்டிள்ளை கருத்துக்கு வகைமாத்ரியான எடுத்துக் காட்டாடில்லை.

எமது பண்பாட்டினின்றும் விடுபேட்டுச் சென்று கொண்டிருக்கும் இன்றைய சமுதாயச் சிறுவர்களுக்கு வாழைப்பழுத்தை உரித்து ஊட்டுவேதுபோல இப்பாடல்கள் தமிழர் பண்பாட்டின் தனிச்சிறப்பை எடுத்தியம்புகின்றன. சிறுவர் நெஞ்சைப் பண்படுத்தி அன்பெனும் யினைரை வளர்க்கும் பாடல்கள் ஆர்வத்தையும் ஊக்கத்தையும் ஊட்டவல்ல பாடல்கள், அறிவைப் புகட்டவல்ல பாடல்கள் என்று அறுபத்தொரு அரிய பாடல்களைக் கொண்ட இந்நால்.

இவ்வாறு முதியோருக்குக் கவிகள்பாடும் விகந்தவனம் முன்னுரையில் முழங்குகிறார். இங்கே குழந்தைக் கவிஞரை பண்பாட்டுக் காவலராக விவரித்திருப்பது கவனித்தற் குரியது. இப்படித்தான் பிள்ளைப்பாட்டு இருந்தல் வேண்டும் - இதுதான் குழந்தை இலக்கியத்தின் முதலும் முடிவுமான பணி என்ற தோரணையில் எழுதிக் கொண்டு போகிறார். கந்தவனம். சிறுவர் பாடல் தொகுதியில் முதற்பத்துப் பாடல்களும் “இன்ம வளர்ச்சிக் குரியவை” என்று பாடல்களை வகைப்படுத்தும் முன்னுரை ஆசிரியர், இப்பொருள் குழந்தை களின் மனப்பக்குவத்துக்கு எத்துணை பொருத்தமுடையது என்பதைக் கிஞ்சித்தும் சிந்திப்பதாய்த் தெரியவில்லை.

முதியவர் களது கண் ணோட்டத் திலே குழந்தைகளுக்குப் போதிக் கும் பொழுது பொருந்தாமை காரணமாக நேர்மையின்மை தோன்றக் காணலாம். அதாவது குழந்தைகளுக்குரிய அனுபவத்தில் பொய்மையும் போலித் தன்மையும் புகுந்துவிடுகின்றன. காக்கையைப் பற்றிப் பாடும் நாகராஜன், அதன் செயல்கள் குழந்தைகளது பழக்கங்கட்கு முன்னுதாரணம் என்ற கருத்தில் பாடிச் செல்கின்றார்.

உற்றவரை அழைத் திடாமல்
உணவை யதுணர் ணாது
பெற்றவரைப் பேணியது
பிரியமாக வாழும்
தோட்டி வேலை செய்தே யைங்கும்
தூய்மை யாக்கும் காக்கை
நாட்டில் வாழும் போலி யில்லா
நல்ல தொண்டன் தம்பி.

மேலமூந்த வாரியாகப் பார்க்கும் பொழுது குழந்தைகளுக்குக் காகத்தைக் காட்டி அறிவுட்டும் சிறுபாடலாகத் தோன்றக் கூடுமோயினும், சிறிது கூர்ந்து கவனித்தால், “தொண்டன், போலி” என்ற முதியோருகைச் சொற்களைக் குழந்தையின் பிஞ்சு மனத்தில் திணிக்கும் முயற்சியைக் கண்டு கொள்ளலாம். இதனையே பொருந்தாமை என்கிறோம். “காகமுறவு கலந்துணர்ணக் கண்டீர்” என்று தானே முந்திய புலவன் ஒருவனும் பாடனான்.

இதே தொகுதியில் உள்ள கடல் என்ற பாடலையும் ஜேம்ஸ் ரீவஸ் என்பார் எழுதிய கடல் என்னும் குழந்தைப் பாட்டையும் உதாரணத்திற்கு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போம்: ஒரு சோறு பதம் தானே.

இலைகள் பலவும் சேர்ந்தோடு
அசைபும் செயலில் அழகைப்பார்
நிலையே இல்லா நெஞ்சம் போல்
நித்தம் இரையும் குரலைக்கேள்

என்று தொடங்கி, அலைகள் தோன்றி அழிந்து மறுபடி பிறப்பது, படகுகள் செல்வது, காற்று உடம் புக்கு இதம் தருவது என்ற நெந்துபோன செய்திகளை அடுக்கிவிட்டு, நீலக்கடலின் காட்சிகளால் நெஞ்சம் குளிரும் நிலையைக் குழந்தைகள் உணர்வர் என்று கூறி முடிக்கிறார் கவிஞர். கற்பனைக்கோ, பாவைனைக்கோ, வேடிக்கைக்கோ இங்கு இடமில்லை. நிலையில்லா நெஞ்சத்துக்கும் கடல் பற்றிய உணர்ச்சி பெரும்பாலும் உள்ள நுபவத்தால் பெறப்படுவது. அதற்கு நிரம்பிய முதிர்ச்சி வேண்டும். இங்கே இத்தகைய உவமமைய ஆசிரியர் யயன்படுத்தியிருப்பது பொருத்தமற்றது என்பதில் ஜயமில்லை. இதனையே எளிமைப்படுத்தப்பட்ட முதியோர் கவிதை என மேலே குறிப்பிட்டோம். மனத்தைப் பற்றிய ஆய்வு குழந்தைகட்கு எப்படித் தெரியப் போகிறது?

ஜேம்ஸ் ரீவ்ஸ் தனது கவிதையில், கடலைப் பெரிய ஒரு நாயாக உருவகப்படுத்துகிறார். முற்றுருவகமாகப் பாடல் முழுவதும் அது வியாபித்து நிற்கிறது.

பாடலின் தொடக்கமே குழந்தைகளின் ஆர்வத்தையும் களிப்பையும் தூண்டி வளர்க்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது. கவிதையின் இறுதிப்பகுதி அற்புதமாயமைந்துள்ளது.

குழந்தைக் கற்பனை வளம் நிறைந்தது, அதிசயமானது, புதுமையானது. அந்த அதிசயமான, புதுமையான, வளம் நிரம்பிய கற்பனை உள்ளத்தை விளங்கிக் கொண்டு எழுதப்பட்ட பாடல் இது எனலாம். கண்ணாரக் காணும் புலன் கள் உணர்ந்து அறியும் உகைத்தை வினோதமான கற்பனையுடன் சேர்த்து இங்கு காண்கின்றோம்.

தமிழ்ச் சிறுவர் பாடல்களில் இன்னுமோர் அம்சம் பெரியோர்கள் பற்றிய “சுரிதப்” பாடல்கள் அளவுக்கு மீறி இடம் பெறுவதாகும். உதாரணமாக அழ.வள்ளியப்பா, நேரு, காந்தி. ஓளவை முதலானோர் பற்றி நாக. முத்தையா, மறைமலையுடகள், திரு. வி.க. பாரதியார் பற்றியும், சோமசுந்தரப்புலவர், நாவல் பற்றியும் வெற்றிவேல் விநாயகமூர்த்தி (பாலர் பாமாலை 1964) நாவலர், விபுலாநந்தர், ரொபட்டுஞ், பாரதியார், காந்திஜி முதலானோர் பற்றியும் பாடியிருப்பனவற்றைக் காட்டலாம். இப்பாடல் களிலும் படிப்பினைகளை வற்புறுத்தும் போதனைப் பண்பே தலைதூக்கி நிற்கக் காணலாம்.

ஆனால் குழந்தைகளுடைய இலக்கியம் என்று குறிப்பிடும் போது, அது அவர்களுக்கு குரியதாயும் அவர்களுடையதாயும் இருக்க வேண்டும். இவ்விடத்திலே எல்.ஆர்.மக்கால் வின் என்பார் கூற்று ஒன்றை எடுத்தாள விரும்புகிறேன்.

குழந்தைகளின் நலனுக்காக உற்சாகத் துடன் பாடுபடும் நாமெல் லோரும், எதிர் காலத்தைப் பற்றிக் களி மிகுதியான விருப்பார்வம் உடையவராயுள்ளோம். இறுதி

இலட்சியங்களில் நாட்டமுள்ளவராயிருக்கிறோம். ஆனால் அதிர்க்கடவுசமாகக் குழந்தைகளுக்கு அத்தகைய நாட்டம் இல்லை. நல்ல காலமாகவும் பொருத்தமாகவும் அவர்களுக்கு நிகழ்காலத்திலேயே விருப்பார்வாம் அதிகம். எனவே இலக்கியத்தின் மூலம் சிறுவர், சிறுமியர் உடனடியாக மனமகிழ்ச்சியையும் பயனையும் உள்ளக் கிளர்ச்சியையும் செயல்வோட்டத்தையும் பெறக்கூடிய வாய்ப்பை நாம் செய்ய முடியமானால், எதிர் காலத்தைப் பற்றி அதிகம் கவலைப்படத்தேவையில்லை. அது தானே நன்றாயமையும்.

குழந்தைப் பாடல்கள் குறித்துக் கொள்கை அடிப்படையில் எழுதும் போது பலரும் குறைபாடற் முறையிலேயே எழுதுவர். குழந்தையின் மனப்பாங்கு, உளவியல், கற்பணை, எளிமை எல்லாவற்றையும் கவிஞர் மனங்கொள்ள வேண்டியதன் அத்தியவசியத்தைப் பிச்காத முறையில் எடுத்துரைப்பர். உதாரணமாக, சோமசுந்தரப்புலவருடைய குழந்தைப் பாடல்கள் சிலவற்றைக் கோவை செய்து (விளக்கக் குறிப்புக்கள், அரும்பது உரை முதலியவற்றுடன்) வெளியிட்ட சோ. இளமுருகனார் (சிறுவர் செந்தமிழ், 1955) தனது பதிப்புரையில் குழந்தைப் பாடல்களின் “இலக்கணம்” இத்தகையது என விவரித துள்ளார். எனினும் நடைமுறையிலோ கிவர்களைல்லாம் சொல்லிய கொள்கைக்கு முரணாகவே பாடல்கள் தயாரிப்பர். “குழந்தைக்கவிஞர்” என்று பாராட்டுப்பெற்ற அழ.வள்ளியப்பாகட, “பாழ்பார்” என்ற பாட்டில், கழனமான இலக்கண முறைகளை அரூஸ்தித்து எழுதியிருப்பது ஆச்சிரியமாயிருக்கிறது. தா, ஆ, லா, பா ஆகிய எழுத்துக்களை மடக்கு அணிக்கு

இயைச் சிக்கலான முறையில் கையாண்டு பாழியுள்ளார். (இப்பாடல் மலரும் உள்ளம், 1961, பக. 219) குழந்தைகட்டு உரியது என்பதற்க எத்தகைய அடையாளமும் இல்லை.

குழந்தைப் பாடல்களைப் பற்றி “இலட்சியமான” முறையில் பதிப்புரை எழுதிய இளமுருகனார், சோமசுந்தரப் புலவரின் “ஆழப்பிறப்பு” என்னும் அருமையான பாடலைச் சிறுவர் செந்தமிழ் தொகுதியில் பதிப்பிக்கும் பொழுது, சிற்சில சொற்களை இலக்கண விதிப்படி திருத்தியமைத்திருப்பது சுவாரசியமாயுள்ளது. “இறுதி இலட்சியத்தின்” இறுக்கமான பிழைய இது காட்டும் 1935 இல் வெளி வந்த பிள்ளைப்பாட்டு தொகுப்பில்,

**ஆழப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை
ஆனந்த மானந்தம் தோழர்களே**

என் றிருக்க, இளமுருகனார் பின்னர் வெளியிட்ட தொகை நூலிலே,

ஆனந்தம் ஆனந்தந் தோழர்களே

என்னும் அடி புணர்ச்சி விதிகளுக்கேற்ப “ஆனந்தந் தோழர்களே” எனத் திருத்தன் செய்யப்பட்டுள்ளது. முதற்பதிப்பிலுள்ளதே குழந்தைகட்டு இயல்பாயமையும் உச்சரிப்பு ஆகும்.

நாட்டார் பாடல்களிலும் குழந்தைகளுக்கென்ற வேஷக்கைப் பாட்டுக்கள், விளையாட்டுப் பாடல்கள், விடுகைதைப் பாடல்கள் முதலியன காணப்படுகின்றன. கண்ணாலுக்கி, சடுகுடு, ஆடும் - ஓநாடும் முதலிய பல பாடல்கள் சிறுவர்

வினையாட்டுக்களின் போது இடம்பெற்று வந்திருக்கின்றன. குழந்தைகளின் சொல் வளத்தைப் பெருக்கவும் உச்சரிப்பைச் செம்மைப்படுத்தவும் பாடல்கள் உண்டு. நா.வானமாமலை சொல்வது போல, “இவற்றில் பொருளைவிட சந்தப்பயிற்சியும் சொற் பயிற்சியுமே முக்கியமாகக் காணப்படுகின்றது.” (துமிழுர் நாட்டுப் பாடங்கள், 1964, பக. 133). இலக்கண சுத்தமான செந்தமிழில் சிறுவர் பாடல்களை அமைக்க விரும்புவார்கள் இவற்றைப் பறக்கணிப்பதில் வியப்பு எதுவும் இல்லை. ஆயினும், “கதை கதையாம் காரணமாம்”, “ஆண்டாரே ஆண்டாரே எங்கே போனாய்?”, “சுண்டெவிராசனுக்குக் கலியான மாம்” என்று தொடங்கும் பாடல்கள் கிராமச் சிறுவரிடையே பிரபலமானவை. இவற்றில் பல, உணர்வோடு குழந்தைப் பாடல்கள் இயற்றிய தற்காலக் கவிஞருக்கும் முன்மாதிரிகளாய் அமைந்திருக்கின்றன. உதாரணமாக, தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை பாடியுள்ள “பொம்மைக் கலியானம்”, “எலிக் கலியானம்” என்பன முறைமுற மாலையும், பாக். 66, 67 நாட்டுப்பாடல்களின் எதிராலிகளே.

க.வீரகத்தி இயற்றியுள்ள “சாய்ந்தாடு பாப்பா” என்னும் பாடல், மரபு வழிவரும்” சாயந்தாடம்மா சாயந்தாடு” என்ற நாட்டுப் பாடலின் வழி வந்தது என்பதில் தடையில்லை. தமிழோவியனின் “மழையே! வா, வா, வா” என்னும் பாடலும் இத்தகையதே. தற்காலத் தமிழ்க் கவிதைக்கு நாட்டார் பாடல்கள் வளிவும் வனப்பம் உண்டுவதைப் போலவே குழந்தைப் பாடல்களுக்கும் ஜவீவசத்து அளித்து வருகின்றன. அவற்றின் ஒசை நயமும் இனிமையும் காலத்தால் மெருக்கப்பட்டவையெல்லவா?

தமிழில் குழந்தைப் பாடல்கள் குறித்து எழுதியருப்போரிற் பெரும்பாலானோர் “இலக்கிய” நயம் வாய்ந்த “செந்தமிழ்”ப் பாக்களை மனங்கொண்டிருந்தனர் என்பது அவர் கட்டுரைகளைப் படிப்போருக்கப் புணராகும். குழந்தைப் பாடல்களுக்கும் நாட்டார் பாடல்களுக்கும் இருக்கக்கூடிய - இருக்க வேண்டிய தொடர்பு குறித்து அவர்கள் சிந்தித்திருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. எடுத்துக் காட்டாக “குழந்தை இலக்கியம்” என்ற கட்டுரையில் கனக - செந்திநாதன், “இலக்கியப் பாடல்கள், அபிநுயப்பாடல்கள், கிராமியப் பாடல்கள்” என்று பொதுப்படையாகக் கூறியுள்ளாரனினும், அக்கட்டுரையிலே நாட்டுப்பாடல்களின் முக்கியத்துவத்தைச் சிறிதேனும் விவரிக்கவில்லை. பத்தொடு பதினொன்றாகவே “கிராமியப்பாடல்” குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இதனைத் தனிநபர் ஒருவருடைய குறைபாடாகவும் அறியாமையாகவும் நாம் கருதவேண்டியதில்லை. ஏனெனில், இன்றும் தமிழிலக்கிய இரசிகர்களிற் பலர் நாட்டுப் பாடல்களை உதாசீனம் செய்வது வெறுமனே ஒர் இலக்கியப் பிரச்சினை மட்டுமன்று, அது ஒரு சமூகவியற் பிரச்சினையாகும்.

பொதுவாக எல்லாச் சமுதாயங்களிலும் வழக்கிலுள்ள நாட்டுப் பாடல்களிலே கணிசமான பகுதி குழந்தைகள் சம்பந்தமானவையாகும். இவற்றைப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு, புதிய ஒருக்கங்களைச் செய்வதற்கு ஏற்ற மனப் பக்குவம் வேண்டும். அதற்கு ஆசிரியர்கள் சமூகவியல் அறிவுடையராய் இருத்தல் அவசியம். திரு.அழ.வள்ளியப்பா நாட்டுப்பாடல்களின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார்:

புதிய குழந்தை இலக்கியத்தை ஆர்வத் துடன் வளர்க்கும் நாம், பரம்பரை பரம்பரையாக நம்மிடையே வாய்மொழியாக வளர்ந்து வந்த பழைய குழந்தை இலக்கியத்தை மறந்துவிடக் கூடாது..... விளையாடும்போதும் சாப்பிடும் போதும் பிராணிகளைக் காணும் போதும் இயற்கையை வர்ணிக்கும்போதும் குழந்தை கள் பாடிவந்த நாடோடிப் பாடல்கள் எத்தனை எத்தனையோ, அவற்றையும் தொகுத்து அழகிய வர்ணப்படங்களுடன் வெளியிட வேண்டியதும் முக்கியமானதாகும்.

(சுரஸ்வதி, ஜனவரி, 1959)

வளர்ந்தோர் கவிதைக்கும் சிறுவர் பாடலுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளைத் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ள மையமும் விளங்கிக் கொள்ள முயலாமையுமே தமிழில் குழந்தை இலக்கியம் படைக்க முற்படுவேர் பலர் தோல்வி காண்பதற் குரிய அடிப்படை எதுக்களாம். ஜேம்ஸ் றீவ்ஸ் இரத்தினச் சுருக்கமாக இதனை விளக்கியிருக்கிறார்.

முதியோர் கவிதைக்கும் சிறுவர் பாடல் களுக்கும் இலகுவில் வரையறை செய்து காட்டக்கூடிய பிரதான வேறுபாடு ஒன்றுண்டு. அது என்னவெனில், முன்னெயது முதிர்ந்து மனங்களின் அகட்டலகினைத் துருவி ஆய்ந்தறிகின்றது. பின்னது புலன்களுக்குப் புலனாகும் புறவுலகை, வெளியுலகினை நாடி அறிகிறது.

இத்தொடர்பிலேயே கதைப் பாடல்கள் சிறுவருக்குப் பெரிதும் உகந்தனவாய் அமைகின்றன. கருத்துக்களிலும் பார்க்க நிகழ்ச்சிகளும் காட்சி வருண்ணனைகளுமே

கதைப்பாடல்களில் இயல்பாய் இடம் பெறுவன். பின்னைப்பாட்டு, அம்பிப்பாடல், குழந்தை கவிதைகள் ஆகிய நூல்களில் சிறந்த கதைப் பாடல்கள் சிலவற்றைக் காணலாம். கதைப் பாடல்களைப் பற்றி எழுதும்போது ர.அய்யாசாமி அவர்களைக் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும். சென்னையில் வாளெனாலி அண்ணாவாகப் பல வருடங்கள் பணிபுரிந்த அவர் நாட்டுப் பாடல்களைச் சேகரிப்பதிலும் குழந்தைகளுக்குக் கதைப் பாடல்கள் எழுதுவதிலும் தனித்துவமான பங்களிப்புச் செய்துள்ளார். குழந்தைகளுக்கு நாடோடிப் பாடல்கள் என்ற நூலையும் வெளியிட்டிருக்கிறார். பாலராமாயணம் (1967), சிறுவர் சிலம்பு (1974), மோகன காந்தி என்பன தமிழில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகள். இசையுணர்வும் இலக்கிய நயமும் வாய்க்கப் பெற்ற அய்யா சாமியால் தமிழில் குழந்தை இலக்கியம் பல வழிகளில் வளப்பம் அடைந்தது என்பது கூறப்பட வேண்டிய உண்மையாகும்.

கதைப் பாடல்கள் குறித்து பேராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப்பின்னை பயனுள்ள கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்:

செய்யுட் பாடங்களின் மீது குழந்தைகளுக்கு அவாவண்டாகும் படி செய்தல் வேண்டும். இது அழகான கதைப் பாட்டுக்களினாலேதான் இயலும். சரித்திர நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிய பாடல்கள் மிகப்பல வேண்டும். சரித்திரம் பற்றிய “நாவல்களையும்”, “பாடல்களையும்” தொடர்பு படுத்திக் குழந்தைகளைக் கற்கும்படி செய்தல் வேண்டும். ஓங்ஙனம் செய்தால் சரித்திரப் பாடத்தைக் குழந்தைகள் மிகவும் விரும்பிக் கற்பார்கள். இப்பாடல்களோயன்றி கடல், மலை, நாட்டு வளம் முதலிய இயற்கை வளங்களைக்

சிறுவர் சித்திரைக் கண்காட்சி

காலம் : 25.04.2015 காலை 9.00 மணி
கண்காட்சியைத் திறந்து வைப்பவர்
திரு.ந.கருணை ஆனந்தன்
(குலைவர் நாவலர் நற்பணி மன்றம்)

சிறுவர்நூற் கண்காட்சி

காலம் : 25.04.2015 காலை 9.00 மணி
கண்காட்சியைத் திறந்து வைப்பவர்
உடுவை எஸ்.தில்லை நடராஜா
(பொதுச்சேவை ஆணைக்குழு உறுப்பினர்)

இரண்டு தினங்களிலும்
சிறுவர் சித்திரைக் கண்காட்சியையும்,
நூற் கண்காட்சியையும் பார்வையிடலாம்
நூல் விற்பனையும் இடம்பெறும்.

கே.எஸ். அருணாந்தி அரங்கு நூல்வருமானம் - 1

காலம் : 25.04.2015 சனிக்கிழமை
காலை 9.30 - 1.30 வரை

மாங்கல விளாங்கேற்றல்
திரு.நா.விஷ்ணுகாந்தன் (முத்த சட்டத்தரணி)
திருமதி. ஸ்ரீரங்கணி விஷ்ணுகாந்தன்
(பட்டயக்கணக்காளர்)

தமிழ்வாழ்த்து
செல்வன். கருணாகரன் தலைஞர்

நூல்வருமானி
“தமிழில் சிறுவர் கைக்கியச் செல்நெறிகள்”
தலைமை : பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன்

தமிழில் சிறுவர் கைக்கியம்
திரு.தெ.மதுகுதனன்

தமிழில் சிறுவர் கைக்கியமொழி
திரு.க.இருகுபரன்

சிறுவர் மொழித்திறன் வெளிப்பாடு
திருமதி. பத்மா சோமகாந்தன்

தமிழில் சிறுவர் கதைகள்
திருமதி. வசந்தி தயாபரன்

தமிழில் சிறுவர் குழந்தைச் சந்தை
பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராசா

தமிழில் சிறுவர் அரங்கு
பேராசிரியர் சி. மௌனாகுரு

தமிழில் சிறுவர் திரைப்படங்கள்
திரு.கே.ரீ.கேதாரநாதன்

தமிழில் சிறுவர் கைக்கியத் திறனாய்வு
பேராசிரியர் செ. யோகராசா

கருத்துப்பாடுகள் :

முனைவர் ரமீஸ் அப்துல்லாஹ்,
திரு. அந்தனி ஜீவா

செல்வி. ஆர்.சுபாவினி (வீரகேசரி சுட்டு ஆசிரியர்)

நன்றியுரை

திரு.த.அரியரத்தினம் (ஐசென்குழு உறுப்பினர் - கொ.த.ச)

விளைவைக்கவி வ.சிவாராசசிங்கம் அரங்கு

கலை நிகழ்வுகள்

காலம் : 25.04.2015 சனிக்கிழமை
மாலை 4.30 - 7.30

மங்கல விளக்கேற்றல்

திரு.கிராஜரட்னம் ராஜமாணிக்கம்
(வீற்றில் ஏசியா, கம்சின் வெள்ளவத்தை, பெற்றா)

தமிழ் வாழ்க்கை : ஆரண்யா சுபாகரன்

வரவேற்புக்கு : செல்வி பிராமி ஹரிகரன்

தலைமையுரை : பேராசிரியர் மா.கருணாந்தி

பாம்பு நடனம்

ஜெயபரதகேஷத்ரா மாணவிகள்

முயலார் முயல்கிறார்

தெவரிவளை தமிழ் மகாவித்தியாலய மாணவர்கள்

கருகாட்சி

சாமிமலை கவிரவில

தமிழ் மகாவித்தியாலய மாணவர்கள்

சிறுவர் அபிநாயம் பாடல்கள்

(நடேஸ்வராலயா நுண்கலைக் கல்லூரி மாணவர்கள்)

நன்றியுரை

திரு.மு.மனோகரன் (கல்விக்குழுச் செயலாளர்- கொ.த.ச)

நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு

திருமதி பவானி முகுந்தன்
(ஆட்சிக்கும் உறுப்பினர் - கொ.த.ச)

“தகவம்” வ.கூராக்ஷயா அரங்கு

ஆய்வரங்கு - 2

காலம் : 26.04.2015 ஞாயிற்றுக்கிழமை
காலை 9.30 - 1.30 வரை

மங்கல விளக்கேற்றல்

திரு.எஸ்.பி.சிவகுானம் (முத்த சட்டத்தரணி)
திருமதி. ரஞ்சனி சிவகுானம்

தமிழ் வாழ்த்து

சௌல்வி. வாசகி சுவாமிநாத சர்மா

ஆய்வுப் பொருள்

“தமிழில் சிறுவர் இலக்கியம் பற்றிய மதிப்பீடுகள்”
தலைமை : பேராசிரியர் சபா ஜயராசா

ஈழத்துச் சிறுவர் அரங்க ஆற்றுக்கைகளும்
பன்மைப் பரிமாணங்களும்

கவட்டு உரைஞர்கள் :

ப.ராஜதிலகன், த.விவேகானந்தராஜா,
த.தரேஸ்வரன்

ஈழத்துச் சூழலில் சிறுவர்களுக்கான
ஒளியச் செயல்வாத முன்னடியுகள்

கவட்டு உரைஞர்கள் :

சுசிமன் நின்மலவாசன்,
சுசிமன் நினோசன், வி.சுசிகரன்

தமிழில் சிறுவர் கைக்கிய முயற்சிகள்
எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்

பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன்

தமிழில் சிறுவர் நூல் வெளியீடுகள்
தொடர்பான பிரச்சினைகள்

திரு.க.குமரன்

சிறுவர் கைக்கிய வெளியீடுகளை
ஊக்குவிக்க நூல் செய்யவேண்டியதை
நெடுந்தீவு மகேஸ்

கருத்துப்பா

முனைவர் நத்ரோ

திரு.ஐ.இராஜகுலேந்திரா, திரு.மு.தயாபரன்

நன்றியுரை

திரு.ப.க.மகாதேவா (குணைச்செயலாளர் - கொ.த.ச)

நவாலியுர் சோமசுந்தரப் புலவர் அரங்கு
கலை நிகழ்ச்சி

காலம் : 26.04.2015 ஞாயிற்றுக்கிழமை
மாலை 4.30 - 7.30

மங்கல விளக்கேற்றல்

திரு.பெரியசாமி சிவகுமார்

(பங்காளர் வெள்ளவத்தை நித்திய கல்யாணி ஜீவலர்ஸ்)

திருமதி. சாரதாதேவி சிவகுமார்

தமிழ் வாழ்த்து

சௌல்வி. பிரியங்கா ஆன் பிரான்சிஸ்

பூர்வேற்புப்பா

பாத்திமா அமாரா சதாத்

தலைமையுரை

திரு.ஆ.கிருபதி பாலஸ்திரன் (கலைவர் - கொ.த.ச)

கெள்ளுவம் பெறுநர்

மாஸ்டர் சிவலிங்கம்

கெள்ளுவிபு உரை

ஜின்னாஹ் வெறிபுத்தீன்

பொதுச் செயலாளர் - கொ.த.ச)

கெள்ளுவிபு நிகழ்வு

கலைநிகழ்வுகள்

மந்திராமணி நாடகம்

(யால்கந்தவரோதய ஆரம்பப் பாடசாலை மாணவர்கள்)

‘உந்நாவதுகள்’ உள்ளர் அறிவுக்கிறைன்
செயற்பாட்டுக்குறு நன்பர்கள் வட்டம் வழங்கும்
‘மழைப் பழும்’ (சிறுவர் வட்மோடிக் கூத்து) “புலிக்கூத்து”

நன்றியுரை

ஆய்வாபிள்ளை கந்தசாமி

(இலக்கியக்குழுச் செயலாளர் கொ.த.ச)

நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு

திரு.க.க. உதயகுமார்

(உறுப்பாளர்மைக்குழுச் செயலாளர் - கொ.த.ச)

குறித்து வரும் பாடல் களையும் பறவை, விளங்கினம் பற்றி வரும் பாடல் களையும் குழந்தைகள் விரும்புவார்.

அண்மையில் இலங்கையிலே குழந்தைப் பாடல் களில் பலருக்கு மீண்டும் ஊக்கம் பிறந்துள்ளது. இதுவரை ஏறத்தாழ முப்பது குழந்தைக் கவிதை நூல்கள் இலங்கையில் வெளி வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ச. அபிர் நாதருக்கு சாகித்தியப் பரிசும் கிடைத்துள்ளது. ஆயினும் பொதுவான குறைபாடுகள் பல உள்ளன. அவற்றில் சிலவற்றையே மேலே விவரித்தோம். இத்துறையில் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளும் திறனாய்வு நூல்களும் அருந்தலாகவே உள்ளன. ஆரவார இரசனைக் கட்டுரைகளே ஏராளம். பொதுவில் இலங்கையிலும் தமிழ் நாட்டிலும் குழந்தை இலக்கியத் திறனாய்வு வெகு சிலரையே ஈர்த்துள்ளது. புவண்ணன் எழுதிய குழந்தை இலக்கியச் செல்வர்கள் இலக்கிய வரலாறு (1960) சிறுவர் இலக்கியச் செல்வர்கள் (1976) என்பன தமிழில் எழுதியுள்ள குழந்தைக் கவிஞர்களின் சாதனைகளை ஓரளவில் மதிப்பீடு செய்திருக்கின்றன. பாடல் களின் சிறப்புக்களை விளக்குவதே புவண்ணனின் பிரதான நோக்கமாகும். அதாவது அவரே கூறியிருப்பது போல பாநலன் பாராட்டும் முயற்சியையே அவர் மேற்கொண்டுள்ளார். குழந்தை இலக்கியக் கோட்பாடுகளை அவர் அதிகம். அலசியிருப்பதாய்க் கூற முடியாது. குழந்தை இலக்கியம் (1973) என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல் ஒன்றும் வெளி வந்தது. அதில் கவிதை பற்றி எழுதிய கி.வா.ஜகந்நாதன் மேலோட்டமாகவே விகல்யங்களைக் கூறிச் செல்கிறார்.

இலங்கையிலே குழந்தைப் பாடல்கள் குறித்து எழுதப்பட்டிருக்கும் விவரணா - விமர்சனாக்கட்டுரைகளை நோக்குமிடத்துச் சில குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியனவாய்க் காணப்படுகின்றன. என் கண் ணில் பட்டவற்றுள் கனக.செந்திநாதன் எழுதிய “குழந்தை இலக்கியம் (கவிதைகள்)” (1966), “பிரதம வகுப்புக்குஞக்கான ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள்” (1971), நியாஸ் புர்கான் பீ எழுதியுள்ள “சிறுவர் இலக்கியம்” (1971) என்பன பலரும் பழத்துப் பயன் பெறத்தக்கவை எனக்கூறுவேன். 1965ஆம் ஆண்டு யீலங்கா சாகித்திய மண்டலம் நடாத்திய குழந்தை இலக்கியம் பற்றிய கருத்தரங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. அக்கருத்தரங்கில் “இலங்கையிற் சிறுவர் (தமிழ்) இலக்கியம்” என்னும் பொருள் குறித்து செ.வேலாயுதாபிள்ளையும் “குழந்தைப் பாட்டு” குறித்துச் செல்வி அசாரியாஜமீல் என்பாரும் சமர்ப்பித்த கட்டுரைகள் குறிப்பிடத் தக்கவை. திரு.வேலாயுதபிள்ளை பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

சிறுவர் பொருள் விளங்கிப் படிக்கும்போது இலக்கியத்திற் சுவை காண்பார். சிறுவர் இலக்கியங்களில் அளவுக்கு மிஞ்சி அறங்களையும் நியதிகளையும் புக்டும் மரபான்று தொன்று தொட்டே தமிழில் இருந்து வருகின்றது..... குழந்தைகளின் உள்ளத்தை உணராமலும், குழந்தைகளின் வேட்கை களை நிறைவேற்றாமலும், முதிர்ந்தவர்கள் தங்கள் மனம் போனவாறு குழந்தைகளுக்கு நூல் எழுதித் தங்கள் கருத்துக்களையும் நியதிகளையும் வலிந்து குழந்தைகளின் மனத்தில் திணித்து விடுகின்றார்கள்.

இக்குறிப்புரைக்கு எழுத்துக்காட்டாக சிறுவர் செந்தமிழ் தொகுப்பைச் சூட்டலாம். இத் தொகுப்பிலுள்ள, “கதிர்காமம்”, “நூறாண்டு வாழ்தல்”, “கலையரிசி ஜம்பருவம்”, “தாரமாய்த் தாயானாள் கை”, “பஞ்சக்கூழ்” என் பன எவ்வாறு நோக்கினும் சிறுவர் பாடல்கள் அல்ல - செந்தமிழ்ப் பாடல்களாயிருத்தல் கூடும். ஆனால் “குழந்தைகளின் உள்ளத்தை உணர்ந்தவர்” தொகத்தவையல்ல. இவை முதிர்ந்தவர்களுக்கு ஏற்றன. பொருளாலும் பாழிய முறையாலும்கூட இவை சிறுவர்களுக்கென இயலாது. உதாரணமாக உயிரினாக்குமரன் நாடகம் என்ற நூலிலிருந்து பெயர்த்து “சிறுவர் செந்தமிழில்” அமைத்துள்ள “பூஞ்சோலை” என்னும் செய்யுட்பகுதி. “உகை முவப்ப வலனேர்பு திரதரு....” என் றுதொடங்கும் திருமுருகாற்றுப்படை அடியை நினைவுட்ட வல்லதாய் இருக்கிறதேயள்ளி குழந்தையின் உள்ளத்துக்கு உகந்ததாகக் கூறவியலாது.

விவ்விடத்திலே பேராசிரியர் எஸ்.கைவயா
புரிப்பிள்ளை, “சிறுகுழுந்தைகளுக்குச் செய்யுட்
பாடங்கள்” என்ற கட்டுரையிற் கூறியிடுள்ளது
பொருத்தமாயுள்ளது:

குழந்தைகளின் மனாநிலைக்குத் தக்கபடி அவர்கள் பாடி மகிழ்தற்கு உரியனவாய் அவர்களின் பொருட்டு இயற்றிய பாடல்களோ பாடப் புத்தகங்களில் இடம்பெறுதல் வேண்டும். இப்படி அவர்களுக்கு உரியனவையன்றி, அவர்கள் பற்றி எழுதிய பாடல்கள் இடம்பெறத் தகாதவை. பின்னைத் தமிழ்ப் பாடல்களால் குமந்தைகளை மகிழ்விக்க முடியுமா?

இச் சந்தர்ப்பத்திலே முக்கியமான செய்தி ஒன்று சிந்திக்க வேண்டியதாயுள்ளது. மேலைநாட்டு முன்னேற்றம் நம்மவரால் கூற்றால் அவதானிக்கத்தக்கதாயும் பல விகார்யங்களில் பின்பற்றத் தக்கதாயும் கிருத்தல் உண்மையே. ஆயினும் திது குறித்து நாம் விழிப்பாகவும் கிருத்தல் இன்றியமையாதது. கலை, இலக்கியத்தின் பெரு வளர்ச்சி யின் ஓர் அம்சமாகத் தவிர்க்க இயலாதவாறு, வணிக நோக்கு குழந்தை இலக்கியத்தையும் ஆட்டப்படைக்கிறது. பிரபல சோவியத் விமர்சகர் சேர்கேய் மிகால்கோவ் நாம் மனாங்கொள்ள வேண்டியவற்றை விவரித்துள்ளார்:

குழந்தைகள் எதைப்படிக்க வேண்டும் என்று பெற்றோர்கள் அறிவது மிகவும் அவசியமாகும். பல ஆண்டுகளாகக் குழந்தை லிலக்கியத்தில் நான் ஈடுபோட்டுள்ளேன். மேலை நாடுகளில் குழந்தை லிலக்கியங்கள் வியாபாரப் பொருளாகவே கருதப்படுகின்றன. புத்தகத்தில் என்ன அடங்கி இருக்கின்றது என்பது பற்றி வியாபாரிகளுக்குக் கவலை இல்லை. அவர்களுக்குத் தேவையெல்லாம் புத்தகம் நிறைய விற்பனையாக வேண்டும் என்பது தான். அதனால்தான் குற்றவாளிகள், நவ நாகரிகத் திருடர்கள், பாங்கர்களைக் கவரும் இளம் அழகு மாங்கையர், சொகுசான வாழ்க்கை நடத்தும் பணக்காரர்க் கணவாளர்கள் போன்றவர் களைப் பற்றிய குழந்தைப் புத்தகங்கள் மேலை நாடுகளில் ஏராளமாக வெளிவருகின்றன. இம்மாதிரியான பத்தகங்களைப் படிக்கும் சிறுவர்கள் தவறான பாதையைத் தேர்ந்தெடுப்பர் என்பது தெளிவாகும்.

குழந்தைகளின் வயது, மூன்று வளர்ச்சி, மொழித்திறன், ஆற்றல் ஏற்பட்டைமை இவற்றை

யெல்லாம் கவனத்திற் கொண்டு சீரிய பாடல்களை எழுதியோர் பொதுவில் குறைவு என்பதை மேலே எடுத்துரைத்தேன். ஆயினும் என்னிக்கையை நோக்கினால் ஏராளமா னோர் எழுதியிருப்பது புலனாகும். பெரியவர் களுக்குப் பாடல் கள் இயற்றிய தமிழ்க் கவிஞர்கள் பலர் சிறுவர் பாடல்களையும் அவ்வப்போது எழுதினர். பாரதி சிறுவர்களுக்குப் பாடல்கள் எழுதியதைப் பின்பற்றி அவருக்குப் பின் வந்த கவிஞர்களும் குழந்தைப் பாடல்கள் எழுத முற்பட்டிருக்கின்றனர். பாரதிபரம்பரையில் பாரதிதாசன், கம்பதாசன், தமிழ் ஒளி, தமிழழகன், தமிழ்வேள், சுப்பு ஆறுமுகம், மின் னூர் சீனிவாசன், சக்திக்கனல், யாழ்ப்பாணன், தமிழண்ணல் முதலியோரும் மற்றும் பலரும் குறைந்தது ஒரு தொகுதி யாகிலும் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். கிவற்றிற்

பல குழந்தை இலக்கியத்தின் பாற்கொண்ட ஆசை பற்றி” இயற்றப்பட்டவை என்று கூறி அமைதி காண்பதே பொருத்தமாகும்.

இறுதியாக ஒன்று கூறலாம். சிறுவர் கவிதைகள் பற்றிச் சொல்லிய குறைபாடுகள் சிறப்பாகக் குழந்தை இலக்கியத்துக்குப் பொருந்துமாயினும், கூர்ந்து கவனிக்கும் பொழுது, இவை பொதுவாகத் தமிழிலக்கியத் தில் நிலை கொண்டுள்ள குறைபாடுகளே என்பது புலனாகாமற் போகாது. அறவியல் பண்பாட்டுச் சுமைகளைத் தாங்கும் வாகனமாகவே இலக்கியம் இன்னம் பலரால் கருதப்படுகிறது என்பதற்கு இது மறைமுகமான சான்று ஆகும்

நன்றி : நவீன இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள்

வினியை அகழுத்தீஸ்

- கவிமனி தேசிகவிநாயகம் ரின்டை

பச்சைக்கிளியே! வா வா;

யாஹும் சோறும் உண்ண வா;

கொச்சி மஞ்சள் பூச வா!

கொஞ்சி விழள யாடவா.

கவலை யெல்லாம் நீங்கவே,

களிய யெழுந்து பொங்கவே,

பவழ வாய் திறந்து நீ

பாநுவாயோ தத்தம்மா!

வட்ட மாயுன் கழுத்திலே

வான வில்லை ஆரமாய்,

கிட்ட மன்னர் யாறம்மா?

யான் அறியக் கறம்மா!

யைய யைய பறந்துவா,

பாழப் பாழக் களித்து வா;

கையில் வந்திருக்க வா,

கனி யருந்த ஓழ வா,

பவழங் காருத் தெருவிலே

பவழங் கான வில்லையாம்;

எவர் எருத்துச் சென்றனர்?

எனக் கறிந்து சொல்லவேயா!

பங்கஜாட்சி கையிலே

பவழங் கான வில்லையாம்;

எங்கும் உன்னைத் தேழனார்

எருத்த துண்டோ தத்தம்மா?

அரசர் மார்பில் ஆரத்தை

ஆய்ரோ கொண்டு போனாராம்;

திருஷ்ச சென்றார் எவரம்மா?

தெரிய மானார் சொல்லம்மா!

சிறுவர் இலக்கியப் பெருவிழா அரங்க நாயகர்

ப.க. மகாதேவா
துணைச் செயலாளர் கொ.த.ச

தங்கத்தாத்தா சோமசுந்தரப்புலவர் அரங்கு

ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை என்றவுடன் எமது கண்முன் தோன்றுவது சோமசுந்தரப்புலவரது தோற்றமே

யாழ்ப்பாணத்து மாணிப்பாய்க் கோவற்பற்று நவாலி என்னும் ஊரில் 25.05.1878 அன்று பிறந்தவர் தான் சோமசுந்தரப்புலவர். நாடறிந்த, உலகறிந்த அப்புலவரது பெயரில் ஓர் அரங்கு அமைத்து சிறுவர்களுக்கியப் பெருவிழா எடுப்பதில் கொழும் புத் தமிழ் ச்சங்கம் பெருமையடைகிறது. சிறுவர்களுக்குக்கெல்லாம் அவர் தங்கத் தாதத்தவாக விளங்கியிருக்கிறார். அவரது அரங்கைக் கண்டதும் சிறுவர்களுக்கெல்லாம் ஒரே கொண்டாட்ட மாகவும் இருக்கும்.

சோமசுந்தரப்புலவர் இளம் பராயத் தினிருந்தே நீதி நூல்கள், இலக்கியம், இலக்கணம் என்பவற்றைக் கற்றுத் தேர்ந்த தோடு புராணங்களையும் கற்று அவற்றிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். சந்தப்பாடல்கள், இசைப்பாடல்கள் ஆகியவற்றைக் கேட்டுப் பழகிய இவர் அப்பாடல்கள் போல் தானும் பாடவேண்டும் என்று அவாவற்றார். வெண்பா, விருந்தப்பா என்று பல வகைப் பாடல்களை எழுதுவதில் புலமை பெற்று கவிதைகளை எழுதிவந்தார். உரைநடைநூலான சாவித்திரி கதை, உயிரிளாங்குமரன் நாடகம் உட்பட நூல்களை எழுதியுள்ளார். சோமசுந்தரப்புலவர் சிறுவர்களுக்காக எழுதிய “சிறுவர் செந்தமிழ்”

என்னும் நூல் சிறுவர்களின் உள்ளங்களைக் கொள்ளை கொண்ட நூலாகும். இவரது மூன்று புதல்வர்களில் மூத்த புதல்வரே புலவர் மணி இளமருகணாராவார். ஆங்கில மொழியிலும் பாண்டித்தியம் பெற்ற சோமசுந்தரப்புலவர் 1899ல் சின்னத்துரை ஆசிரியருடன் சேர்ந்து வட்டுக்கோட்டையில் பாடசாலையொன்றை அரம்பித்து நடத்தினார்.

தமிழகத்தைச் சேர்ந்த அருணாசலத் கவிராயர், கந்தசாமிக் கவிராயர், மறைமலை அடிகள் போன்ற பெரியார்களுடன் நெருங்கிய இலக்கியத் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்.

புலவரின் படைப்புகள் இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் பாராட்டுதல்களைப்பெற்றன. வட்டுக்கோட்டை சைவாங்கில வித்தியா சாலையில் 40 ஆண்டுகாலம் ஆசிரியராகப் பணிபிற்ந்தார். லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தால் நடத்தப்பட்டுவந்த கலைமாணிக்குரிய தமிழ்ப் பாடங்களை மாணவர்களுக்கு கற்பித்து சிறந்த பெறுபேறு பெறச் செய்தார். பண்டிதர், வித்துவான், புலவர் போன்ற பரிட்சைகளுக்குத் தோற்றிய மாணவர்களுக்கு வேதனமின்றிப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தார்.

பண்டிதமணி சி.கண்பதிப்பிள்ளை அவர்கள் சோமசுந்தரப்புலவரது சிறுவர் பாடல் தொகுப்பான “சிறுவர் செந்தமிழ்” நூலுக்கு எழுதிய மதிப்புரையில் பின்வருமாறு கூறு கின்றார்.

“செந்தமிழ் மக்களே வாரீர் என்று ஒரு தமிழ்க்குரல் கேட்கின்றது. பழக்கமான குரல்: கூடிப்பணங்கட்டிக் கூழங்குடிக்கலாம், கொழுக் கட்டை தின்னலாந் தோழர்களே” என்று முன்னொரு நாட்கூப்பிட்டகுரல் அந்தக்குரல்: “தெய்வக்குழந்தைகளே எங்கள் தெய்வத்தமிழ் மொழிச்சீரைனத் தேரீர்” என்று பின்னையும் இனிக்கின்றது அந்தக்குரல்.....

அதோ! தமிழ்த்தாத்தா காட்சியளிக்கின்றார். வங்கத் தாத்தாவை அறிந்திருக்கிற்கள். நமது ஈழம்.... லெங்கை... மருந்துக்குங் கறுப்பில் ஹாத் வெள்ளைத் தாழியடையவர் எங்கள் தங்கத் தாத்தா. தாழியறுந்த கதையைக் குழந்தைகளுக்காக நகைச்சுவை கலந்து எழுதினார். அதேபோல் கத்தரித் தோட்டத்துக் குக்குக் கண்ணுாறு வராமல் வெருளி கட்டி வைத்த தாத்தாவின் புத்தியைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

“எங்கேயெங்கே ஓடுகிறாய் அம்புலியே” என்று நகைச்சுவையெடுன் பாடும்பாடல் மிகவும் இரசிக்கத்தக்கது. தன்னுடைய வெண்தாழியைக் காட்டி அம்புலியை ஓடவைக்கிறார். “நான் கடல்மேல் ஓடுகிறேன். பிள்ளைகளே” என்று சொல்லிக் கொண்டோடுகின்றது. தாத்தாவின் தாழியைப் பார்த்துப் பார்த்து ஓடுகின்றது பாவம்! தாத்தாவுக்கு தாழ் நரைத்தாலும் கருத்துக்கள் கற்பனைகள் நரைக்கவில்லை.

தாத்தாவுக்குக் குழந்தைகள் என்றால் உயிர். செந்திநாதன் என்ற சிறுவனைப் பார்த்துப் பாடுகிறார்.

மாம்பழும் நல்ல மாம்பழும் அப்பா வாங்கித் தந்த மாம்பழும்

மாம்பழும் இது காணக்காண வாயினிக்கிற மாம்பழும்

செந்திக்கு வாய்பூருகின் றது. தாத்தா மாம்பழும் வாங்கி வருகின்றார்.

“தீம்பழு மிதைச் சீவி வெட்டிச் சிரித்துச் சிரித்துத் தின்னுங்கள்”

இப்பாடலைப் படிக்கும் போது எல்லோருக் குமே வாய்பூரும்படி பாடுகின்றார். குழந்தை களுக்கு நித்திரை வந்தால் ஆராரோ பாட்டுப் பாடிக் கண்வளரச் செய்கிறார்.

“சீருஞ் சிறப்புந் திருவும் பெருகவந்த ஆரும் விரும்பும் அருமருந்தே கண்வளராய் மாபி அழித்தாளோ மாமனார் எசினாரோ பூவிற் சிறந்த செல்வப் புத்தமுதே கண்வளராய்.”

அவ்வாறு பொழுதுபலர்வதற்கு முன்னரே குழந்தைகளை நித்திரையினின்றும் எழுப்பி யும் விடுவார்.

மன்னிய மலர்வகை சிரிப்பன போல வாய்மலர் கின்றன வண்டுகளுதும் அன்னங்கள் தாமரை மார்பிழைத்தாவும் அழிய சூயிலினம் மகிழ்வூரக் கூவும்.

எவ்வாறு இன்றைய சினிமாவில் தாத்தா வின் பாடல் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பது புலனாகின்றது. அந்த சினிமாப்பாடல் வரிகள் இதோ.....

“மல்லிகையை வெண்சங்காய் வண்டினாங்க ணதும்....”

ஆழப்பிறப்புக்க நானை விடுதலை ஆனந்த
மானந்தம் தோழர்களே.....

என்ற பாடல் மூலம் குழந்தைகளின் உள்ளத்திலே ஒரு குதூகலத்தை ஏற்படுத்துகிறார். இதன்மூலம் அவர்களது உள்ளங்களில் ஆர்வத்தையும் புத்துணர்வையும் தாண்டுகின்றார். இவ்வாறே குழந்தைக்கவி அழவளியப்பா பாடுகிறார். “தோட்டத்தில் மேய்து கன்றுக்கட்டி அங்கே துள்ளிக் குதிக்குது கன்றுக்குட்டி....”. கன்றுக் குட்டிக்கு ஏற்பட்ட குதூகலம் போல் இங்கு குழந்தைகளையும் ஆனந்தம் அடையச் செய்கிறார் தாத்தா. அழவளியப்பா போல் பறவைகள் பிராணிகள் உயிரற்றவைகள் எல்லாவற்றையும் பாடுகின்றார். கோழிச் சேவல், முகட்டெலி, புனை, சுந்திரன், கடல் வான்ம் யாவும் அவரது பாடுபொருள்களாயினா.

குழந்தைகளுக்கு மட்டுமன்றி பெரியவர்களுக்கும் பல நீதிப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

“செந்தமிழ்ச்சோலை சிறுவர்களுக்கென்றே செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தச் சோலையிலே எவருடைய உத்தரவுமின்றி நீங்கள் உட்பிரவேசிக்கலாம். அங்கே கண்கவர் காட்சிகளும், செந்தமிழாடு விரவிய மந்தமாருதமும், வண் ணமும் சந்தமும் பழமையும் இனிமையுங் கலந்த செந்தமிழ் பரிமளிக்கின்றது. நாவலரைப்பாடிய நவாலியூர்ப் புலவனார் உங்கள் தாத்தா. இன்றைய எழுத்துப்புலவர் சிரோன் மணி எங்கள் தாத்தாவென்று அவர் புகழூப் புட்பாஞ்சலி செய்து போற்றுக்கள். அவர்தாய செந்தமிழ் பாடல்களைப் பாடுங்கள்! பாடியாடுங்கள்! இனியுங்களுக்கென்ன குறை? என்று பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பெருமையுடன் கூறியுள்ளார்.

இருவு விழுந்தது கேள்வி - தமிழ்
இனவள ஞாயிறைமுந்தது பார்க்
பரவுதற் கோழிந்ர் வார்க் - வந்து
பணியின்கள் படிமின்கள் பயமில்லைப் பார்க்

தங்கத்தாத்தாவின் பூட்டன் சண்.குகவரதன் தங்கத்தாத்தா நினைவாக தமிழ்ச்சாங்கத்தில் தங்கத்தாத்தா அகம் நிறுவி தமிழ்ச்சாங்கத்தை மேலும் பெருமைப்படுத்தியுள்ளார்.

அன்கனாய்க் கஞ்சம்

- அழ.வளியப்பா

அந்தா, அந்தா, விதளையடு

வெளியில் சென்றே எல்லாடும்

வெண்ணி ஸ்ரவும் வந்துப்பே

இகழுக்கிறார்கள் தோழர்கள்

விதையாடுவேந் ஸ்ரிவுடேஸ்.

விதையாட் துகைக் கண்டுவே

அந்தா அந்தா இடுந்தூலை

ஸ்ருதைச் செற்கள் கேட்டுவே

எண்ணி செலை நிற்குள்ளே

சேர்மங் அதிகங் ஆகிடுகே!

வழியில் செல்வேர் கூட்டுவர்.

பெரு தேநான் சென்றிடுவேன்

கூட்டை விடுப் பறந்தேஷ்

சண்ணால் நல்ல வீடுகளை

ஆய்ப் பாட நெண்டுடன்

டிடுவக் குஞ்ச திரிவதுபேர்

ஸ்ரிந்து நால்கள் கட்டுவேற்

அந்பயக் கூட ஸ்ரிந்திடுவேன்

வீட்டை விடு நாங்களை

பண்ணீ அந்த வீட்டுளை

நேட வேண்டும் ஏந்கனயுலே

விதையாடுவே சென்றிடுவேந்

ஸ்ருதைக் கூடும் கட்டுவேந்.

சீக்கை ஸக வந்திடுவேன்!

“தகவம்” வ. இராசையா மாஸ்டர் அரங்கு

தமிழில் பல்வேறு இலக்கியங்கள் வளர்ச்சியடைந்துபோல் சிறுவர் இலக்கியம் வளர்ச்சியடையவில்லை. பின்னைப்பாட்டு என்னும் சிறுவர் இலக்கியத் தொகுப்பு நூலெலான்றை கே.எஸ். அருணாந்தி அவர்கள் வெளியிட்டியிருந்தார். இத்தொகுப்பு நூல் ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியம் வளர்ச்சிபெற உதவியது எனலாம். இவ்வளர்ச்சியோடு அவ்விலக்கியம் மேலும் விரிவடைய ஆசிரிய சமூகத்தின் பங்கு பெரிதும் தேவைப்படு வதாயிற்று. குழந்தைகளுக்கு ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாகவும் அறிவைக் கூற்றைப்படுத் துவதுமான ஓர் அனுகுமுறையோடு குழந்தை நேயமும் கொண்ட ஓர் ஆசிரிய சமூகம் குழந்தைகளுக்கு மிக அவசியமாக இருந்தது எனலாம். இந்த வரிசையில் அந்த நோக்கங்களை ஈடுசெய்யக்கூடியவாறு தம்மை அர்ப் பணித்தவரே வ.இராசையா மாஸ்டர் ஆவார்.

அவர் ஒரு பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியராக விளங்கியமையால் சிறுவர்களின் மனநிலை அவர்களது எதிர்பார்ப்பு என்பனவற்றை நன்கு அறிந்திருந்தார். கற்பித்தல் முறையில் பல நுட்பங்களைக் கையாண்டார். கற்பிக்க முடியாதவர் என்று எவருமில்லை என்ற இக்காலக்கருத்தை உள்வாங்கியிருந்தார்.

கற்பித்தல் முறைக்குப் பொருத்த மானவற்றை உள்வாங்கி அவற்றை செயன் முறையில் காட்டினார். கல்வி கல்லூரியில் கற்பிக்கப்படவேண்டும். ஒழுக்கம் பெற்றோரால் பேணப்படவேண்டும், என்ற எடுகோளுக்கிணங்க இவரது மாணவர்களிடம் இவை

இரண்டும் சமாந்திரமாக வளர்ச்சியடைய வழிகாட்டினார். கற்பித்தல் மட்டுமேன்றி இலக்கிய ஆக்கங்களுக்கும் ஊக்கமளித்து உதவினார். தன் ஆசிரியப் பணிமூலம் சிறந்த மாணவர் பரம்பரைகளை உருவாக்கினார். அத்துடன் தமிழ்மொழிமூலமான வாசகர் வட்டத்தை கொழும்பில் ஏற்படுத்துவதிலும் பெரும்பங்கு வகித்தார். 35 வருடங்களாக கொழும்பு பெண்டிக்க கல்லூரியில் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்ததோடு சுமார் இருபது ஆண்டு களுக்கு மேலாக ஒலிபரப்புத் துறையிலும் ஈடுபட்டு வந்தார்.

ஒலிபரப்புத் துறையில் இருபது ஆண்டு களாக அவர் கடமையாற்றிய காலத்தில் இளைஞர்களும், சிறுவர்களும் இரசித்துக் கேட்கக்கூடியதான் பல்துறைசார்ந்த நிகழ்ச்சிகளை தயாரித்தளித்தார். இதனால் வாணோலி மாமா என்று அன்பாக அழைக்கப்பட்டார். தமிழூப் பிழையினர் வாசிக்கவும், பேசவும் வல்ல மாணவர் பலரை உருவாக்கியமையால். “வாணோலி அண் ணா என மதிப்புடன் அழைக்கப்பட்டார். இவரின் வழிகாட்டில் பல எழுத்தாளர்களும், நாடக ஆசிரியர்களும் வாணோலி அறிவிப்பாளர்களும் உருவானார்கள். எமது நாட்டில் சிறுவர் நாவலை முதலில் எழுதி வெளியிட்ட க.நவசோதி இராசையா மாஸ்டரிடம் தமிழ் பயின்ற மாணவனாவார். இராசையா மாஸ்டர் தான் கற்பித்த பெண்டிக்க கல்லூரியில் “தமிழ் இலக்கிய மன்றம்” அமைத்து மாணவரின் ஆளுமையை வளர்க்கும் பொருட்டு தமிழறிஞர்களை

வரவழைத்து அவர்களது புலமையை வெளிக்கொண்டு வழிசெமைத்தார்.

1975ம்-ஆண்டு தமிழ்க் கலைஞர் வட்டம் (தகவம்) அமைத்து இலக்கியத்துறையில் அதனை நிறுவனமயப்படுத்தினார். இந் நிறுவனமுலம் தரமான தமிழ்ப் புனைக்கலை களைத் தெரிவு செய்து வெகுமதி வழங்குதலும் கிடம்பெற்றன. பக்கம் சாராத நடுநிலைப் போக்கினால் அவர்மீது மரியாதையையும் அதிகரிக்கச் செய்தது. தகவத்தின் வழியாக அழகியலும் சமூகவியலும் தழுவிய இரசனை மரபு ஒன் நினை உருவாக்குதலிலும் இராசையா மாஸ்டரின் பணி விதந்து குறிப்பிடப்படவேண்டியதொன்றாகும் என்று பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா குறிப்பிட்டுள்ளார். இருபுதாம்நூற்றாண்டில் பழமையும் புதுமையும் தழுவிய லெக்கிய மரபினை டி.கே.சிதம்பரநாத முதலியாரும் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் முன்னெடுத்தனர். அந்த மரபினை கனக செந்திநாதனும் இராசையா மாஸ்டரும் வளர்த்தெடுத்தனர். இராசையா மாஸ்டரின் இரசனையின் நிறுவன வடிவமே தகவம்.

சுலைவத்து புனைக்கலைகள், ஓவ்வொன்றும் 12 சிறுகலைகள் அடங்கிய இரண்டு தொகுதி களாக வெளியிடப்பட்டன. இது வாசகர்களின் இரசனைக்கும் ஒப்புநோக்கு தலுக்கும் லெக்குவாக அமைந்தது. லெக்கியம் கல்வியை லெக்குவாக்கவேண்டும் என்ற விருப்புடைய அவரின் பணி பழந்தமிழ் லெக்கியங் களிலிருந்து நவீன லெக்கியம் வரை நீண்டு சென்றது. சிறுகலைகளின் முக்கியத்து வத்தை உணர்த்திய அவர், நாவல் மீதும் தனது

கவனத்தை செலுத்தினார். இலங்கை யில் வெளிவந்த நாவல்களுள் சிறந்தவற்றைத் தெரிவு செய்து பரிசில்களும் வழங்கினார். ‘தகவம்’ இலக்கிய வட்டம் இன்றும் தொடர்ந்து பணியாற்றி வருகின்றது. வள் ஞவர் ஒன்றேமுக்கால் அடியில் குறள் எழுதிவிட்டு மிகுதி காலதியை நீ எடுத்துவை என்று விட்டுவிட்டார். அவர் தொடர்க்கிய பணியினை அவரது எச்சங்கள் தொடர்ந்து முன்னெடுத்து வருவது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

எழுகேசரி பத்திரிகையில் எழுதுவதை இலங்கை எழுத்தாளர்கள் பெருமையாகக் கொண்டிருந்தார்கள். இராசையா மாஸ்டரின் லெக்கிய வாழ்க்கையும்” எழுகேசரியில் எழுதுவதிலிருந்து ஆரம்பமாகியது. தொடர்ந்து வீரகேசரி, சுதந்திரன், தினகரன், தினபதி ஆகிய பத்திரிகைகளிலும் எழுதிவந்தார்.

‘சண்டியன் ஓநாய்’, ‘சந்தனக்கிண்ணம்’, ‘புதிய பூக்கள்’ ஆகிய லெக்கிய நூல்கள் அவரால் எழுதி வெளியிடப்பட்டன. பாடல்கள் வாயிலாகக் கலை சொல்வதில் தனக்கென ஒரு தனியான இடத்தை அமைத்துக் கொண்டார்.

ஊழைச் சத்தம் கேட்டதனால்
உறக்கம் கலைந்து ஊரவர்கள்
கழுவந்து நரியாரைத்
துடிக்கப் பதைக்க அடித்தார்கள்

இப் பாடல் இராசையா மாஸ்டரின் யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சு வழக்கில் அமைந்த அவரது தனித்துவமான பாடலாகும்.

தனித்துவமான சிறுவர் பாடல் தொகுப்பான 'சந்தனக்கிண்ணம்' தொகுப்பிலிருந்து ஒரு பாடல்

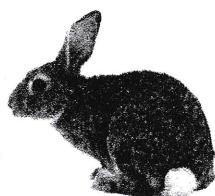
அம்மாக் குருவி வந்ததும்
ஐஞ்சும் வாயைத் திறந்தன
முதலில் திறந்த வாயிலே
குருவி உணவை வைத்தது

இவ்வாறு சிறுவர்களை தன்பக்கம் ஈர்த்துக் கதை சொல்லும் பாங்கு, பாரதி, தனது குழந்தைப் பாட்டில், ஓடிவிளையாடு பாப்பா நீ ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா..... என்ற பாடலை நினைவுக்கு கொண்டு வருகிறதல்லவா?

சிறுவர் உடல், உள நிலைக்கேற்ப கவிதைகளை எழுதியவர்களில் வ.இராசையா, வே.குமாரசாமி போன்றோர் குறிப்பிட்டத்தக்க வர்கள்.

குட்டி முயல்

குறுகுறுத்த கண்ணில்
கொஞ்சம் அழகு தெரியும்
துறு துறு துள்ளியிப் பாயும்
துள்ளித் துள்ளியிப் பாயும்
ஓங்கி வளர்ந்த காது
உயர்ந்து நிமிர்ந்த முதுகு
தூங்கும் குட்டை வாவு
தொங்கியிப் பாய்ந்து ஒடுக்
பஞ்ச போன்ற மேனி
யதுங்கி வாழும் மிராணி
அஞ்சி ஒதுங்கி ஒடுவது
அழகான காட்சி
முன்னங் காலைத் தூக்கியிப்
பின்னங் காலில் நின்று
எட்டைய் யார்க்குமாலை
குட்டி முயல் தானே

- மி. அந்தோனியின்தௌ

தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களை முறையாகக் கற்ற இராசையா மாஸ்டர் மரபு வழிப்பண்டிதர் மரபோடு ஒன்றித்துநின்றவர். அதனால் பெற்ற ஒழுந்த புலமையினாடே நவீனத்தையும் பேணத் தயாவுகவில்லை. தமிழ் ஆசிரியராகவிருந்து சிறுவர்களுக்கான இலக்கியப் பணியில் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்து சிறுவர் இலக்கியப் பரப்பில் தனியான இடத்தைப் பெறுகிறார்.

சிறுவர் கலை இலக்கிய பெருவிழா 2015 இரண்டாம் நாள் ஆய்வரங்கு, நல்ல பல மாணாக்கர்களை உருவாக்கிய இராசையா மாஸ்டர் அவர்களின் அரங்கில் கொண்டாடு வதையிட்டு கொழும்புத் தமிழ்ச் சாங்கம் பெருமையடைகிறது. ***

- உசாத்துஞ்சொரூல் கலைக்கேசரி டிச. 2012

தோசை

அங்ஶ தோசை சுடுகின்றாள்
அடுகுகில் ஓடிச் செல்கின்றோடு
சுட்சா கிருங்கள் என்கின்றோடு
சுட்சூச் சளகில் குடுகின்றாள்
அடுப்பை நுன்றைய் ஏரிக்கின்றாள்
அகப்பை யினிக்ஶா எடுக்கின்றாள்
தடுக்கை நாங்கள் விருக்கின்றோடு
தரு வேன் பெறுங்கள் என்கின்றாள்
தட்டை கரண்டி பிடிக்கின்றாள்
சுரியாய்ஸ் பெறிய நிலைவைப் போல்
வட்டத் தோசை சுடுகின்றாள்
வடிவாய்த் தின்பீர் என்கின்றாள்
சுப்பல் அரைத்துத் தானித்துச்
சுப்பி நிறைய இருக்கிறது
தட்டி உண்ணத் தூடங்கோலோ?
சாப்பா டென்றால் விருட்போலோ?

- ஶஹர் ரகவி

பிள்ளைக்கவி வ.சிவராசசிங்கம் அரங்கு

முன்னாள் அரசக்ரும மொழித் தினைகள் உதவி ஆணையாராகவிருந்த கரவெட்டி வ.சிவராசசிங்கம் அவர்கள் பிள்ளைக்கவி என்று பாராட்டப்பெற்றவர். இவர் தமிழும் பெற்ற ஆங்கிலத்திலும் புலமை பெற்றிருந்தார். இவர் சட்டான பிள்ளைத்தமிழ், கோவை, ஊஞ்சல், அந்தாதி போன்ற பலவகைப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளதோடு பிள்ளைகளுக்கான கவிதைகளையும் படைத் துள்ளார்.

நயினை நாகபூக்ஷணியம்மையின் மீது இவர் பாடிய பிள்ளைத்தமிழுக்கு சிவரூப் ஜ.கைலாசநாதக்குருக்கள் வழங்கிய தனது ஆசியுரையில் பிள்ளைத்தமிழ்ப்பாமாலையால், “நெஞ்சை அள்ளும் வகையில் இந்நாலை யேற்றியுள்ளார் நாலாசிரியர். வேதப் பொருளையும், புராண வரலாற்றினையும், தத்துவ உண்மைகளையும், அம்பிகையின் அருளாடல்களையும் ஆங்காங்கு பொதித் துள்ளமை படித்தின் புறுதற்குரியதுள்ள தெரிவித்துள்ளார்.

01.06.1977ம் ஆண்டு சைவத் தமிழ்க் கழகத்தில் குமரன் பதிப்பகத்தால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்ட இந்நாலுக்கு பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை தனது அணிந்துரையில் “நயினைநாகபூக்ஷணி அம்மை பிள்ளைத் தமிழ் கவித்துவம் - கற்பனை - சொல்லேஸ்ட்டம் பல்வேறு சந்தம் ஒன்றின்னோரன்னவற்றால் மீணாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழை நினைவு கூரச் செய்கின்றது. கவிஞரைப் பிள்ளைக்கவி என்று பாரட்டுவோமாக. பிள்ளைக்கவி

வ.சிவராசசிங்கம் ஆங்கிலப் புலமையில் நிறைவு பெற்றவர்கள் தமிழ்ப் புலமையின் நிறைவை இப்பிள்ளைத் தமிழ் வாய் திறந்து சொல்லும் என்று கூறியுள்ளார்.

எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டாம் பழைய தமிழ் இலக்கியங்களில் நாட்டுப் பாடல் வழவாங்களையோட்டி அமைக்கப் பெற்ற பிள்ளைப் பாடல்களை வரன்முறைப்படி பாடியுள்ளார் சிவராசசிங்கம்.

இந்நாலுக்கு முகவரையெழுதிய பேராசிரியர் பொ.பூலோகசிங்கம் அவர்கள் நாலாசிரியர் பற்றிக் கூறும்போது நயினை நாகபூக்ஷணி அம்மாள்மீது பல பிரபந்தங்கள் பாடப்பெற்றுள்ள போதும் பிள்ளைத் தமிழ் பாடப்பெறாத குறையை நீக்கியுள்ளார் சிவராசசிங்கம். அல்லாய் வேவிலுந்தை முத்துமாரியம்மை மீது பத்து வருடங்களுக்கு முன்னர் பிள்ளைத்தமிழ் பாடு ஆசிரியர் இன்று நயினை நாகபூக்ஷணி அம்மைமீது பாடியுள்ளார். இலக்கிய இலக்கண பாரம் பரியம் என்பது யாது? என்பதை உணர்த்தும் படைப்பாக இப்பிள்ளைத் தமிழ் அமைந்துள்ளது. இதுவரை காலமும் குட்டது விளக்காய் இருந்த ஆசிரியரின் கவித்துவ சாமர்த்தியம் இந்நாலிலே சிறப்பாக வெளிப்படுகின்றது. ஆசிரியர் கையாளும் யாப்பமைதிகளின் லாவகமும் கற்பனையின் செழுமையும் போற்றுத்தக்கவை. ஈழத்துந்தமிழ் மக்களிடையே பிரதேசப்பற்று வளர்ச்சியடை வதற்கும் தீர்த்தகைய பிரபந்தங்கள் உதவுவன என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை.

நமஸ்காரம், ஆசீர்வாதம், விபூதி, பராக்கிரமம், சித்தாந்தம், பிரார்த்தனை ஆகிய ஆறுதோத்திர அம்சங்களும் இப்பிள்ளைத் தமிழில் ஒருங்கேயமையப் பெற்று, தோத்திரவரிசைக்கு அணியாக அமைந்துள்ளது என்று கூறலாம்.

2006ம் வருடம் தெஹிவளை நெடுமால் கோவை விகாஷ்ணுகோவில் ஆதீனத்தால் வெளியிடப்பட்டது. இதன் நூலாசிரியர் வ.சிவராசசிங்கம் ஆவார்.

கோவை என்பது கூறுங்காலை மேவிய களவு, கற்பெனும் கிளவி ஜந்தினை திரியா அகப்பொருள் தழீகி முந்திய கலித்துறை நானுாறென்ப

என்பது கோவை இலக்கியத்திற்குப் பன்னிருபாட்டியல் வகுக்கும் இலக்கணமாகும்.

இந்த எல்லைக்கோடுகளினின்று வழுவாமல் செந்தமிழ்ச்சுவைவெபருக, அற்புதமான கற்பனை வளத்துடன் பிள்ளைக் கவி சிவராஜசிங்கம் பாடியுள்ளார். நெடுமால் கோவை என்னும் இலக்கிய ஆரம்பபாடல் களைப் படிக்கும்பொழுது திருக்கோவைவயாரைப் படிக்கின்ற பக்தி உணர்ச்சி தோன்றும்.

நல்லை நாவலர் கோவைக்கு பிள்ளைக் கவி உரை செய்திருக்கின்றார். பதினெட்டிற்கும் மேற்பட்ட ஆலயங்களுக்கு ஊனுசல் பாட்டுப்பாடியுள்ளார். வல்லிபுர ஆழ்வார்மீதும் கோவை பாடியுள்ளார். பல ஆலயம் தோறும் உரை செய்துள்ளார்.

தமிழ் மொழியிலும் தமிழ் இலக்கியத்திலும் புலமைபெற்ற இவர் பொருள்பொதிந்த இலக்கிய நயம் மிக்க பாடல்களையும் எழுதியுள்ளார். புராணபடனம் செய்வதிலும் மிக்க தேர்ச்சி பெற்றவர். அரசக்கரும மொழித் தினைக் களத்தில் உயர் அதிகாரியாக பணிபுரிந்து தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு தன் னாலான பங்கினை வழங்கினார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் இலக்கிய குழுத் தலைவராகவும் துணைத் தலைவராக வழிருந்து தமிழ் வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றியவர். 2015ம் ஆண்டு சிறுவர் கலை இலக்கியப் பெருவிழா மாலை நிகழ்வினை பிள்ளைக் கவி சிவராசசிங்கம் அரங் கில் நடத்துவதையிட்டு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறது. ***

வளர்பிறை

அம்மா வெளியே வாஅம்மா!

அழகாய் மேலே பாரம்மா!

சம்மா இருந்த சந்திரனைத் துண்டாய் வெட்டின தாரம்மா?

வட்டத் தோசை சுட்டது யோல்

வானி விருந்த சந்திரனைத்

துட்டச் சிறுவன் யாருடைத்தான்?

சொல்வாய் உண்மை தோன்றிடவே

மட்டிப் யயலவன் வெட்டிவிட்டு

மற்றிப் யாதியை எங்கெறிந்தான்?

கிட்ட மினுங்குங் கட்டியெல்லாம்

வெட்டிய மிச்சுத் துண்டுகளோ?

- அல்லையூர் மு.செல்லையா

கே.எஸ்.அருணந்தி அரங்கு

தமிழ் கூறும் நல் லுகிலேயே முதன் முயற்சியாகச் சிறுவர் பாடல் என்ற உணர்வோடு 1935ஆம் ஆண்டு க.ச.அருணந்தி அவர்களாற் தொகுக்கப்பட்ட பிள்ளைப் பாடல்களையே குறிப்பிடவேண்டும். பாடசாலைகளின் தேவை களைக் கருத்திற் கொண்டு அருணந்திய வர்களாற் தொகுக்கப்பட்ட பிள்ளைப்பாட்டு மூலம் பல நல்ல குழந்தை கவிஞர்கள் உருவாகினர்.

குழந்தை இலக்கிய வரலாற்றில் க.ச.அருணந்தி அவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட பிள்ளைப்பாட்டிற்குத் தனியான ஒரு முக்கியத்துவம் உண்டு. சமார் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இலங்கை எண்ணற்ற குழந்தைக் கவிஞர்களை ஈன் ஏற்றுத்தது. அந்தக் கவிஞர்கள் குழந்தைப் பாடல்களை அப்போதே திரட்டி க.ச.அருணந்தி என்பவர் பிள்ளைப் பாட்டு என்ற பெயரில் வெளியிட்டார். குழந்தை இலக்கியம் கொழக்ட்டிப் பறக்கும் நம்நாட்டில் 1970இல்தான் அப்படிப்பட்ட குழந்தைக் கவிதைத் தொகுதி வெளி வந்துள்ளது என்று புவன்ணன் குறிப்பிடுவது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

1935 வடபெரும்பாக வித்தியதரிசியாக விருந்த க.ச.அருணந்தி அவர்களது வேண்டுகோளுக்கிணங்க வட்டிலங்கை தமிழ் ஆசிரியர் சங்கத்தாரால் வெளியிடப்பெற்ற பிள்ளைப்பாட்டு குழந்தை இலக்கியத்துறையில் விதந்து கூறவேண்டிய ஒரு சாதனையாக அமைந்தது என்பதில் ஜயமில்லை என

பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் குறிப்பிட வேண்டும்.

குழந்தைக் கவிதை நூலில் 1935இல் போட்டி நிலையில் தெரிவு செய்யப்பட்ட பாடல்களே தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. 35 ஆண்டு கழிந்த பிறகு 1970ல் குழந்தைக்கவிதைத் தொகுப்பு நூலான முத்துக்குவியல்தமிழ் நாட்டில் வெளிவந்தது என டாக்டர் புவன்ணன் தன் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

க.ச.அருணந்தி அவர்கள் உளவியல் அறிஞராகவும் இலக்கிய இரசிகராகவும் இருந்துள்ளார். இனிய பல சந்தங்களில் பிள்ளைகள் உள்ளங்கவரும் பாடல்கள் அத்தொகுப்பில் காணப்படுவது பெருமகிழ்ச்சிக் குரியதாகும்.

சிறுவர் பாடல் தொகுதியான பிள்ளைப்பாட்டு நூலுக்கு க.ச.அருணந்தி எழுதிய முன்னுரை யில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். எங்கள் பிற்கால சீவியம் இளம் பராயத்தில் யாம் பெறும் அனுபவங்களில் பெரிதுந் தங்கயிருக்கிறத தென்பதை நாம் நன்குணர்ந்துலேம் என்பது எங்கள் பாலர்களை எம் மில் லங்களிலும் கல்விக்கழகங்களிலும் நடத்தும் முறைகளை உற்றுநோக்குமிடத்து நன்கு விளங்கும். வரப்போகின்ற பிற்கால சீவியத்துக்குச் சிறுபராயம் ஆபத்தாகலாம் என்பதை மாத்திரம் ஞாக்கி யாம் பாலர்களைப் பயிற்றும் போது அவர்களது உள்ளிலை, விருப்பு, வெறுப்பக்கள், ஆற்றல்கள் ஆகியன பொருட்படுத்தப்படாது மழுங்கழகப்படுகின்றன.

பாலரது இயற்கைக்குப் பொருந்த அவர்களை நன்கு வளர்ச்சிபெறச் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாதவிடத்து பாலரது வாழ்க்கை பாதிக்கப்படும். அதனால் அவர்களது எதிர்கால வாழ்வும் பாதிக்கப்படும். இவற்றை உள்நூல் ஆராய்ச்சி வழியாகவும் அனுபவாயிலாகவும் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. பாலர்களது எதிர்கால வாழ்வை உயர்வடையச் செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டு கல்வி முறைகளை நடைமுறைப்படுத்தும்போது அது அவர்களது மனவிருப்புக்களுக்கு பொருந்து கின்றனவா என்பதைக் கருத்தில் கொள்வது ஒவ்வொரு ஆசிரியர்களதும் கடமையாகும்.

க.ச.அருணாந்தி அவர்கள் தனது கருத்தை மேலும் வலியுறுத்த விரும்பியபோது, மொழியையும் நறபோதனைகளையும் சிறுபராயத்திற் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் பின்வருனவற்றைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். பாலர்கள் தாளம், இராகம், அபிநயம் முதலியவற்றில் நாட்டம் உள்ளவர்கள் என்பதையும் அவர்களது வாழ்க்கையோடு சம்பந்தப்பட்டாதவற்றை விரும்பமாட்டார்கள் என்பதையும் உணர வேண்டும். அவ்வாறு செய்யத்தவறும்பச்சத்தில் ஆசிரியரது முயற்சி வீணாகிவிடுகிறது. கிக்காரணத்தால் ஆசிரியர் ஒரு வழியிலும் மாணவர் அவர்களுக்கு எதிரான வழியிலும் செல்வது போன்றிருக்கும். இதனால் நாம் எதிர்பார்க்கும்பயனும் கிடைக்காது போய்விடுகிறது எனக்கருதினார்.

பாலர்களின் உளவியல் விருப்பு வெறுப்புக் களை அறிந்து கற்பிக்கவேண்டும். இவ்வாறு கற்பிக்கும்போது மொழிவிருத்தி யடைவதோடு ஆசிரியரது போதனைகள் பாலரது மனதில் நன்கு அதிகரிக்கிறது. உளவளர்ச்சி சிறப்படை கிறது.

இவ்வாறான முறைகளை உள்ளடக்கிய பாடல்கள் போதியளவு தமிழ் மொழியில் திதுவரை இயற்றப்படவில்லை. இக்குறையை நீக்கும் பொருட்டு பலரோடு ஆலோசித்து, அம்முயற்சியின் பயனால் பின்னைப்பாட்டு என்னும் சிறுநூலை க.ச.அருணாந்தி அவர்கள் வெளியிட்டார். இவரது முயற்சியின் வெற்றிக்கும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் இந்நாட்டு முன்னேற்றத் திற்கும் வட இலங்கைத் தமிழாசிரியர் சங்கத்தார் பெரிதும் உதவியிருந்தனர்.

சுவாமி விபுலானந்த சுவாமி 'ஞானப் பிரகாசர், பண்டிதர், வே.மகாவிங்கசிவம், கவிஞர் நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார், பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை ஆகிய அறிஞர்கள் சிறுவர் இலக்கியத்துறைக்கு க.ச.அருணாந்தி ஆழ்நிய பணியை ஊக்கவித்த தோடு பாராட்டியும் வந்தார்கள்.

குழந்தை இலக்கிய வரலாற்றில் தனக்கென ஒரு தனியிடம் பெற்றுள்ள க.ச.அருணாந்தி அவர்கள் 1946- 1952 வரை கொழும்புத் தமிழ்ச் சாங்கத்தின் தலைவராகவிருந்து அரும்பணியாற்றியுள்ளார். சிறுவர் கலை இலக்கியப் பெருவிழா 2015ம் ஆண்டு அவரது அரங்கில் முதல்நாள் காலை கொண்டாடப் படுவதையிட்டு கொழும்புத் தமிழ்ச் சாங்கம் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியடைகிறது.

- உசாந்துணை நூல் “அழுத்துச் சிறுகழைத்தக்களஞ்சியம்” பேராசிரியர் செ.யோகராசா

குழந்தைக் கவிஞர் அழ.வள்ளியப்பா

தெ. மதுகந்தனன்

இன்று தமிழ் லிங்கியப் பாரம்பரியத்தில் ‘குழந்தை லிங்கியம்’ எனத் தனியே வகைப்படுத்தி நோக்கும் அளவுக்கு வளமான லிங்கிய மரபாக குழந்தை லிங்கியம் வளர்ந்துள்ளது. இங்கு சமூக உணர்வும் நவீன லிங்கியப் பிரக்ஞெயும் கவிதையின் பாடுபொருளிலும் அதன் வெளிப்பாட்டு மொழியிலும் புதிது புதிதான பாடல்கள், கவிதைகள் உருவாவதற்குச் சாதகமான வாய்ப்புக்களையும் உருவாக்கி வருகின்றது. நமது தமிழ் மரபில் குழந்தை லிங்கியங்கள் தொன்மையான குழந்தை வளர்ப்பு நிலையிலேயே தோற்றம் பெற்று விட்டன. பொதுவாக குழந்தை வளர்ப்பு முறை இயற்கையுடன் இணைந்த ஒரு செயற்பாடாக அமைந்து வந்தது. இதனால் குழந்தைகளுக்கான படைப்புகள் முதலில் வாய்மொழி வாயிலாகத் தோற்றம் பெற்றன.

குறிப்பாக வாய்மொழிப் பாடல் மரபில் குழந்தைகளுக்கான பாடல்கள் இயல்பாக வெளிப்பட்ட தொடங்கின. குழந்தைகளுக்கு உணவுட்டுதல், நடக்க வைத்தல், ஓட வைத்தல், தூங்க வைத்தல், பொழுது காட்டுதல் முதலியவற்றை அடியொற்றி பாடல், ததை சொல்லல் முதலியவை கலை வழவாங்களாக ஆக்கம் பெற்றன. இவை என்னற்ற பாடல்களாக, கதைகளாக பெருக்கம் அடைந்தன. பெரும்பாலும் இவை எழுத்து அடையும் பெறாதவை. அப்படி எழுத்து வழவும்

பெறும் போது இவை தமக்கான உயிர்ப்பை கீழ்க்கத் தொடங்கின. அதாவது அவரவர் மனவெழுச்சி நிலைகளில் இருந்து எழும் பண்பை கீழ்க்கத் தொடங்கின. குழந்தைகளின் மொழி வீச்சிற்குள் இடம்பெறாதவையாகவும் இருந்தன. அதாவது குழந்தைகளின் கற்பனை வீசுக்களைத் தழுவுவதையும் தவிர்க்க தொடங்கின. இதைவிட இந்த மொழி குழந்தைகளின் அறிகை மட்டத்தில் இயங்காமல் பெரியவர்களின் மட்டத்தில் இயங்கத் தொடங்கின. மேலும் குழந்தைகளுக்குரிய உடல் இயக்கங்கள், உடல் மொழி இடைவினைகள் தழுவாமல் உருவாக்கம் பெறத் தொடங்கின.

இந்த போக்கில் இருந்து தமிழில் எழுத்து மரபு வழி, குழந்தை லிங்கியம் தனியாக அடையாளப்படுத்தும் கூழமைவு பழப்பழியாகத் தோற்றம் பெற்றது. இவ்வாறு தோற்றம் பெறுவதற்கு இருபதாம் நூற்றாண்டில் பாரதியார், பாரதிதாசன், தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, அழ.வள்ளியப்பா போற்றோரின் பங்களிப்புக்கள் முக்கியம். தமிழ்ச் சூழலில் தொடர்ந்து குழந்தை லிங்கியங்களுக்கான தேவையும் பழப்பழியாக மேலெழுத்தொடங்கின. குழந்தைகளுக்காக எழுதுவதை தமது லில்சியமாகக் கொண்டு படைப்பாக்கம் செய்யும் மரபு ஆழமாகவும் நுட்பமாகவும் வெளிப்பட்டன. குழந்தைகளுக்காக பல பாடல்கள் எழுதிய கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையை

குழந்தை கவிஞர்களின் முன்னோடி என கொண்டாடினார் அழ.வள்ளியப்பா. இருபதாம் நூற்றாண்டின் துவக்க ஆண்டான 1901இும் ஆண்டு தமிழ் குழந்தைகளுக்கு சிறப்பு மிகு ஆண்டாகும். ஏனெனில் இந்த ஆண்டில் தான் கவிமணி குழந்தைகளுக்கான பாடல்களை பாடத் தொடங்கினார். தமிழில் குழந்தை இலக்கியம் செல்லும் தடங்களை அடையாப் படுத்தி நன்கு செழித்து வளர் வதற் கான அடித்தளம் அமைத்தார். இந்த மரபில் நின்று தனது சிந்தனைக்கும் ஆளுமைக்கும் ஏற்ப தமிழில் குழந்தை இலக்கியம் செழுமைப்பட்டு வளர்ச்சி அடைய அழ.வள்ளியப்பா உழைத்து வந்தார்.

தமிழில் கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையை அடுத்து அழ.வள்ளியப்பா (1922-1929) தனித்துவம் மிக்க கவிஞராக வளரிப்பட்டார். இவர் குழந்தைகளுக்கென்றே பாடல்களை எழுதினார். இந்த எழுத்து முறையால் குழந்தை உலகத்திற்குள்ளே சதாகாலமும் சஞ்சாரம் செய்து தாழும் குழந்தையாகவே வாழ்ந்து வந்தார். இந்த வாழ்வதான் குழந்தைகளின் மனவுக்கு சார்ந்த, குழந்தைகளின் ஆளுமைத் திறனுக்கும் மொழிப் பயிற்சிக்கும் உரிய கவிதைகளை ஆக்க முடிந்தது. நம் முன்னோர்கள் பரம்பரை பரம்பரையாக குழந்தைகளின் மகிழ்ச்சியைப் பாடல்கள் மூலம் வளர்த்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மரபு வழியில் அழ.வள்ளியப்பாவும் குழந்தைகளுக்காக பாடல் ஆக்குவதை குழந்தை இலக்கியங்களை வளர்ப்பதை தமது சமூகச் செயற்பாடாக மாற்றிக் கொண்டார். இவர் தும் பாடல்கள் அனைத்தையும் குழந்தைகளின் மலரும் உள்ளங்களுக்கே காணிக்கையாக்கி யுள்ளார்.

அழ.வள்ளியப்பாவிடம் நீங்கள் “பெரியவர் களுக்காக ஏன் எழுதவில்லை” என்று கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு வள்ளியப்பா “அவர் களுக்குப் பாடுவதற்காகத்தான் ஏராளமான பெரும் கவிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் எதற்காக பாடவேண்டுமென்று” பதிலளித் துள்ளார். இதன் மூலம் இவரது உள்ளக் கிடக்கையின் மூழ பரிமாணம் நன்கு தெளிவாகின்றது. இவ்வாறு குழந்தைகளுக்காக மட்டுமே பாடிய ஒரு கவிஞரை தமிழகம் இதுவரை கண்டதில்லை. இத்தகைய குழந்தைக் கவிஞரை முன்னிலைப்படுத்தியே இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

தமிழ்நாடு புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள இராயவரம் எனும் உனரில் 1922 நவம்பர் 7இும் திகதி அழகப்பச் செட்டியாருக்கும் உலையாள் ஆச்சிக்கும் மூன்றாவது பிள்ளையாக வள்ளியப்பன் எனும் வள்ளியப்பா பிறந்தார். இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை உள்ளுரிலேயே உள்ள பள்ளியான்றில் ஆரம்பித்தார். இந்தப் பள்ளி காந்தியக் கொள்கையில் ஊறியது. இந்தப் பள்ளி வள்ளியப்பாவின் நடத்தையிலும் மனப் பாங்கிலும் பெரும் மாற்றங்களை உருவாக்கி யது. குறிப்பாக அசைவு உணவை விடுத்து சைவ உணவு உண்பதற்கு இப்பள்ளி இவரை மாற்றியது. இந்தப் பாடசாலையில் தான் வள்ளியப்பா காருண்யத்தைக் கற்றார். அத்துடன் பாடல் புனையும் விருப்பத்தையும் பெற்றார். வள்ளியப்பாவுக்கு காந்தி பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியர் ஆணந்தம்பிள்ளை தனியாக பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தார். பாடங்களுடன் கவிமணியின் பாடல்களையும் சொல்லிக் கொடுத்தார். இவை வள்ளியப்பாவை

வெகுவாக ஈர்த்தன. பின்னர் வள்ளியப்பா மேற்படிப்பை இராமசந்திரபுரத்தில் உள்ள ஸ்டீபுமில்வர சுவாமி இலவசப் பள்ளியில் தொடர்ந்தார். இந்தப் பள்ளிக்கு காந்தியழகன் வருகை புரிந்துள்ளார். இதனால் இந்தப் பள்ளியில் காந்தியச் சிந்தனையின் தாக்கம் பரவலாக இருந்து வந்தது. இவர் தனது ஆறாவது வகுப்பில் இருந்து குதர் அணியத் தொடங்கினார். இறுதிவரை இதில் உறுதியாகவும் இருந்தார். அழ.வள்ளியப்பா பத்தாவது படிக்கும் போது கட்டுரை ஒன்று எழுதும் போது நாலடியார் பாடல் ஒன்றை மேற்கோள்காட்ட விரும்பினார். மூன்று அடிகள் எழுதி முடித்த பின். நான் காவது அடி நினைவுக்கு வர மறுந்ததால் தாமே சொந்தமாக அந்த அடியை நிறைவு செய்தார். இதனை ஆசிரியர் கண்டுபிடித்து வள்ளியப்பாவை அந்த வகுப்பில் வைத்துப் பாராட்டினார். அந்தளவுக்கு பாடல் புனையும் அற்றல் வாய்க்கப்பற்றவராக வளர்ந்தார். தனது 14ஆவது வயதில் வீதியில் ஓட்டப்பட்டிருந்த சினிமா விளம்பரம் ஒன்றை உரக்க வாசிக்கின்றார் “Lost Jungle” எனும் ஆஸ்கிலப் படத்தின் தமிழாக்கம் “காணாத காடு”. இதனை வாசிக்கும் பொழுது தனது கற்பனையையும் அத்துடன் இனைத்துக் கொண்டார். காணாத காடு கண்டுவிட்டால் ஓடு என்ற வரியை இட்டுக்கட்டி படித்திட நண்பர்களும் இதனைத் திரும்பிக்கவினர். அவ்வளவுதான் வள்ளியப்பாவுக்கு உற்சாகம் பெருக்கடுக்க அடுத்தடுத்து சொந்தமாக வரிகளைச் சேர்த்தார்.

“காணாத காடு

கண்டுவிட்டால் ஓடு

ஓளிய இடம் தேடு

ஏழைகள் படுவதோ அரும்பாடு

ஒக்கட்விலையோ பெரும்பாடு”

எனப்பாட நண்பர்கள் உற்சாகத்தோடு விவர்த்தியை திரும்பிச் சொல்ல அந்தப் பகுதியே கலகலத்துப் போன்று. வள்ளியப்பா எனும் கவிஞரை அடையாளம் காட்டியது. சிறு வயது முதல் புத்தகம் படிக்கும் ஆர்வத்தை வளர்த்து வந்தார். பேரூந்துக்குத் தரப்படும் பணத்தை பத்திரப்படுத்தி புத்தங்களை வாங்கிக் குவித்தார். அவற்றை வாசித்து வாசித்து தமது அறிவை பெருக்கிக் கொண்டார். அந்த ஊரில் இயங்கி வந்த ‘விவேகானந்தா வாசிகசாலையில்’ இணைந்து அங்குள்ள புத்தகங்களையும் வாசித்து வந்தார். தொடர்ந்து இந்த வாசிக சாலையின் மூன்னேற்றத்திலும் பங்கு கொண்டு வந்தார். பாரதியாறைப் போற்றும் வகையில் “பாரதி வாலிபர் சங்கம்” ஒன்றை நிறுவி பல்வேறு இலக்கியப் பணிகளையும் மேற் கொண்டு வந்தார். படிப்படியாக இலக்கியத் தாகம் மிக்க ஒருவராகவும் வளர்ந்து வந்தார்.

அப்போது ‘சக்தி’ இதழை நடத்தி வந்த வை. கோவிந்தன் என்பவர் வள்ளியப்பாவை தன்னோடு சென்னைக்கு அழைத்து வந்தார். ‘சக்தி’ அனுவலகத்தில் காசாளராகப் பணி புரிந்தார். சக்தி இதழின் ஆசிரியராக தீ.ஜ.ரங்கநாதன் இருந்தார். இவரது அறிமுகம் வள்ளியப்பாவின் வாழ்வில் பெரும் மாற்றத்தை உருவாக்கியது. நிரந்தர தொழில் ஒன்றைத் தக்க வைப்பதற்காக வங்கிப் பணியில் இணைந்து கொண்டார். இந்த பணியில் இருந்து கொண்டே தமது முழுமையான எழுத்துப் பணியிலும் குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சியிலும் பங்கு கொண்டு வந்தார்.

குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா என்று அடையாளப்படுத்தும் ஆளுமை ஓர் இயக்கமாக

மாறிற்று. தமிழில் குழந்தை இலக்கியம் செழுமையாக வளம் கண்டு வளர்ச்சியடைய முழுமையான பங்களிப்பை நல்கத் தொடங் கினார். வள்ளியப்பா படைத்திட்ட படைப்புக்கள்

நாலுருப் பெற்ற தொடங்கின. இவை குழந்தை இலக்கியம் பற்றிய சிந்தனைக்கும் ஆய்வுக்கும் பெரும் சான்றுகளாக அடையாளம் காணப் பட்டன.

குழந்தைக் கவிதைகளாக 'மலரும் உள்ளப்' - முதல் தொகுதி, இரண்டாம் தொகுதி என இரு தொகுதிகள் வெளிவந்தன. 'ஈசாப் கதைப் பாடல்கள்', தொகுதி 1, தொகுதி 2 என வெளிவந்தன. மேலும் 'குழந்தைக் கவிஞரின் கதைப்பாடல்கள்' என்பதும் இரண்டு தொகுதிகளாக வெளிவந்தன. இதைவிட 'பாட்டிலே காந்தி கதை', 'சுதந்திரம் பிறந்த கதை', 'குழந்தைக் கவிஞரின் வேடிக்கை பாடல்கள்', 'பாப்பாவுக்கு பாட்டு', 'சின்னஞ்சிறு பாடல்கள்', 'பாட்டுப் பாடுவோம்', 'பாலர்ப் பாடல்', 'சிட்டுக்குருவி, மல்லிகை', 'குழந்தைக் குரல்', 'பாமர மக்களின் பரம்பரை பாடல்கள்', 'சிரிக்கும் புக்கள்' போன்ற நூல்களும் முக்கியம்.

இந்த நூல்கள் குழந்தைக் கவிதையின் பன்முக வெளிப்பாட்டை வெளிப்படுத்துவன. எளிமையான ஒலிக்கோடு இணைந்த உடல் அசைவுகள் ஒலிசார்ந்த ஆக்க வெளிப் பாடுகளுக்கு அடைதளமிடுதலை ஊக்குவிக்கும் பண்புகளை இழையோடவிடும் ஆற்றல் களைக் கொண்டவையாக படைப்புக்கள் ஆக்கம் பெற்றன. குறிப்பாக உடல், உள்ளம், மன வெழுச்சி, இணைப்புச் சுவடுகளை பலப்படுத்தும் விசைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தன. தாளத்தோடும் இசையோடும்

இணைந்த அசைவுகள் புதுப் பரிமாணம் பெறுவதைத் தூண்டின. மொழித் திறன் கற்பனை திறன் விருத்திக்கும் உரிய வாயில் களைத் திறந்துவிட்டன.

அழ. வள்ளியப்பாவின் கதைத் தொகுதி களாக 'பாமா ராணி', 'வேட்டைநாய்', 'மணிக்கு மணி', 'எங்கள் பாட்டி', 'நல்ல நண்பர்கள்', 'குதிரைச் சவாரி', 'உமாவின் பூணக் குடி', 'ரோஜாச்செழி', 'அம்மாவும் அத்தையும்', 'மூன்று பரிசுகள்', 'வித்தைப் பாம்பு', 'பாலர் கதைகள்', 'நிமிஷங்க கதைகள்', 'நான்கு நண்பர்கள்', 'நீலா மாலா', 'நேரு தந்த பொம்மை' முதலானவை குறிப்பிடத்தக்கன.

இதைவிட வாழ்க்கை வரலாறு எனும் வகையில் 'பிள்ளை பருவத்திலே', 'சின்னஞ்சிறு வயதில்' 'பெரியோர் வாழ்விலே' முதல் தொகுதி, இரண்டாம் தொகுதி) 'கதை சொன்னவர் கதை' முதல் தொகுதி, இரண்டாம் தொகுதி, மூன்றாம் தொகுதி) 'நேருவும் குழந்தைகளும்' போன்ற நூல்களும் குறிப்பிடத்தக்கன. பொது நூல்கள் எனும் வகையில் 'எங்கள் கதையைக் கேளுங்கள்'. 'வெளிநாட்டு விடுகதைகள்', 'மிருகங்களுடன்' 3 மணி, 'வாழுக்கை வினோதம்', 'கேள்வி நேரம்' போன்றவையும் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

ஆழ. வள்ளியப்பா குழந்தைக் கல்வியில் சுற்றுப்புறச் சூழலின் அறிவும் சுற்றுப்புறச் சூழலுடன் மேற்கொள்ளப்படும் இடை விணைகளும் சிறப்பார்ந்த இடங்களைப் பெறும் என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டு செயற்பட்டவர். குறிப்பாக வீட்டில் உள்ள

பறவைகள், விலாங்குகள், விளையாட்டுப் பொருட்கள், பெற்றோர், உறவினர்கள், தெய்வம், பெரியோர்கள், திண்பண்டங்கள் முதலியனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல பாடல்களையும் கதைகளையும் எழுதியுள்ளார். குழந்தைகளின் சிந்தனை வளர்ந்தோரின் சிந்தனையிலும் பார்க்கப் பண்பளவில் வேறுபட்டது என்ற புரிதல் கொண்டவர். அனுபவங்களை உள்ளார்ந்த வகையாகக் கையாளுடன் சிந்தனைச் செயல்முறையையும் இணைத்து உள்ளாந்த அனுபவத் திரள் வெளியை அகலிக்கும் நுட்பம் கொண்டிருக்கும் ஆற்றலையும் வலியுறுத்தும் படைப்பாகக் கத்தன் மையை உருவாக்கித் தந்துள்ளார். குழந்தை இலக்கிய மரபின் நுணுக்கமான அம்சங்களை உள்ளீடுகளை வழங்குவதற்கான அறிகைப் பின்புலம் எவ்வாறு சாத்தியப்படும் என் பதற்கான தேடுகைக்கான கூறுகளை வெளிப்படுத்தி யுள்ளார். இந்த மரபு இன்னும் ஆழமாக ஆராயப்பட வேண்டும்.

குறிப்பாக மொழித் திறனோடு சிந்தனையும், காரணங்களும் தருக்கமும் மேலும் மேம்பாடு அடையும் என்னக்கருக்களைத் திரட்டிக் கொள்வதற்கான விளக்கங்களையும் கற்பனைத் திறனையும் வளர்த்துக் கொள்வதற்கான ஆக்க மரபை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். குழந்தை மனநிலைக்கும் நகைச்சுவை உணர்வுக்கும் மகிழ்வுக்கும் உரிய கவிவு நிலையைக் குவியப்படுத்தும் திறன் குழந்தை இலக்கியத்தில் சிறப்பாக அமைவதை உறுதிப்படுத்தி வந்துள்ளார். குழந்தைகளுக்கான அறிவுட்டல் நகைச்சுவையுடன் இணைந்த மனவெழுச்சி சார்ந்த கற்பித்தலாக

இருத்தல் வேண்டும் என்ற கருத்து வள்ளியப்பாவிடம் இழையோடியிருந்தது.

ஆழ.வள்ளியப்பாவின் பாடல்கள் பலவற்றி ஒம் நகைச்சுவையைச் சுவைக்க முடியும்.

“தென்னை மரத்தில் ஏறாலாம்
தேங்காயைப் பறிக்கலாம்”

என்ற பாடலில் வாழை மரத்தில் ஏறாலாம் வழுக்கை வழுக்கி விழுகலாம் என்று பாடும் போது சிரிக்காத குழந்தைகளும் உண்டோ?

தன்னுடைய பாடல் தொகுதி ஒன்றுக்குச் ‘சிரிக்கும் பூக்கள்’ என்றே பெயர் வைத்தார். அதில் ‘பாட்டியும் மாவும்’ என்ற பாடலில்

“சுப்புவுடைய பாட்டி வயது
தொண்ணுறாற்றொன்பது - அவள்
சுறுசுறுப்பைப் பார்க்கும் போது
இருவத்தொன்பது”
என்றவர் அடுத்த அடியில்
“குப்பு மாமா வயது என்ன?
இப்போ இருபது - அவர்
குளிக் குறுகி நடக்கும் போது

அறுவத்தொன்பது” என்று கேலி செய்து எழுதுவார்.

இதுபோல் “தாழிச்சாமியார்” என்ற பாட்டில் “அக்கரைச்சீமையில்
சர்க்கரைச்சாமி
அவரது தாழி
அரைமைல் நீளம்
தாழியைப் பிடித்து

தாங்கிச் செல்ல
அறுபது சீடர்
அருக்குண்டு”

என்று பாடும் போது நாம் சிரிக்காமல் இழுக்க முடியுமா? இதுபோல் எண்ணற்ற பாடல்களை கூற முடியும். அழ.வள்ளியப்பா ஒரு பள்ளி விழாவிற்கு சென்றிருந்தார். அங்கு சிறுமிகள் இவர் எழுதிய பாடலை சிறு திருத்தத்துடன் அங்கே பாடினர்.

“ஏடு தாக்கிப் பள்ளியில்
இன்று பயிலும் சிறுமியே
நாடு காக்கும் தலைவியாய்
நாளை விளங்கப் போகிறார்.”

கவிஞர் தான் எழுதிய பாட்டில் சிறுமிகள் மாற்றம் செய்து பாடியதை கண்ணுற்றார். ஆனாலும் சினம் கொள்ளாது தமது பாட்டில் சிறுவனைப் பற்றிக் கூறி சிறுமியைக் கூறாது விடுத்தது தம் தவறு தானே என்பதை உணர்ந்தவராய்ப் பாடலைத் திருத்தி பின்வருமாறு அமைத்தார்.

“ஏடு தாக்கிப் பள்ளியில்
இன்று பயிலும் சிறுவரே
நாடு காக்கும் தலைவராய்
நாளை விளங்கப் போகிறார்”

என்று இருபாலரையும் சமமாகக் கருதி பின்னர் எழுதினார். இப்படி பல்வேறு நிகழ்வுகளில் கலந்து கொண்டு தமது படைப்பாக்கச் சிற்றனையை மாற்றியமைத்து மாணவர்களும் இயல்பாகப் பங்குகொள்ளும் வகையில் பாடல்கள் இயற்றி வந்துள்ளார். குழந்தைகளின் சிறுவர்களின் அசைவுக் கல்வியுடன் இணைந்ததாகவே அவர்களது

பேச்சுத்திறன், எழுந்துத்திறன், ஆற்றுகைத் திறன் முதலியவை வளர்ச்சியடைவதால் இத்துறையிலே கவனக் குவிப்பை ஏற்படுத்தி இயங்கி வந்துள்ளார். இந்தப் பின்புலம் இவரது படைப்பாக்கங்களில் இன்றியமையாது விளங்கி வந்துள்ளது.

அழ.வள்ளியப்பா எண்ணற்ற பாடல்களை குழந்தைகளுக்காகப் படைத்தவர். பல்வேறு திறமைகளுடன் இயங்கியவர். இந்நிலையில் சிறுவனைக் கதாநாயகனாக வைத்து எடுத்த தமிழ்த் திரைப்படமான “வா ராஜா வா” எனும் படத்தில் ஒரு பாடலையும் எழுதியுள்ளார்.

“கல் எல்லாம் சிலை செஞ்சான் பல்லவ ராஜா அந்தக் கதை சொல்லவந்தேனே சின்ன ராஜா வா ராஜா வா”

என்ற பாடல் குன்னக்குடி வைத்தியநாதன் இசையில் ஒலித்தது. திரைப்படத்திற்காக எழுதியது ஒரேஒரு பாடல்தான். ஆனாலும் இப்பாடல் அனைவரின் உள்ளத்திலும் இடம்பிடித்த பாடல் ஆனது.

1944முதல் 1954வரை ‘பாலர் மலர்’, ‘டமாரம்’, ‘சங்கு’, ‘பூஞ்சோலை’ முதலான குழந்தைகளுக்கான இதழ்களில் கௌரவ ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். பல்வேறு புதிய குழந்தை எழுத்தாளர்கள் உருவாகவும் உழைத்தள்ளார்.

குழந்தைகளுக்காக எழுதும் எழுத்தாளர் களை ஒருங்கிணைத்து குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கத்தை 1950களில் நிறுவினார். தமிழில் குழந்தை லீக்கியம் தழைக்கவும், எழுத்தாளர்

பலர் இன்னும் உருவாகவும் இச்சங்கத்தின் செயலாளர், தலைவர், ஆலோசகர் ஆகிய பொறுப்புகளை பன்முறை ஏற்று பொறுப்பாகப் பணி புரிந்துள்ளார். இதைவிட தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்திலும் செயலர், துணைத்தலைவர், தலைவர் ஆகிய பதவிகளை வகித்து சிறப்புடன் பணியாற்றி யுள்ளார். குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கத்துக்காக அழ.வள்ளியப்பா ஆற்றிய பணிகளாவன.

1. தமிழ் நாட்டில் முதன் முதலாக குழந்தைப் புத்தகக் கண்காட்சியை நடத்தினார்.
2. குழந்தை எழுத்தாளர் புதைப்படக் கண்காட்சியை முதன்முதலாக நடத்தி னார்.
3. தமிழகத்தில் முதல் முதலில் குழந்தை இலக்கிய முன்னோடிகளுக்கும் குழந்தை நால்புதிப்பாளருக்கும் கேடைம் வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.
4. குழந்தை எழுத்தாளர் யார்? எவர்? ஏன்ற அரிய நாலைத் தொகுத்து வெளியிட்டார்.
5. இந்தியாவிலேயே குழந்தைகள் தினத்தை குழந்தை நால்கள் வெளியிட்டு பெரும் விழாவாக நிகழ்த்திக் காட்டனார்.
6. தமிழகத்தில் முதல் குழந்தைகள் நாடகவிழாவை நடத்தினார் இவ்வாறு அழ.வள்ளியப்பா பல்வேறு பணிகளில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு அவற்றிற் காக அயராது உழைத்தார். தமிழில் குழந்தைகளை மையப்படுத்திய கலை இலக்கிய முயற்சிகளை ஊக்குவிக்கும் வகையில் திட்டமிட்டு பணியாற்றினார். இவரளவிற்கு குழந்தை இலக்கிய முயற்சி களுக்கு பணியாற்றிய இன்னொருவரை இன்னும் தமிழ்ச் சூழல் கண்டதில்லை.

இந்திய சாகித்திய அகாதெமி தலைநகரான தில்லியில் அனைத்திந்திய புத்தகக் கண்காட்சி ஒன்றை 1950ம் ஆண்டு நடத்தத் தீர்மானித் தது. இதற்கு தமிழ் மொழிப் பகுதியின் பொறுப்பாளராக ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து நால்களுடன் தில்லிக்கு வருமாறு அழைப் பினை விடுத்திருந்தது. இந்தப் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டு அழ.வள்ளியப்பா தமிழ்ப் புத்தகங்களை சேகரித்துக் கொண்டு தலை நகருக்குச் சென்றார். புத்தகக் கண்காட்சி ஒன்றை மாதம் நடைபெற்றது. இதற்காக குடும்பயாகவும் திறமையாகவும் அழ.வள்ளியப்பா உழைத்தார். குழியரசுத் தலைவர் முதல் பிரதமர் ஈராக அனைவரை யும் தமிழ்ப் புத்தகக் கண்காட்சி ஈர்த்தது. பிரதமர் நேருஜி தமிழ்ப் பகுதியை நீண்ட நேரம் பார்த்ததாக அறிய முடிகிறது.

இந்தப் புத்தகக் கண்காட்சி கொடுத்த உற்சாகம் காரணமாக அடுத்த குழந்தைகள் தினத்தை (14.11.1957) குழந்தைப் புத்தக வெளியீட்டு விழாவாக கொண்டாட குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கத்துடன் இணைந்து இத் திட்டத்தை செயல்படுத்த விழைந்தார். இதன் மூலம் பல சிறுவர் நால்கள் வெளியிடப்பட்டன. புதுப்புது எழுத்தாளர் கள் வெளியிலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டனர். இதற்கெல்லாம் அழ.வள்ளியப்பாவின் பங்களிப்பு முக்கியம்.

கொழும்பு நகரில் 'யுனெஸ்கோ' நடத்தும் கருத்தரங்கில் கலந்த கொண்டு ஆய்வுக் கட்டுரை சமர்ப்பித்தார். பல்வேறு எழுத்தாளர் களுடன் கலந்துரையாடி நிறையத் தகவல் களைப் பெற்றுக் கொண்டார். மேலும் 'யுனெஸ்கோ' வள்ளியப்பாவிடம் சிறுவர்

களிடையே வாசிக்கும் பழக்கம் பற்றி ஒரு விரிவான ஆராய்ச்சி நடத்தும் பொறுப்பை ஒப்படைத்தது. அழ.வள்ளியப்பாவும் கிடு தொடர்பாக பல்வேறு ஊர்களுக்குச் சென்று எண்ணற்ற பள்ளிச் சிறுவர்களைக் கண்டு அந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையை ஆங்கிலத்தில் எழுதி அனுப்பினார். பின்னர் இந்தக் கட்டுரை உலக நாடுகள் அனைத்திற்கும் அனுப்பப்பட்டது.

தமிழில் குழந்தை இலக்கிய வரலாறு என்று பார்க்கும் பொழுது அழ. வள்ளியப்பாவின் வரலாற்றையும் உள்வாங்கிய வரலாறாகவே எழுதப்பட வேண்டும். நோக்கப்பட வேண்டும். இந்தளவிற்கு அழ.வள்ளியப்பா எனும் ஆளுமையை தனித்து அடையாளம் காட்ட வேண்டும்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் “வளர்ந்து வரும் குழந்தை இலக்கியம்” எனும் தலைப்பில் (1979 அக் 11,12,13) சொற்பொழிவொன்றை அழ.வள்ளியப்பா நிகழ்த்தினார். இந்த உரை பின்னர் தனி நாலாக 1981இல் வெளிவந்தது. தமிழில் குழந்தை இலக்கியம் பற்றிய சிந்தனைக்கும் அதன் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சிக் குரிய பின்புலங்களை படைப்பாளுமைகளை கலை இலக்கிய வடிவங்களை மிக நுப்பமாகவும் ஆய்வு நீதியாகவும் வெளிப்படுத்தி யுள்ளார். கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாவல்கள், நாடகங்கள், வாழ்க்கை வரலாறு, அறிவியல் முதலான தலைப்புகளில் விடயங்களை முன் வைத்து முடிவுரையாகவும் பல செய்திகளை கருத்துக்களை முன் வைத்துள்ளார். குழந்தை இலக்கிய வரலாற்றில் இந்த நால் ஒரு முக்கியமான ஆவணம் என்றே கூறலாம்.

“நம் குழந்தைகளுக்கு அறிவும் தேவை, பண்பும் தேவை உழுத நிலத்தில் அரிசியையோ உமியையோ தனித்தனியாக விதைத்தால் பயிர் விளையாது. உமியும் அரிசியும் ஒன்று சேர்ந்த நெல்லை விதைத்தாலே பயிர் விளையும் என்பதனை நாம் நன்கரிவோம். அதேபோலத்தான் அறிவும் பண்பும் கலந்ததாக வாழ்க்கை அமைய வேண்டும். அறிவு பெருகி நெஞ்சம் குறுகி வருகின்ற கூழ்நிலையை அன்றாடம் காணுகின்ற நாம் எதிர்காலக் குழமக்களையாவது இரண்டும் பொருந்தியவர்களாக உருவாக்க வேண்டும்” என்று மிகுந்த எதிர்ப்பார்ப்பையும் அழ.வள்ளியப்பா வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இந்த எதிர்பார்ப்பு அவர் காலத்துக்கு மட்டுமல்ல இருபத்தேராம் நாற்றாண்டுக்குமான எதிர்பார்ப்பாகவும் தான் அமைந்துள்ளது.

நீண்ட இலட்சியக் கணவுகளுடன் அயராது உழைத்து வந்த அழ.வள்ளியப்பா 1989 மார்ச் 16-இும் நாள் தனது ஆக்மத்துஷப்பை நிறுத்திக் கொண்டார். ஆனால் குழந்தை இலக்கிய உலகில் இன்றுவரை தமக்கென ஒரு நிலையான இடத்தை தக்கவைத்துள்ளார். இந்தப் புதிய நூற்றாண்டிலிலும் குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா வழிவந்த ‘வளமும் தளமும்’ தமிழில் குழந்தை இலக்கியம் வளர்ச்சியடைவதற்குச் சாதகமான பின்புலங்களை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. குழந்தை இலக்கியம் தொடர்பாக ஆழ்ந்த தேடலும் உரையாடலும் மீன்வாசிப்பும் முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கியுள்ள காலத்தில் “அழ. வள்ளியப்பா” இன்னும் புதிநாகத் துலக்கம் பெறுவார். மீன் கண்டுபிடிப்புச் செய்யப்படுவார்.

ஆழ.வள்ளியப்பாவின் வார்த்தைகளுடன் இந்தக் கட்டுரையை நிறைவு செய்வோம்.

“பற்றோர்கள் அனைவரும் தங்கள் குழந்தைகள் நல்ல முறையில் வளர வேண்டும் அவர்களது எதிர்காலம் சிறப்பாக செழிப்பாக அமைய வேண்டும் என ஆசைப்படுகின்றனர். ஆயினும் பள்ளியில் பிள்ளைகள் என்ன படிக்கிறார்கள், மற்ற

நேராங்களில் எப்படிப் பொழுதைக் கழிக்கிறார்கள் என்பதை கவனிக்கப் பல பெற்றோருக்கு இக்காலத்தில் நேரம் இருப்பதில்லை. நல்ல குழந்தைப் பத்திரிகைகளையும் நல்ல புத்தகங்களையும் பற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வாங்கிக் கொடுப்பார்களோனால் அவை அப்பிள்ளைகளுக்கு நல்ல நண்பர்களாகவும் வழி காட்டிகளாகவும் விளங்கும்.”

முறுக்கு

முறுக்கு நல்ல முறுக்கு

மொரமொ ரத்த முறுக்கு,
நறுக்கு நொறுக்கு என்றே
நாங்கள் திண்ணும் முறுக்கு.

சிறுத்த சிறுத்த கம்பியாய்ப்

பிழிந்து கொதித்த எண்ணெயில்
முறுக விட்டுச் சுட்டதால்
முறுக்கு வந்த முறுக்கிது.

வட்ட வட்ட முறுக்குகள்

அத்தை சுட்டு வைத்தனள்.
தொட்டுக் கேட்ட போதவள்
தூக்கி இரண்டு தந்தனள்.

உஞ்சுதம் மாவில் செய்தது.

உள்ளே கிடந்து கடிபட
வறுத்த எள்ளும் போட்டது!
வாய்க்கு நல்லாய் இருக்கது.

கடித்துக் கடித்துப் பார்க்கிறேன்.

பொடித்துப் பொடித்துப் போகுது.
பொடித்த முறுக்கை நாவிலே
சுவைத்துச் சுவைத்துத் தின்கிறேன்.

தவணைக் கூத்து

ஞம் ஞம் ஸஸை ஸஸை ஞம் ஞம்

கும் கும் தவணைகள் கும் கும்

சல்லரி நான்கு மத்தள ஸஸை

தவிலும் செர்ந்தித ஞம் ஞம்

ஸஸலைன் வீங்கும் புல்லாங்குழலும்

வீணையும் செர்ந்தித கும் கும்

குப்பை யிதந்திஞம் பள்ளத்தி கேஸயாரு

கூத்து நடக்குது தெய் தெய் தெய்

செப்பு நஞ்சுஞ்சியும் வட்டத் தகரையும்

சீலை விரிக்குது ஸஸப் ஸஸப் ஸஸப்

பச்சை தேவரை பிழில் வாசிக்க

பனையரத் தேவரை குழலுத

ஸஸாட்டைத் தவணை நாட்டைய மாட

மொசாங்கு கெட்குது ஞாய் ஞாய் ஞாய்

கொட்டும் ஸஸையும் தாளம் போடக்

குளிரும் காற்றும் கவிபாட

பொட்டை தரையில் தவணைகள் செர்ந்தித

பொடுது கூத்து தெய் தெய்

- தியிலைத்துயிலன்

தமிழில் குழந்தை நிலக்கியம்

அழ.வளினியப்பா

வீட்டிலே ஒரு பாட்டி இருப்பாள். அந்தப் பாட்டியைச் சுற்றி உட்கார்ந்து கொள்வார்கள் குழந்தைகள். ‘பாட்டி, ஒரு கதை சொல்லும் பாட்டி’ என்று கனிவோடு கேட்பார்கள். உடனே, பொக்கவாய்ப் புன்னைக்கயடன் கதை சொல்ல ஆரம்பித்துவிடுவாள் பாட்டி, புராணக் கதைகளுடன் பல அற்புதமான நாடோடிக் கதைகளையல்லாம் இனிக்க இனிக்க எடுத்துச் சொல்லுவாள். ஆனால், அந்தக் கதைகளை இயற்றியவர் யார், அவர் எந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்தவர் என்பதெல்லாம் அவளுக்குத் தெரியாது ஏன்? அவள் அந்தக் கதைகளைப் புத்தகத்திலிருந்தா படித்தாள்? இல்லையே! அவளுடைய பாட்டி மூலமாகத் தான் அவள் தெரிந்து கொண்டாள். ஆம், அவள் சிறுமியாயிருந்த போது, அவளுடைய பாட்டி அவளுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்த கதைகளைத் தான் அவள் குழந்தைகளுக்குத் திருப்பிச் சொல்லுகிறாள்.

தமிழில் குழந்தை இலக்கியத்தை, இப்படித் தான் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பாட்டியும் பாட்டனும் வாய்மொழியாகவே வளர்த்து வந்திருக்கிறார்கள்.

பத்திரிகை மூலமாகவும், புத்தக மூலமாக வும் நம் நாட்டில் குழந்தை இலக்கியம் வளர ஆரம்பித்ததெல்லாம் சமீப காலத்தில்தான். ஆயினும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே சில

நல்ல முயற்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன என்பதை நாம் மறந்துவிட்க்கூடாது. 1840-ஆம் ஆண்டில் நாகர்கோயிலில் இருந்த கிறிஸ்தவப் பிரசார சபையார் ‘பாலத்திபைகை’ என்ற பெயரில் ஒரு குழந்தைப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்து, நடத்தி வந்தார்கள். மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறையாக அது சுமார் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து வெளிவந்தது. அப்பத்திரிகை வெளிவந்து கொண்டிருக்கும்போதே சிறுவருக் காக மற்றொரு பகுதிரிகையும் தோன்றியது. ‘ஒரு பிள்ளையின் நேசத் தோழன்’என்ற பெயருடன் அதை, பாளையங்கோட்டை கிறிஸ்தவ சங்கத்தார் வெளியிட்டு வந்தார்கள். பிறகு, 1859-ல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ‘பாலியர் நேசன்’ என்ற பத்திரிகை வெளிவரலானது. ஆனால், எக்காரணங்களாலோ அப்பத்திரிகைகள் நீடித்து நிற்கவில்லை.

1891-ல் மீண்டும் ஒரு புது முயற்சி நடந்தது. சிறுவருக் காகத் தனியாகப் பத்திரிகை ஆரம்பிக்காமல், பெரியவர் பத்திரிகையிலே சிறுவர் பகுதி ஒன்றை ஆர்பித்ததுதான் அந்த முயற்சி, ‘விவேகசிந்தாமணி’ என்ற பத்திரிகையில் சி.வி.சுவாமிநாத ஜயரவர்கள் சிறுவருக் கேற்ற பல குட்டிக்கதைகளைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வந்தார். விவேகசிந்தாமணியைப் போலவே, ‘ஜன விநோதினி’ என்ற பத்திரிகையும் அக்காலத்தில் சிறுவர் கதைகளை வெளியிட்டு வந்தது. அந்தக் கதைகளைச் சிறுசிறு புத்தகங்களாக, ‘சென்னை பள்ளிக்கூட

புல்தக சங்கத்தார்' வெளியிட்டு வந்தார்கள். 'நியாயாதிகாரியின் கதை' போன்ற கதைப் புத்தகங்களுடன் 'நீராவியின் வல்லமையை முதலில் அறிந்த கதை', 'மரத்தின் பழம் ஏன் கீழே விழுகிறது?' போன்ற அறிவியல் நூல்களையும் குழந்தைகளுக்காக வெளியிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் புத்தகங்கள் அனைத்தும் தமிழிடப் புத்தகங்களே. ஆம், ஒவ்வொரு புத்தகத்தின் விலையும் ஒரு தமிழிட தான்!

1917-ல் ஆரம்பமான 'தமிழர் நேசன்' பத்திரிகையில் அ.மாதவுய்யா அவர்கள் வாய் மொழியாக வழங்கி வந்த கதைகளை யெல்லாம் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வந்தார். அவரது முயற்சியால் 'பால வினோதக் கதைகள்' என்ற நூல் வெளிவந்தது.

இந்த நூற்றாண்டில் சிறுவர் பத்திரிகை ஆரம்பிக்கும் முயற்சியில் முதல் முதலாக ஈடுபட்டவர் வரகவி அ.சுப்பிரமணிய பாரதியார் தான் எனத் தெரிகிறது. அவர் 1918ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பித்த 'பாலவினோதினி' சுமார் 15 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நல்ல முறையிலே வெளிவந்தது. இந்த முயற்சிக்கு அடுத்தபடியாக 1924ல் 'பாக்கிஸ்பரணி' என்ற பெயரில் ஒரு குழந்தைப் பத்திரிகையை கிறிஸ்தியன் விட்டரேஸ்சர் சொலைஸ்தியார் ஆரம்பித்தார்கள்.

1942-ல் திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள இராயவரன் என்ற ஊரில் 'பாப்பா மலர்' என்ற பெயரில் ஓர் பத்திரிகை தோன்றியது. சமீப காலத்தில் வெளியாகும் பத்திரிகைகளுக்கு வித்திட்டது அந்தப் பத்திரிகைதான் என்று கூறலாம். கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்குள் சுமார்

அறுபதுக்கு மேற்பட்ட பத்திரிகைகள் தோன்றின. ஆனால், அவற்றில் பெரும் பாலானாவை தோன்றிய சில மாதங்களில் அல்லது சில ஆண்டுகளில் மறைந்துவிட்டன. தற்போது குழந்தைகளுக்காக நாலைந்து பத்திரிகைகளே வெளிவருகின்றன.

ஆனால், இந்தப் பத்து ஆண்டுகளுக்குள் சுமார் 500 புத்தகங்கள் வெளி வந்திருக்கின்றன. ஆரம்பத்தில் வெளிவந்த புத்தகங்கள் மிகச் சிறிய அளவிலே அதிகமான கவர்ச்சி யற்று இருந்தன. ஆயினும், மிக மலிவாக இருப்பதால், குழந்தைகள் தங்கள் கையில் கிடைக்கும் பணத்தைக் கொண்டு அவற்றை வாங்கி படித்து வந்தார்கள். ஜயாயிரம் பத்தாயிரம் பிரதிகள் விற்பனையான போதிலும், வெளியிடுவோருக்கோ விற்பனையாளருக்கோ தக்க ஊதியம் கிடைக்காததால், அவர்கள் திடில் அதிகமாக அக்கறை காட்டவில்லை. நூல் நிலையங்களிலும் இம்மாதிரிப் புத்தகங்களைக் கையாளுவதும் பாதுகாப்பதும் கஷ்டமாக இருந்தது. ஆகவே, அளவில் பெரிய புத்தகங்களை விளையிடுவதே நல்லதெனப் பதிப்பகத்தார் அனுபவத்தில் உணர்ந்தனர். ஆகையாக பயனாகக் கடந்த ஐந்நாறு ஆண்டுகளில் சுமார் 250 குறிப்பிடத்தக்க புத்தகங்கள் வெளிவந்துள்ளன. ஆரம்பத்தில் கதைப் புத்தகங்களே நிறைய வெளிவந்தன. பின்னர் குழந்தைகளுக்கான நாவல்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. இப்போது, விஞ்ஞானப் புத்தகங்களும், பாட்டுப் புத்தகங்களும், பெரியோர் வரலாறு, பிராணி வாழ்க்கை, படக்கதை போன்ற புத்தகங்களும் வெளிவர ஆரம்பித்துள்ளன.

முத்திய அரசினதும், மாகாண அரசினதும் குழந்தை இலக்கியப் பரிசுகள் வழாங்கி ஊக்கமளித்து வருகிறார்கள் என்பது நாம் அறிந்ததே. தமிழில் குழந்தை இல்க்கியம் வளர்வதற்குக் கடந்த பத்தாண்டுகளாகப் பல வகையிலும் பணியாற்றி வருவது குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கம் என்பதும் பலருக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். ஆண்டுதோறும் குழந்தைப் புத்தகக் காட்சிகள் அமைத்தும், குழந்தைகள் நாடக விழாவை வெற்றிகரமாக நடத்தியும், எழுத்தாளர் களைக் கொண்டு குழந்தைகளுக்குக் கணதைகள் சொல்ல ஏற்பாடு செய்தும், குழந்தைகளுக்கும் எழுதுவோருக்கும், குழந்தைப் புத்தகங்களை வெளியிடுவோருக்கும், குழந்தைப் புத்தகங்களுக்குச் சித்திரங்களை வரையும் ஓவியருக்கும் பரிசுகள் வழாங்கியும் ஊக்குவித்து வருகிறது. சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக நவம்பர் 14-ஆம் தேதியில் (குழந்தைகள் தினத்தில்) அச்சாங்கத் தின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிப் பல பதிப்பகத்தார் குழந்தை நூல்களை வெளியிட்டு அத்தினத்தைச் சிற்பாகக் கொண்டாடி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

குழந்தைகளுக்கு எழுதும் போது பல முக்கியமான விஷயங்களைக் கவனிக்க வேண்டும். குழந்தைக்கு எழுதுவது என்பது சலபமான காரியமல்ல. நடை எளிதாயிருக்க வேண்டும். வண்ணப்படங்களும் அற்புதமான அச்சும் அழகிய அட்டையும் கொண்ட ஒரு குழந்தைப் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள விஷயம் கருட முரடான நடையில் இருந்தால் அதை எப்படிக் குழந்தைகள் படிக்க முடியும்? படித்துப் புரிந்துகொள்ள முடியும்? தட்டில் ஓர் ஆப்பிள் இருக்கிறது அதைப் பார்த்ததும், “ஆ!

ஆப்பிள்!” என்று ஆவவுடன் எச்சில் ஊறும் வாய்டனும் ஓடிப்போய் அந்தப் பழத்தை எடுக்கிறது ஒரு குழந்தை. வாயில் வைத்துக் கூடித்ததும், “என்ன இது, நிஜ ஆப்பிள் இல்லையா? மரத்தால் செய்து வர்ணமல்லவா கொடுத்திருக்கிறார்கள்” என்று அந்தக் குழந்தை சொல்லும்படி இருந்தால் அதற்கு எவ்வளவு ஏமாற்றமாக இருக்கும். அதேபோலத்தான் கவர்ச்சியான புத்தகத்திலுள்ள கடின நடையும் குழந்தையை ஏமாந்துபோகச் செய்கிறது.

எளிய நடை வேண்டும் என்பதற்காக கொச்சையாகவே எழுதுவதும் நல்லதல்ல, குழந்தைகளுக்கு எழுதும்போது கூடுமான வரை கொச்சைச் சுதாமையை கூடுமான வரை கொச்சையாகவே எழுதுவது நல்லது. ஒரு சொல்லின் உண்மையான வடிவத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டிய பருவத்தில் மாறுவேடம் பூண்ட சொற்களை - அதாவது கொச்சையான சொற்களை - எழுத்தில் காட்டுவது நல்லதல்ல. குழந்தைகள் உண்மையான சொல் எது, கொச்சை எது என்ற வேற்றுமையை உணராது பள்ளிகளில் வியாசம் முதலியன எழுதும் போதும், சில கொச்சைச் சொற்களை உபயோகித்து அல்லறபடுகிறார்கள். மிகவும் கடினமான சொற்களும் வேண்டாம், மிகவும் கொச்சையான சொற்களும் வேண்டாம். “இற்றைக்கு” என்று எழுதுவும் வேண்டாம். “இன்னிக்கு” என்று எழுதுவும் வேண்டாம். “இன்றைக்கு” என்றே எழுதலாம்.

பெரியவர்களுக்கான புத்தகங்களில் அச்சுப் பிழைகள் இருந்தாலும் குழந்தைப் புத்தகங்களில் அச்சுப் பிழைகள் இல்லாமல் கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பெரியவர் புத்தகத்தில் பிழை இருந்தால் படிப்பவர்கள்

பிழையைத் திருத்திப் படித்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் குழந்தைகள், அச்சிலே இருப்ப தெல்லாம் சரியானவையே என்று நினைப் பார்கள். இலக்கணப் பிழைகள் எழுத்துப் பிழைகள் மலிந்த நூல்களைப் படிக்கும் குழந்தைகள் பின்னர் அவர்கள் சொந்தமாக எழுதும்போதும் அதே பிழைகளைச் செய்து விடுவார்கள்.

இப்போது தமிழில் குழந்தை எழுத்தாளர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களில் பெண் எழுத்தாளர் மிகமிகக் குறைவு. ஆண்களைக் காட்டிலும் குழந்தைகளுடன் வெந்தாங்கிப் பழகுவோர் பெண்களே. குழந்தைகளின் மனோபாவத்தை நன்கு உணர்ந்து தீட்டைகளை விலக்கி நல்லனவற்றைக் கூற வேண்டும் என்ற பொறுப்புணர்ச்சி அவர்களிடம் தான் இயற்கையில் அதிகமாக அமைந்துள்ளது. ஆகையால், நம் நாட்டுப் பெண்கள் இத்துறையில் கவனம் செலுத்தி, கருத்துடன் ஈடுபட்டால் குழந்தை இலக்கியத்திற்கு நல்ல எதிர்கால முண்டு என்பதில் ஜயபில்லை.

துமிழில் குழந்தை இலக்கியம் வளர்ந்து வருவது உண்மையே. அது பிறமொழிகளில் இருப்பது போல மேலும் விரிவாக வளர நாம் எவ்வளவோ செய்தாக வேண்டும்.

புத்திரிகைத் துறையில் 7 முதல் 9 வயதுவரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு ஏற்ற பத்திரிகையே தமிழில் இல்லை. அவர்களுக்குப் பத்திரிகை வெளியிடுவதனால் செலவு அதிகமாகும். ஊயர்ந்த தாளில், வர்ணாப் படாங்களுடன், பெரிய எழுத்தில் விழியாங்களை அச்சிட வேண்டும். சுமார் 10 ஆயிரம் பிரதிகள் விற்றால் கூட மலிவான விலைக்குக் கொடுக்க

முடியாது. கல்வி இலாகாவினரோ அரசாங்கத் தாரோ செலவைப் பாராது அம்மாதிரி ஒரு பத்திரிகையை வெளியிட்டு நாட்டிலுள்ள ஆரம்பப் பள்ளிகள் அனைத்திற்கும் அனுப்பலாம். சிறு குழந்தைகளுக்கு மிகவும் உற்சாகம் அளிப்பதோடு அவர்களின் இலக்கியப் பசிக்கும் நல்ல விருந்தாகவும் அமையும்.

புத்தகங்களும், 7, 9 வயதுக் குழந்தைகளுக்கு அபுர்வமாகவே வெளிவந்துள்ளன. ஆரம்பப் பள்ளிகளில் பாடப்புத்தகங்களைத் தவிர, குழந்தைகள் தாமே விரும்பிப் படிக்கக் கூடிய மற்ற புத்தகங்களையும் வாங்கிக் கொடுக்கும் நாள் வரும்போது - அல்லது குழந்தைகள் நூல் நிலையாங்கள் பெருகும் போதுதான் இந்தப் புத்தகங்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகும், இப்படிப்பட்ட புத்தகங்களை வெளியிடுவதில் செலவு அதிகமாககிறது. ஈடுபெடுத்திய முதல் திரும்பிவர நாளாகிறது. ஆகையால் தனிப்பட்ட பதிப்பகத்தார் இவற்றை வெளியிடத் தயாங்குகின்றனர். லாபம் கருதாது குழந்தைப் புத்தகங்களை வெளியிடுவதற்கு என்றே ஒரு 'ஈரல்ட்' ஏற்பட்டால் தான் மலிவான புத்தகங்கள் வெளிவரும்.

குழந்தை நாடகங்கள் தற்போது உடனடியாகத் தேவை. பழங்கால நாடகங்கள் கருத்துடன் விளங்குகின்றன என்பது உண்மைதான். ஆயினும் அந்த நாடகங்கள் பலவற்றில் பேசப்படும் வசனங்கள் காணப்படும் சம்பவங்கள் முதலியன இளங்குழந்தைகளுக்குப் புரியவில்லை. ஆகையால், அவர்களே புரிந்து உணர்ந்து நடிக்கக்கூடிய வகையில் உருவாக்கப்படும் நாடகங்களுக்கு நல்ல வரவேற்பு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நாடகங்கள் புதிதாக இயற்றப்பட

வேண்டும். குழந்தை இலக்கியத்தில் இதுவும் ஒரு முக்கியமான பகுதியாகும்.

குழந்தைகளுக்குக் கதைப் பாடல்கள் நம் நாட்டில் மிக மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. ஆங்கிலத்தில் “ஸ்டோரி போயம்ஸ்” (Story Poems) என்று சொல்லுகிறோமே, அத்தகைய கதைப் பாடல்களைக் குழந்தைகள் பெரிதும் விரும்புகிறார்கள். பாடல்கள் எழுதுவோர் இம்மாதிரி முயற்சிகளில் ஈடுபட்டால் நல்ல பலன் ஏற்படும்.

குழந்தைப் புத்தகங்களில் படங்கள் மிக அவசியம். புடங்கள் இல்லாத புத்தகம் மலர்களில்லாத தோட்டம்போல் பொலிவின்றி இருக்கிறது. நிறையப் படங்கள் இருந்தால்தான் குழந்தைகளின் உள்ளத்தைப் புத்தகங்களால் கவர முடியும். குழந்தைப் புத்தகத்தில் விஷயத்தை எழுதும் ஆசிரியருக்கு எவ்வளவு பங்கு உண்டோ அவ்வளவு பங்கு படங்கள் போடும் ஓவியருக்கும் உண்டு.

புதிய குழந்தை இலக்கியத்தை ஆர்வத் துடன் வளர்க்கும் நாம், பரம்பரை பரம்பரையாக நம்மிடையே வாய்மொழியாக வளர்ந்து வந்த பழைய குழந்தை இலக்கியத்தை மறந்துவிடக் கூடாது. பழங்காலக் கதைகளில் பல மறைந்துகொண்டே வருகின்றன. அவற்றையெல்லாம் வயதானவர்களிடமிருந்து கேட்டுத் தெரிந்து, பல புத்தகங்களாக வெளியிடலாம். வயதானவர்களைக் காண்பதே அடுர்வமா யுள்ள இக்காலத்தில் விரைந்து செய்ய வேண்டிய வேலை இது.

விளையாடும்போதும் சாப்பிடும் போதும் பிராணிகளைக் காணும் போதும் இயற்கையை

வர்ணிக்கும் போதும் குழந்தைகள் பாடிவந்த நாடோடிப் பாடல்கள் எத்தனை எத்தனையோ! அவற்றையும் தொகுத்து அழகிய வண்ணப் படங்களுடன் வெளியிட வேண்டியதும் முக்கியமானதாகும்.

குழந்தைகள் பழப்பாடியாக இலக்கிய ஆரப்பம் பெறுவதற்கான சூழ்நிலையை உண்டாக்கி வந்தால், பெரியர்களானது நல்ல இலக்கியங்களை அவர்கள் பழப்பார்கள் பயனுள்ள நல்ல பல விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்வார்கள். குழந்தை இலக்கியம் எந்த மொழியில் சிறந்து விளங்குகிறதோ அந்த மொழியில் எல்லா வகை இலக்கியமும் சிறப்புற விளங்கும் அந்த மக்களின் வாழ்க்கையும் சீர்பெற்றோங்கும் என்பதும் உறுதி. குழந்தை இலக்கியத்தை வளர்ப்பது விளையும் பயிரைப் பேணி வளர்ப்பதுபோல ஆகும். தமிழில் குழந்தை இலக்கியம் நன்கு வளரும் ; அதன்மூலம் இன்றைய தமிழ்க் குழந்தையுலகும் வருங்காலத்தில் தமிழகமும் செழிக்கும் என்பது உறுதி. அதற்கான நல்ல அறிகுறிகள் தோன்ற கின்றன.

- ஜூவரி 1959

பாசுவும் கன்றும்

தோட்டத்தில் மேது விள்ளைப் பசு - அங்கே நூலிக் குதிக்குது கன்றுக் குட்டி
அம்மா என்குது விள்ளைப் பசு - உடன் அண்மையில் ஒடுது கன்றுக் குட்டி
நூலால் நக்குது விள்ளைப் பசு - பாலை நன்றாயக் குடுக்குத் தென்றுக் குட்டி
முத்தம் கொருக்குது விள்ளைப் பசு - மழி முட்டக் குடுக்குது கன்றுக் கட்டி

கலை கூக்கியம் பெருவிடா வெற்றியை வாழ்த்துக்கள்

Gold
Jewellery

Platinum
Jewellery
Lets do platinum

Diamond
Jewellery

வெள்ளவத்தை

நித்தியகல்யாணி
ஜெவலரி

541, Galle Road, Colombo 06, Sri Lanka.
www.nithyakalyanijewellery.com